

การสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำ
ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำ
ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**THE DEVELOPMENT OF THAI WRITING SKILL USING THAI WORD SPELLING
EXERCISES IN COMBINATION WITH CARTOONS
FOR THIRD GRADE STUDENTS.**

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
Master of Education Program in Teaching Thai Language
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2015
Copyright of Graduate School, Silpakorn University**

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ การสร้างแบบฝึก
ร่วมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ” เสนอโดย นางสาวณัฐฐานา สุขสี เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารัทสนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มิชย์ เอี่ยมจินดา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรภัสสร อินทรบำรุง
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวินิต อรรถวุฒิกุล

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์สมประสงค์ น่วมบุญลือ)

...../...../.....

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อ่วมเจริญ)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรภัสสร อินทรบำรุง)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มิชย์ เอี่ยมจินดา)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวินิต อรรถวุฒิกุล)

...../...../.....

54255303: สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

คำสำคัญ: การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา / แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน

ณัฐฐาน นุกสิ: การสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ผศ.ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา, ผศ.ดร.กรภัตสร อินทรบำรุง และผศ.ดร.ศิวินิต อรรถวุฒิกุล. 142 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) การสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา กรุงเทพมหานคร ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา 2) แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเรื่องตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา 3) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 91.29/89.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนมีเกณฑ์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างน้อยทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 2.90, S.D. = 0.30$)

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1..... 2..... 3.....

54255303: MAJOR: TEACHING THAI LANGUAGE

KEY WORD: WORD-SPELLED WRITING / EXERCISES IN COMBINATION WITH CARTOONS

NATTANATH SUKSEE: THE DEVELOPMENT OF THAI WRITING SKILL USING THAI WORD SPELLING EXERCISES IN COMBINATION WITH CARTOONS FOR THIRD GRADE STUDENTS. THESIS ADVISORS: ASST.PROF.MEECHAI IEAMJINDA, Ph.D., ASST.PROF. KORNPHASSORN INTARABUMRUNG, Ph.D. AND ASST.PROF.SIWANIT AUTTHAWUTTIKUL, Ph.D., 142 pp.

The purposes of this research were to 1) develop the Thai word spelling exercises in combination with cartoons for third grade students and to be effective as be 80/80 criterion, 2) to compare learning achievement of a development of writing Thai word spelling exercises in combination with cartoons for third grade before and after learning, and 3) investigate student's opinions towards learning activities after using the development of Thai writing skill using Thai word spelling exercises in combination with cartoons for third grade. The sample group studies used in this study were 30 students from Wat Chaiyapruksamala School in the first semester of 2015 academic year by Simple Random Sampling and used the school was random unit. The instruments used in study were 1) lesson plan of Thai word spelling, 2) the exercises of Thai word spelling in combination with cartoons, 3) The test of Thai word spelling ability, and 4) Student's opinions learning writing Thai word spelling by using the exercises in combination with cartoons. Data were analyzed by using the statistic of Mean, Standard deviation, and content analysis.

The research findings were as:

1. The development of Thai writing skill using Thai word spelling exercises in combination with cartoons for third grade students was 91.29/89.33. It showed that the development of writing Thai word spelling exercises in combination with cartoons was higher effective than criteria.
2. Achievement of students using the development of writing Thai word spelling exercises in combination with cartoon cartoons for third grade students was higher than the previous level of statistical significance .05
3. Student's opinions towards learning writing skill by using the development of Thai writing skill using Thai word spelling exercises in combination with cartoons for third grade students were appropriate in a good level. ($\bar{X}$ = 2.90, S.D. = 0.30)

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature .....

Academic Year 2015

Thesis Advisors' signature 1..... 2..... 3.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องการสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรภัสสร อินทรบำรุง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวินิต อรรถวุฒิกุล ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่สละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำแนะนำ คำปรึกษา และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สมประสงค์ น่วมบุญลือ ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อ่วมเจริญผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นของวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ นางสาวลลิต สุทธิกุล ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล นางกัลยาพานิชวงษ์ ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทย และนางประไพ อักษรดี ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดทับกระดาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา ที่กรุณาตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้บริหาร ครู และนักเรียน โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา กรุงเทพมหานคร ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ ขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกท่านที่คอยให้คำปรึกษาให้ความช่วยเหลือ คอยสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการทำงานตลอดมาจนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ครู อาจารย์ทุกท่าน ที่สั่งสอนให้ความรู้และวิชาการต่าง ๆ แก่ผู้วิจัยมาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน และสุดท้ายนี้ขอโน้มบอกราบแด่พระคุณบิดา มารดา อันเป็นที่รักและเคารพสูงสุดในชีวิตที่ได้มอบความรัก ความเมตตา ความห่วงใย คอยอบรม และเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต คุณค่าและคุณประโยชน์ที่เกิดจากงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ทุกท่านที่กล่าวถึงด้วยความรักยิ่ง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฐ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	7
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
คำถามในการวิจัย	8
สมมติฐานของการวิจัย	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	11
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
พุทธศักราช 2551	11
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	13
ความสำคัญของภาษาไทย.....	13
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	13
ตัวชี้วัด	14
การเขียนสะกดคำ	14
ความหมายของการเขียนสะกดคำ.....	14
ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ.....	15
สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด	16
การสอนเขียนสะกดคำ.....	19

	หน้า
การพัฒนาทักษะการเขียนในระดับประถมศึกษา	21
แนวคิดการพัฒนาแบบฝึกโดยใช้ภาพการ์ตูน	23
แบบฝึก	23
ความหมายของแบบฝึก.....	23
หลักในการสร้างแบบฝึก.....	24
หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึก	25
ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก	27
ลักษณะที่ดีของแบบฝึก.....	28
ประโยชน์ของแบบฝึก	30
ภาพการ์ตูน	31
ความหมายของภาพการ์ตูน.....	31
องค์ประกอบพื้นฐานของภาพการ์ตูน.....	32
ประเภทของการ์ตูน.....	33
ประโยชน์ของการ์ตูนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพการ์ตูนในการจัดการเรียนรู้.....	40
งานวิจัยในประเทศ	40
งานวิจัยต่างประเทศ.....	42
3 วิธีดำเนินการวิจัย	45
วิธีและขั้นตอนการวิจัย.....	45
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการทดลอง.....	45
ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ.....	47
ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการทดลอง	53
ขั้นตอนที่ 4 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกร่วมกับภาพการ์ตูน	
เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา	
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	56

ตอนที่ 2	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3.....	57
ตอนที่ 3	ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึก ร่วมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	59
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	62
	สรุปผลการวิจัย.....	63
	อภิปรายผล	63
	ข้อเสนอแนะ.....	67
	ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้.....	67
	ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	68
	รายการอ้างอิง	69
	ภาคผนวก	76
	ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	77
	ภาคผนวก ข หนังสือขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และหนังสือขอทดลองเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและ เก็บรวบรวมข้อมูล.....	79
	ภาคผนวก ค การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและคะแนนผลการทดสอบ ...	84
	ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	103
	ภาคผนวก จ ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้.....	106
	ภาคผนวก ฉ บัญชีคำศัพท์ที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา.....	111
	ภาคผนวก ช แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน	114
	ภาคผนวก ซ ตัวอย่างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน	124
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....	142

สารบัญญัตินี้

ตารางที่		หน้า
1	ปัญหาการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัด ชัยฤกษ์มาลา.....	4
2	แสดงการวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	47
3	แสดงระดับความยากง่ายของคำ.....	49
4	แสดงรายการกิจกรรมในการดำเนินการทดลอง.....	54
5	ผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียน สะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3.....	57
6	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึก พร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตาม มาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	58
7	ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยฤกษ์มาลา กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียน สะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3.....	60
8	แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2 (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 1) ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	85
9	แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2 (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 2) ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	86
10	แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4 (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 1) ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	87

ตารางที่	หน้า
11	แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4 (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 2) ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 88
12	แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-6 (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 1) ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 89
13	แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 -6 (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 2) ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 90
14	แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8 กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 1) ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 91
15	แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8 (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 2) ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 92
16	แสดงผลรวมค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน 93
17	แสดงผลการหาประสิทธิภาพแบบรายบุคคล 1: 1 (Individual Tryout) 94
18	แสดงผลการหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (Small Group Tryout)..... 95
19	แสดงผลการหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (Field Tryout) 96
20	แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน เรื่อง ใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 97

ตารางที่		หน้า
21	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) รายชื่อของ แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรง ตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	99
22	แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของ นักเรียนที่มีต่อแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน	101
23	แสดงผลคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ที่ใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพ การ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	104
24	แสดงผลสรุปการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกพร้อมกับภาพ การ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	105

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	7
2	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มี ตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	58
3	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อ พัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3	59

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนี้โลกของเราอยู่ในยุคที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศรอบตัวเรามีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ทั้งทางด้านวิชาการ สังคม และสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการเตรียมความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เพื่อให้ก้าวทันสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีคุณภาพนั้น เราจึงควรมุ่งส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเยาวชนไทยซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต ดังวิสัยทัศน์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก (สำนักวิชาการ, 2551:12)

ในการจัดการศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ภาษาจึงมีความสำคัญต่อทุกชนชาติ สำหรับประเทศไทยใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ความหมาย ฉะนั้นภาษาไทยจึงมีความสำคัญยิ่ง เนื่องจากภาษาไทยมีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน เป็นภาษาประจำชาติที่แสดงความเป็นไทย นับได้ว่าเป็นเครื่องหมายที่แสดงความเป็นชาติไทย เป็นเอกลักษณ์ที่ควรดำรงไว้ และภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสิ่งที่แสดงถึงภูมิปัญญา ของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกเป็นวรรณคดี และวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้และอนุรักษ์ สืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (สำนักวิชาการและมาตรฐานศึกษา, 2544: 3)

ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้จัดให้เรียนวิชาภาษาไทยไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรมอย่างสัมพันธ์กัน ผู้เรียนต้องมีการฝึกฝนเพื่อความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และเนื่องด้วยทักษะแต่ละทักษะก็มีความสัมพันธ์กัน เช่น ทักษะการอ่าน การฟัง การดู นั้นเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว

และประสบการณ์ ส่วนทักษะการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ อาจจะเป็นการพูดแสดงความคิดเห็น การเขียนอธิบายเรื่องราว การเรียนวิชาภาษาไทยจึงเป็นการเรียนเพื่อการสื่อสารให้ผู้เรียนสามารถรับรู้ข้อมูลและถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารหรือประสบการณ์ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

จากสาระการเรียนรู้ทั้ง 5 สาระนี้ ทักษะการเขียนนับว่าเป็นทักษะที่ยุ่งยากซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะผู้ที่เขียนได้ดีจะต้องเป็นผู้ที่ฟังมาก อ่านมาก มีความรู้ และประสบการณ์กว้างขวาง พร้อมทั้งยังสามารถเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนมาเรียบเรียงเป็นภาษาเขียนได้ถูกต้องและสละสลวย ทักษะการเขียนจะเกิดในบุคคลใด ๆ ก็ได้ บุคคลนั้นจะต้องใช้เวลาฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ (สนิท สัตโยภาส, 2545: 142) อีกทั้งในการเขียนนั้นผู้เขียนเองก็จะต้องคิดถึงตัวผู้รับสารด้วย การมีความรู้เกี่ยวกับการเขียนอย่างดีจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ไม่ควรมองข้าม เช่น การมีความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะเขียน และจะเขียนอย่างไรจึงจะสามารถสื่อให้ผู้รับสารเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้ นั่นถือว่าการเขียนนั้นสัมฤทธิ์ผล ดังที่ ปรีชา หิรัญประดิษฐ์ (2541: 68) ได้กล่าวว่า ต้องคำนึงถึงผู้อ่านว่ามีพื้นฐานความรู้ความคิดเป็นอย่างไร ควรเขียนอย่างไร จึงจะเกิดผลตามความประสงค์ ต่อจากนั้นจึงกำหนดรูปแบบ วิธีการเขียน การใช้ภาษา และเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้อ่าน การเขียนจึงจะประสบความสำเร็จตามความตั้งใจ อีกทั้งปัจจัยประการหนึ่งของงานเขียนที่ดี คือ การเขียนสะกดคำที่ถูกต้องเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สื่อความหมายได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ ผดุง อารยะวิญญู (2544: 23) ที่กล่าวไว้ว่า การเขียนเป็นทักษะที่สูงที่สุดในกระบวนการทางภาษา เป็นการแสดงออกถึงแนวความคิดของผู้เขียน โดยผู้เขียนจะต้องนำคำในภาษามาร้อยเรียงกันอย่างเป็นระเบียบถูกต้องตามหลักภาษาไทยตลอดจนเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง หากสะกดผิดความหมายก็ผิดไปด้วย การเขียนให้ถูกต้องนั้นจะต้องใช้การฝึกฝนในการสะกดคำ เนื่องจากการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นที่จะเขียนให้เป็นประโยคหรือเรื่องราวนั้นต้องเริ่มจากการฝึกสะกดคำให้ถูกต้องก่อน ดังนั้นการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในการเรียนการสอนระดับประถมศึกษานั้นนับว่าเป็นเรื่องสำคัญ อีกทั้งการเขียนสะกดคำยังเป็นพื้นฐานที่ครูต้องฝึกฝนให้นักเรียนตั้งแต่เริ่มเรียน เพื่อให้ นักเรียนเกิดความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นเป็นลายลักษณ์อักษร และสามารถทำให้ผู้อ่านสื่อความได้ถูกต้อง ตลอดจนสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วิลาวัณย์ สุภิรักษ์, 2550: 10)

การเขียนสะกดคำเป็นเรื่องที่ควรให้ความสำคัญ เนื่องจากการเขียนสะกดคำผิด จะเป็นผลให้ความหมายของคำ ๆ นั้นเปลี่ยนไป ทำให้การสื่อสารไม่ตรงกัน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการสอนเขียนสะกดคำที่มีประสิทธิภาพ ให้นักเรียน ได้มีเครื่องมือในการฝึกฝนทักษะการเขียนสะกดคำและเป็นผลให้นักเรียนนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

หากกล่าวถึงสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดนั้น อรทัย นุตรศิษฐ์ (2540: 3-4) ได้ศึกษา เรื่องการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนชั้น ประถมศึกษามีปัญหาของการเขียนสะกดคำผิดมาก เนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น การมี ประสบการณ์มาผิด การเขียนตามเสียงพูด เสียงอ่านหรือเขียนผิดเพราะการเดา ซึ่งถ้าจะวิเคราะห์ สาเหตุที่แท้จริงของการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนนั้น น่าจะเป็นเพราะนักเรียนสับสนในเรื่อง ของเสียงที่อ่าน เสียงพูด กับตัวอักษรที่ใช้เขียน ซึ่งตรงกับความเห็นของ วรณิ โสภประยูร (2544: 157-159) และวิลาวัณย์ สุภิรักษ์ (2550: 21) ที่ว่าสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดนั้นมาจากการไม่ ทราบความหมายของคำ การใช้แนวเทียบผิด การออกเสียงผิด มีประสบการณ์ผิด และการไม่รู้ หลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งสาเหตุดังกล่าวเกิดจากการขาดการสังเกต ขาดการฝึกฝน มีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องหลักเกณฑ์ทางภาษายังไม่ดีพอ นอกจากนี้ยังมีคำยืมมาจากภาษาอื่นอีกมากซึ่งมีหลักเกณฑ์ ในการเขียนและการใช้คำแตกต่างกันออกไปอีก ฉะนั้นจึงมีคำบางคำที่นักเรียนส่วนใหญ่เขียนผิด บ่อย ๆ เพราะอยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ทางภาษาที่กำหนดเป็นคำที่มีหลายพยางค์ หรือมีตัวสะกด การันต์ต่าง ๆ ยกแก่การจดจำ จึงมักมีการเขียนผิดอยู่บ่อย ๆ (เอกฉันท จารุเมธีชน, 2547: 141-148)

ดังนั้น ปัญหาดังกล่าวควรได้รับการแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ซึ่งครูผู้สอนมีความสำคัญ โดยตรงที่จะช่วยแก้ไขข้อบกพร่องให้แก่ นักเรียน โดยมีการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ สนุกสนานและมีประสิทธิภาพควบคู่กันไป และพยายามส่งเสริมให้นักเรียนมีความชอบใน ภาษาไทย

ผู้วิจัยเป็นครูสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ ของการเขียนสะกดคำ และมีความต้องการที่จะมุ่งพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น จึงได้มีการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นจากคุณครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน วัดชัยพฤษมาลาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 พบว่า นักเรียนยังคงมีการเขียน สะกดคำผิดทั้งในเรื่องสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ และตัวสะกดบ่อยครั้งมาก ผู้วิจัยจึงได้ทำการ ทดสอบเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ในเรื่องการเขียนสะกดคำ และหลังจากทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 แล้ว พบว่า นักเรียนมีปัญหาในการเขียนสะกดผิด โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ปัญหาการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัด
ชัยฤกษ์มาลา

ปัญหาการเขียนสะกดคำผิดที่พบ	ร้อยละ
1. การเขียนตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา	34.56
2. การเขียนสะกดการันต์	30.08
3. การเขียนคำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์	28.80
4. การเขียนคำบรรจบันและรร	20.48
5. การเขียนพยัญชนะควบกล้ำ	14.72

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยฤกษ์มาลามีปัญหาในการเขียนสะกดคำเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราอยู่ในระดับที่สูงกว่าปัญหาด้านอื่น ๆ ซึ่งมาตราตัวสะกดในภาษาไทยนั้นมีทั้งหมด 9 แม่ ได้แก่ แม่ก กา แม่ก ก แม่ก ค แม่ก ข แม่ก ง แม่ก น แม่ก ย และแม่เกอว แต่ที่มีตัวสะกดนั้นมีเพียง 8 แม่ ยกเว้นแม่ ก กา ซึ่งมาตราตัวสะกดทั้ง 8 แม่ แบ่งออกตามลักษณะได้ดังนี้ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 158)

1. มาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราเพียงตัวเดียว มี 4 แม่ ได้แก่ แม่ก แม่ย แม่กม และแม่เกอว
2. มาตราตัวสะกดที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา มี 4 แม่ ได้แก่ แม่ก แม่ข แม่กน และแม่กค

เนื่องจากมาตราตัวสะกดที่มีไม่ตรงตามมาตรานั้นมีตัวสะกดในแต่ละมาตรามากกว่า 1 ตัว ดังนั้น นักเรียนอาจจะสับสนในเขียนสะกดคำ ดังที่ ประยูติ บุตรมาลา (2548: 51-52) ได้ศึกษาเรื่องการทดลองใช้แบบฝึกทักษะคำคล้องจองประกอบเพลง สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักเรียนส่วนหนึ่งไม่สามารถจำแนกได้ว่าตัวสะกดแต่ละมาตรามีตัวสะกดใดบ้าง จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถวิเคราะห์ได้ว่าคำที่มีตัวสะกดตัวใด สัมผัสคล้องจองกับคำที่มีตัวสะกดใด โดยเฉพาะคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา จะเป็นเรื่องที่มีปัญหามากสำหรับนักเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งปัญหาดังกล่าวข้างต้นนั้นก็เป็นปัญหาที่ตัวผู้วิจัยเองก็ได้ประสบมาจากการสอนนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เช่นกัน ดังนั้นแล้วผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า ควรมีการพัฒนาทักษะในด้านการเขียนสะกดคำด้วยตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา อันได้แก่ แม่ก ก แม่ก ข แม่ก น และแม่กค

ในการสอนนักเรียนให้เกิดความมั่นใจในการเรียน สามารถเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่วและแม่นยำนั้น ผู้สอนเองก็ควรที่จะมีความสามารถรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นการใช้เทคนิคการสอนที่น่าสนใจ การเลือกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานไม่น่าเบื่อ สร้างเจตคติที่ดีให้กับผู้เรียน นอกจากนั้น ควรสอนให้สัมพันธ์กันทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้นักเรียนนำการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (บุญเพ็ญ สุวรรณศรี, 2548: 29) ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนจึงควรมีการวางแผนการสอนที่หลากหลายรูปแบบ เลือกใช้เทคนิค การสอนที่น่าสนใจมีสื่อและอุปกรณ์ที่เพียงพอ เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความสนใจในสิ่งที่กำลังเรียน เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

วิธีหนึ่งที่มีการค้นคว้าวิจัย และพบว่าผลการวิจัยสามารถแก้ปัญหาเขียนสะกดคำผิดได้ดีวิธีหนึ่ง คือ แบบฝึก ซึ่งแบบฝึกเป็นนวัตกรรมที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจบทเรียนได้ดีมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ กันต์ด้นัย วรจิตพิล (2542: 37) ว่า แบบฝึกช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะทางภาษาที่คงทน ช่วยลดภาระให้ครู และทราบถึงปัญหาต่างๆของนักเรียนได้ชัดเจนขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้วได้ด้วยตนเอง และทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียนของตน นอกจากนี้จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยของ เนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540: บทคัดย่อ) เรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก เรื่องเปิดหยา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กรวิการ์ รื่นรมย์ (2543: บทคัดย่อ) รายงานการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดระยอง และวงศ์เดือน แสงผึ้ง (2550: บทคัดย่อ) เรื่องการพัฒนาแบบฝึกการเขียนสะกดคำโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนที่น่าสนใจ และมีประสิทธิภาพในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยด้านการเขียน และยังเป็นเครื่องมือที่จะช่วยพัฒนานักเรียนให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย หากนักเรียนได้ฝึกฝนบ่อย ๆ ย่อมจะทำให้เกิดทักษะทางภาษาดีขึ้น อันจะเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนวิชาอื่น ๆ ต่อไป

นอกจากแบบฝึกจะมีส่วนช่วยในพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำแล้วนั้น แนวทางสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้แบบฝึกน่าสนใจและดึงดูดใจผู้เรียนมากขึ้น ก็คือ การใช้ภาพการ์ตูน ดังที่ หทัย ดันหยง (2539: 14) กล่าวว่า หนังสือเรียนสำหรับเด็กประถมศึกษาต้องมีองค์ประกอบสำคัญทั้งด้านรูปภาพ โครงสร้างเนื้อหา แก่นสาระ การจูงใจ การสร้างฉากและตัวละคร และที่สำคัญที่สุด คือ ภาพ ซึ่งภาพจะเป็นสื่อให้เกิดความเข้าใจ ความสนใจ ความตื่นตัว

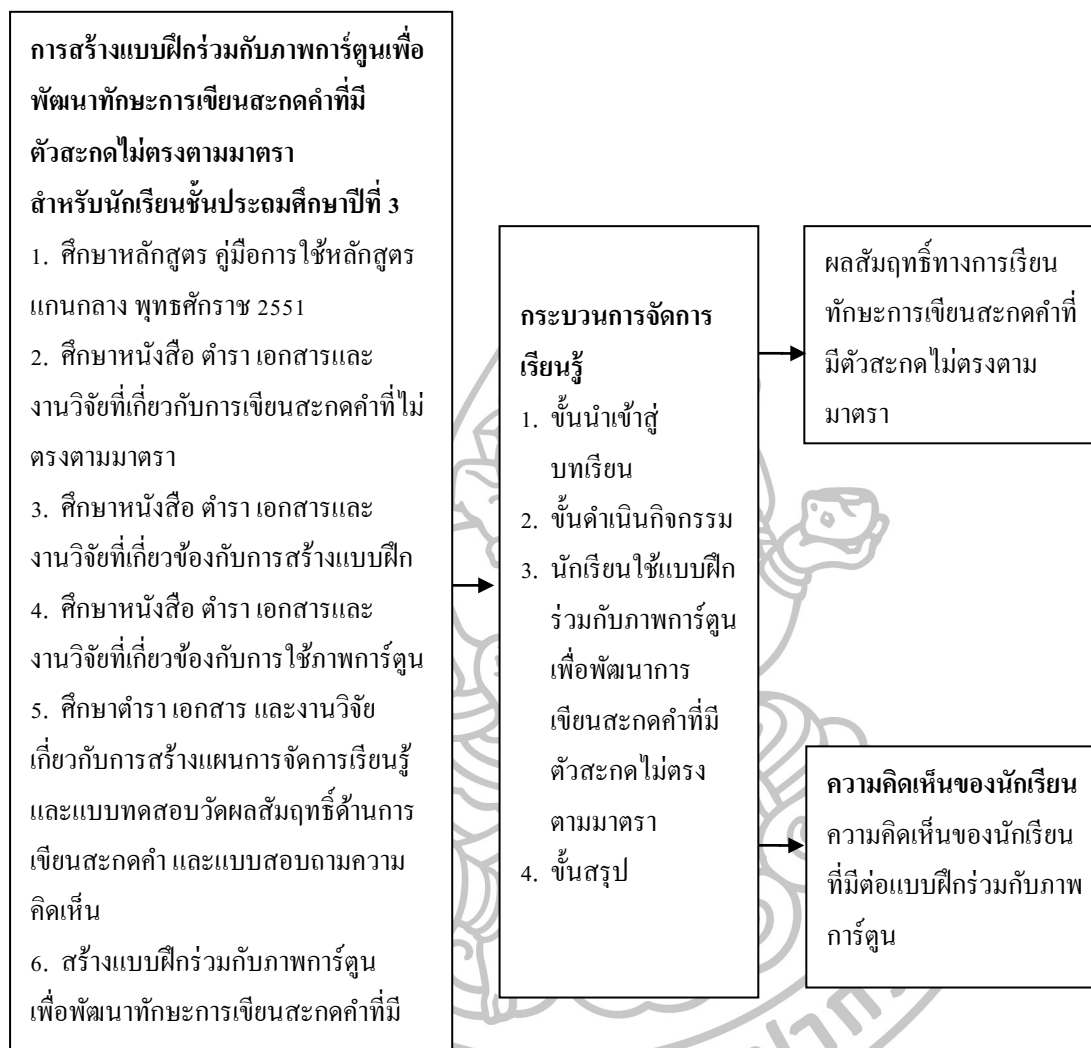
ความสวยงาม นอกจากนี่ยังมีการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 35) ยังได้สำรวจความสนใจและรสนิยมของเด็กและเยาวชน พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาชอบอ่านการ์ตูนมากที่สุด อีกทั้งคนในแวดวงหนังสือสำหรับเด็กต่างก็ยอมรับว่า “การ์ตูนอยู่กับเด็ก” ไม่ว่าจะเป็นการ์ตูนโทรทัศน์ ภาพยนตร์การ์ตูน และหนังสือการ์ตูน ทั้งที่อยู่ในแบบหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสารและการ์ตูนเล่ม ล้วนแล้วแต่ได้รับการต้อนรับอย่างประดีปรรมจากผู้ดู ผู้อ่านในวัยเยาว์ทั้งสิ้น

อีกทั้งพะยอม แก้วกำเนิด (2533: 16) ยังได้กล่าวไว้ว่า หนังสือการ์ตูนนั้นมีเอกลักษณ์ที่เด่นอยู่แล้ว เรื่องการให้ความสนุกสนาน เข้าใจไม่ยาก เป็นสื่อที่ทุกชาติสามารถเข้าใจ อย่างไรก็ตามได้เสนอแนะว่าควรจะมีบทบาทอื่นเพิ่มขึ้นด้วยในอีกหลายด้าน อาทิ เป็นสื่อการศึกษาให้ความรู้ ความคิด คุณธรรม ตลอดจนเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ แก่ผู้อ่านได้ ซึ่งความเห็นนี้ตรงกับ

ซาร่าห์ ฟิลิปส์ (2545: 73) กล่าวว่า ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้มิติใหม่ที่สามารถใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากภาพการ์ตูนนั้นสามารถแยกแยะรายละเอียดต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ผู้เรียนจึงได้รับการกระตุ้นให้ถ่ายทอดความคิด จินตนาการได้อย่างหลากหลายและง่ายดาย และความเห็นของ พิทท์แมน (Pittman, 1978: 283) กล่าวว่า สิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวไม่ว่าจะเป็นเครื่องใช้ใด ๆ ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน เช่น เสื้อผ้า เครื่องเขียน แบบเรียน ล้วนแต่มีภาพการ์ตูนเข้ามาเกี่ยวข้องเป็นส่วนประกอบอยู่ด้วยเสมอ เนื่องจากภาพการ์ตูนเป็นเสมือนสิ่งกระตุ้น และดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ดังนั้นจึงมีผู้ทำการศึกษาวิจัยโดยใช้ภาพการ์ตูนอย่างแพร่หลาย เช่น จากผลการวิจัยของ สุพิมล ทรงประดิษฐ์ (2543: 39) ที่ใช้ภาพการ์ตูนประกอบบทเรียนซ่อมเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านตรววจ จังหวัดสุรินทร์ พบว่า คะแนนผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบบทเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น และผลการวิจัยของสระศรี ภิรมย์โยธี (2547: บทคัดย่อ) จากการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ ผลปรากฏว่าการสอนโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติ จากที่กล่าวมาข้างต้นนี้จึงสรุปได้ว่า ภาพการ์ตูนมีคุณค่าอย่างยิ่งเมื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ด้วยเหตุผลและความสำคัญของแบบฝึกและภาพการ์ตูนที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะเรื่องกรเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. การสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำถามในการวิจัย

1. แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80 ที่กำหนดหรือไม่
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้หรือไม่
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับใด

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับดี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558 รวม 2 ห้อง จำนวน 60 คน
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย(Simple Random Sampling) ได้ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2558 จำนวน 30 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

3. เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คำศัพท์ที่ได้คัดเลือกจากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการคัดเลือกและรวบรวมคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราทั้ง 4 มาตรา ได้แก่ มาตราแม่กบ มาตราแม่กค มาตราแม่กน และมาตราแม่กด เนื่องจากมาตราแม่กน และมาตราแม่กด เป็นมาตราที่มีจำนวนตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรามากกว่ามาตราอื่น ๆ ดังนั้น จึงมีจำนวนคำศัพท์ที่คัดเลือกมาได้มากกว่ามาตราอื่น ซึ่งรวมแล้วได้คำศัพท์ที่สะกดไม่ตรงตามมาตราทั้งสิ้นจำนวน 242 คำ ดังนี้

3.1 มาตรากก มีจำนวน 20 คำ

3.2 มาตรากบ มีจำนวน 20 คำ

3.3 มาตรากน มีจำนวน 65 คำ

3.4 มาตรากด มีจำนวน 137 คำ

จากนั้นนำคำศัพท์ทั้ง 242 คำ มาคัดเลือกเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน โดยการให้นักเรียนทดสอบเขียนตามคำบอก จากนั้นนำคำที่อยู่ในระดับคำยากมากและคำยาก มาจัดเป็นชุดแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน ให้ได้ชุดละ 20 คำ ดังตารางแสดงการวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (หน้า 43)

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โดยใช้การทดลองจำนวน 4 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง โดยชั่วโมงแรกและชั่วโมงสุดท้ายของการทดลองจะเป็นการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันผู้วิจัยจึงได้ให้ความหมายคำศัพท์เฉพาะสำหรับการวิจัย ดังนี้

1. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด ตัวก้านต์ มาเรียบเรียงเป็นคำอย่างถูกต้องตามอักขรวิธี และมีความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2554

2. แบบฝึก หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราให้ถูกต้อง

3. ทักษะการเขียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของนักเรียนในการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา หลังการเรียนสิ้นสุดลง ซึ่งวัดได้จากคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ภาพการ์ตูน หมายถึง ภาพประกอบหนังสือเรียนที่เขียนขึ้นอย่างง่ายโดยจงใจให้ผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริง ขนาด สัดส่วน สี สัน กิริยาท่าทาง ตลอดจนสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งนี้ เพราะมีจุดประสงค์ในการใช้ประกอบคำศัพท์เพื่อให้เข้าใจ สะดุดตา

5. เกณฑ์ 80/80 หมายถึง จำนวนคำตอบในแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราที่นักเรียนทำได้ถูกต้องตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนสามารถทำแบบฝึกระหว่างเรียนเกี่ยวกับตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราแต่ละชุดได้ถูกต้อง

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนเกี่ยวกับตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราแต่ละชุดได้ถูกต้อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้แบบฝึกร่วมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีต่อการใช้แบบฝึกร่วมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกร่วมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐานนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดประเด็นการศึกษาดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
  - 2.1 ความสำคัญของภาษาไทย
  - 2.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
  - 2.3 ตัวชี้วัด
3. การเขียนสะกดคำ
  - 3.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
  - 3.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
  - 3.3 สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด
  - 3.4 การสอนเขียนสะกดคำ
  - 3.5 การพัฒนาทักษะการเขียนในระดับประถมศึกษา
4. แนวคิดการพัฒนาแบบฝึกโดยใช้ภาพการ์ตูน
  - 4.1 แบบฝึก
  - 4.2 ภาพการ์ตูน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
  - 5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพการ์ตูน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551

การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานทางภาษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช

2551 ได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ เนื่องจากภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ย่อมมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ดังนั้นจึงได้กำหนดให้มี 5 สาระการเรียนรู้ย่อยเช่นเดิม คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม แต่ได้กำหนดตัวชี้วัดชั้นปีไว้สำหรับแต่ละชั้น โดยกำหนดคุณภาพผู้เรียนแต่ละชั้นไว้ คือ เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนจะต้องมีคุณภาพดังนี้

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ ถูกต้อง คล่องแคล่วเข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคิดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิด ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสาร เล่าประสบการณ์พูดแนะนำหรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดูและพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นคว้าหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศ

5. เข้าใจและสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี วรรณกรรมที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

การเขียนสะกดคำนั้น ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐานที่ 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและหลังของภูมิปัญญาทางภาษา และรักภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ โดยกำหนดตัวชี้วัดชั้นปีของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ
2. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค
3. ใช้พจนานุกรมค้นหาคำความหมายของคำ
4. แต่งประโยคง่าย ๆ
5. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ
6. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดสาระการเรียนรู้เป็น 8 กลุ่ม ด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มรายวิชาพื้นฐาน จึงนับว่าเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญ

ความสำคัญของภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิด วิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดที่ 1 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

การเขียนสะกดคำ

ความหมายของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นการเขียนโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำ การเขียนคำจะต้องให้ผู้เรียนอ่านสะกดคำและเขียนคำพร้อม ๆ กันเพื่อการเขียนคำได้ถูกต้อง การเขียนสะกดคำจะนำคำที่มีความหมายมาหัดสะกดคำ จนกระทั่งผู้เรียนสามารถจดจำคำนั้น ๆ ได้ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 133)

นอกจากนี้นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้
 อดุลย์ ภูปลื้ม (2539: 10) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ คือการเขียนเรียงลำดับ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ภายในคำนั้น ๆ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน และเขียนคำนั้น ๆ ได้ถูกต้อง รู้หลักเกณฑ์ในการเขียน และสามารถนำสิ่งที่เขียนไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

มะลิ อัจฉิษฐ์ (2540: 12) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำในทำนองเดียวกันว่า การเขียน โดยเรียนลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวอักษร ตัวสะกดเป็นคำได้อย่างถูกต้องหลักเกณฑ์ทางภาษา และถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานเพื่อช่วยผู้เรียนเขียนได้ถูกต้องตลอดจนสามารถนำสิ่งที่เขียน ไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

ปิยนาด น่วมทอง (2543: 16) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การจัดเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมาย และถูกต้องตามหลักเกณฑ์การเขียน อ่านออกเสียงคำนั้น ได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน สามารถสื่อความหมายได้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการ ซึ่งทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่อ่านได้รวดเร็วถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการ

อรอุมา ตั้งพัฒนาสมบูรณ์ (2546: 31) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำ โดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์ ได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของหลักภาษา และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 เป็นคำที่มีความหมายใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้

กรมวิชากร (2546: 13) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำว่าเป็นการเขียนโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำ การเขียนคำจะต้องให้ผู้เรียนอ่านสะกดคำและเขียนคำพร้อมกัน เพื่อการเขียนคำที่ถูกต้อง

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ คือ การเขียนคำโดยเรียง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด ได้ถูกต้องตามอักขรวิธี ถูกต้องตรงตามหลักเกณฑ์ของ หลักภาษา และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน รวมทั้งสามารถเขียนสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการใช้ภาษาเขียน การจัดประสบการณ์ทางภาษาให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ จะช่วยให้สามารถเขียนสะกดคำ ได้อย่างถูกต้อง และนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง เพื่อพัฒนาไปสู่การเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มะลิ อัจฉิษฐ์ (2540: 11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดไว้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ ในการเขียนสะกดคำผิดจะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป ทำให้การสื่อสารไม่ตรงความหมาย ดังนั้น ครูจำเป็นต้องรู้หลักการเขียนสะกดคำเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง

อรทัย นุตรศิษฐ์ (2540: 11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนอกจากจะมีผลดีต่อการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านแล้วยังมีผลต่อ

การประเมินคุณค่าของผู้อ่านที่มีต่อผู้เขียนด้วย เนื่องจากการเขียนสะกดคำนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการเขียน ผู้เขียนต้องมีความประณีตและรับผิดชอบในงานเขียนของตนเอง ขจัดงานงานเขียนลงให้เหลือน้อยที่สุดโดยการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

กำชัย ทองหล่อ (2543: 160) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำว่า ภาษาพูดจะเข้าใจเรื่องกันได้ การกำหนดสำเนียงที่เปล่งออกมาจึงต้องชัดเจน มีจังหวะความหนักเบา ความแข็งกล้า ความอ่อนโยน และบางที่ต้องใช้กิริยาอาการประกอบด้วย ทำเพื่อให้เรื่องนั้นแสดงอาการภายในของผู้พูดได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับความรู้สึก แต่ภาษาเขียนจะให้เข้าใจความหมายกันได้ต้องกำหนดตัวอักษรเป็นหลักเพราะตัวอักษรเป็นเครื่องหมายใช้แทนคำพูด เพราะฉะนั้นการเขียนคำนับว่าเป็นความสำคัญส่วนหนึ่งในการใช้ภาษา ถ้าเขียนผิดความหมายก็จะแปรไป หรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้

ปิยวรรณ สังข์จันทร์เพชร (2548: 18) ได้กล่าวถึงการเขียนสะกดคำนั้นว่าเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญยิ่งที่ครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรให้นักเรียนมีการฝึกฝนตั้งแต่เริ่มเรียน และปลูกฝังการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องและสามารถนำไปใช้ประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ลูนเบอร์ก (Lunenburg, 1950: 179) ได้กล่าวถึงการเขียนสะกดคำไว้ว่า การสะกดคำจำกัดว่าเป็นส่วนหนึ่งในรายละเอียดที่มีบทบาทในชีวิตประจำวัน การสะกดคำผิดจะลดประสิทธิภาพของการเขียนลง

จากความเห็นข้างต้นสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะการเขียนสะกดคำผิดจะทำให้ความหมายของคำนั้นเปลี่ยนไป ทำให้ผู้เขียนและผู้อ่านสามารถสื่อสารกันได้อย่างถูกต้องและตรงตามความต้องการ และหากเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะเป็นผลให้ผู้เขียนเกิดความมั่นใจในงานเขียนของตนมากขึ้น และสามารถสื่อความคิดความเข้าใจที่ตนมีไปสู่ผู้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด

เนื่องจากสภาพการเรียนการสอนโดยทั่วไป ไม่ว่าจะศึกษาอยู่ในระดับชั้นใดก็ตาม การเขียนสะกดคำผิดยังเป็นปัญหาที่พบมาก ซึ่งมีผู้กล่าวถึงสาเหตุต่าง ๆ ของการเขียนสะกดคำผิดไว้ ดังต่อไปนี้

สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบุลย์ (2545: 290-331) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดไว้ดังนี้

1. เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ

คำในภาษาไทยเรามีเสียงที่ตรงกันมาก แต่สะกดการันต์ต่างกันและมีความหมายต่างกัน เมื่อเป็นเช่นนี้อาจจะทำให้ผิดในเรื่องสะกดการันต์ได้ง่าย ถ้าหากจำเสียงโดยไม่พิจารณาความหมายเฉพาะของคำนั้น เช่น มีเสียง (พัน) เสียงเดียวอาจจะเขียนเป็น พัน พรรณ พันธุ์ พันธุ์ภัณฑ์ พรรค เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งแต่ละคำมีความหมายต่างกัน หากใครไม่เคยได้ยินคำว่า “ครุภัณฑ์” และไม่ทราบความหมายของคำนี้มาก่อน อาจจะเขียนผิด เป็น ครุพัน หรือ ครุพันธ์ก็ได้

2. เขียนหนังสือผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด

คำบางคำเมื่อจะเขียนผู้เขียนไม่มั่นใจ มักจะนึกเทียบเคียงกับคำอื่น ๆ ซึ่งเคยรู้มาแล้วเป็นอย่างดี วิธีการเช่นนี้เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้เขียนหนังสือผิด เพราะคำบางคำมีความหมายหรือรูปศัพท์ ตลอดจนหลักภาษาต่างกันเราใช้กฎอันเดียวกันไม่ได้ คำพวกนี้จึงควรพิจารณาจดจำเป็นคำไป เช่น แกงบวด มักเขียนเป็น แกงบวช เพราะใช้เทียบกับคำว่า บวช เป็นต้น

3. เขียนผิดเพราะออกเสียงผิด

คำบางคำบางคนออกเสียงไม่ตรงหรือออกเสียงไม่ชัด เลยติดนิสัยเมื่อเขียนเลขผิดด้วย แต่คำบางคำคนส่วนมากออกเสียงอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่ตรงกับรูปที่เขียนตามพจนานุกรมพวกหลังนี้ นับเป็นสิ่งแก้ยาก อาจจะถือว่าเป็นเพราะพจนานุกรมรักษาการงานไม่เอื้อเพื่อต่อผู้ใช้ภาษาก็ได้ เช่น จะมกเขม้น เขียนผิดเป็น จมกเขม้น เป็นต้น

4. เขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด

การเขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด กล่าวคือ เคยเห็นคำนั้น ๆ มาจนเคยชิน และเป็นคำที่ใช้กันผิดเสมอจนจำได้ติดตา อาจจะเห็นหนังสือพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เช่น ในบัตรเชิญประกาศโฆษณา แจกความ ฯลฯ ควรจะพิจารณา อย่าใช้ตามโดยไม่ได้ศึกษาความจริง เช่น อนุญาต เขียนผิดเป็น อนุญาติ เป็นต้น

5. เขียนหนังสือผิดเพราะไม่รู้หลักภาษา

หลักภาษานับเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษา การที่จะเรียนโดยไม่รู้หลักนั้นย่อมเป็นไปได้เนื่องจากหลักภาษาไทยมีข้อยกเว้นมากมายจึงควรได้ตระหนักในข้อนี้ โดยเฉพาะการเขียน เช่น หลักการประวิสรรชนีย์ คำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต ภาษาเขมร หลักการใช้ ศ, ย, ส หลักการใช้ รร หลักการใช้ บรร, บัน เป็นต้น

นอกนี้ยังมีนักวิจัยและนักวิชาการอีกหลายท่านที่ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิด ดังนี้

พัชรี วรรณศรี (2542: 52) กล่าวว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียนสะกดคำผิดนั้นมีหลายประการ บางสาเหตุมาจากตัวของนักเรียน บางสาเหตุมาจากตัวผู้สอน ครูผู้สอนอาจจะละเลย

ทักษะการเขียน เพราะเห็นว่าใช้เวลามาก ตรวจสอบก็ต้องใช้เวลานานในการตรวจทำให้ตัดทักษะทางการเขียนออกไปให้น้อยลง นักเรียนจึงขาดประสบการณ์และขาดความเชี่ยวชาญในการเขียน ในบางโรงเรียนไม่ได้กำหนดการฝึกการเขียนการสะกดคำไว้ในตารางเรียนอย่างชัดเจน ทำให้ครูผู้สอนไม่ได้ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนเขียนสะกดคผิดจำนวนมาก

วรรณิ โสมประยูร (2544: 157-159) กล่าวว่าสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดว่านักเรียนเห็นแบบอย่างการสะกดคำผิดเสมออีกทั้งไม่มีความหมายของคำ ๆ นั้น โดยเฉพาะคำไทยมีคำพ้องเสียงทำให้ความหมายสับสน ไม่เข้าใจหลักภาษาที่ถูกต้อง การฟัง และการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงที่มาจากภาษาอังกฤษออกเป็นภาษาเขียนของภาษาไทยได้ถูกต้อง

วิลาวัณย์ สุภิกฤษ์ (2550: 20-21) กล่าวว่ากรเขียนสะกดคำเกิดจากผู้เขียนเป็นสำคัญ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการขาดการสังเกต ขาดการฝึกฝน มีความรู้ความเข้าใจในหลักการทางภาษาที่ไม่ดีพอ ตลอดจนมีความไม่ระมัดระวังในเรื่องของการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามความหมายของคำนั้น ๆ จนเกิดความเคยชินในการเขียนสะกดคำ

ประยูติ บุญมาลา (2548: 21) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการสะกดคำผิดไว้ดังนี้

1. นักเรียนไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับคำนั้น เช่น ไม่เคยพูด ไม่เคยเห็น ไม่เคยเขียน
2. นักเรียนไม่รู้หลักการใช้ภาษา เช่น หลักการเขียนคำที่ประและไม่ประวิสรรชนีย์ หลักการใช้ ศ ย ส หลักการใช้ตัวกรันต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักการใช้ ใ- ใ- อัย ใ-ย หลักการใช้มาตราตัวสะกด
3. นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำนั้น ๆ เช่น คำพ้องเสียง
4. นักเรียนฟังไม่ชัด เช่น คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่มี ร ล
5. นักเรียนใช้หลักการเทียบผิด เช่น สาเหตุ กับ สังเกต ญาติ กับ อนุญาต
6. นักเรียนไม่คุ้นเคยกับคำที่มาจากภาษาอื่นๆ เช่น ประารณา ทักษิณ นิเวศลิษฐ์

วูเบิร์น (Wooburn, 1980: 22) ให้เหตุผลว่า สาเหตุเกิดจากการออกเสียงบกพร่อง ทำให้เขียนผิดไปด้วยรวมทั้งขาดความเอาใจใส่ในการเรียน

จากการศึกษาข้างต้นเห็นได้ว่าสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดนั้น มีสาเหตุมาจากนักเรียนเขียนสะกดคำผิด เนื่องจากความไม่แม่นยำในหลักเกณฑ์ทางภาษา รวมถึงนักเรียนไม่ทราบความหมายของคำที่ใช้อย่างแท้จริง หรือคำบางคำที่นักเรียนไม่มั่นใจว่าเขียนอย่างไร ก็มักจะใช้วิธีการนึกเทียบเคียงกับคำอื่นๆ ซึ่งเคยรู้มาแล้วและอาศัยการใช้แนวเทียบจากคำใกล้เคียงจึงทำให้เขียนสะกดคำผิด อีกทั้งคำบางคำคนส่วนมากออกเสียงอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่ตรงกับรูปที่เขียนตามพจนานุกรม ซึ่งเป็นสาเหตุของกาเขียนผิดเพราะออกเสียงผิด ตลอดจนสภาพแวดล้อมอื่น ๆ เช่น การใช้

ภาษาต่างประเทศในภาษาไทยที่นักเรียนได้รับรู้มาอย่างไม่ถูกต้อง จนเกิดการจดจำแบบผิด ๆ และไม่ได้รับการแก้ไขจากครูผู้สอนอย่างจริงจัง

การสอนเขียนสะกดคำ

จากการศึกษาสาเหตุของการสอนเขียนสะกดคำผิด พบว่า เกิดจากสาเหตุหลายประการ ดังนั้นจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกฝนนักเรียนให้เขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษา ซึ่งมีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

อรทัย นุตรดิษฐ์ (2540: 22) ได้สรุปให้เห็นถึงวิธีการเขียนสะกดคำว่ามีวิธีการที่ครูสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนหลายวิธีด้วยกัน ครูอาจจะเลือกใช้การเขียนวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือใช้วิธีสอนและกิจกรรมหลาย ๆ รูปแบบประกอบกันก็ย่อมทำได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ซึ่งครูจะเป็นผู้พิจารณาจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนสนใจและสนุกสนานไม่เบื่อหน่ายในการเรียน มีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

พนมวัน วรคลัง (2542: 36) ได้เสนอแนะกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องการสะกดคำไว้ดังนี้

1. เลือกคำจากประมวลคำในหนังสือประกอบการเรียนมาเป็นหลักในการฝึก
2. เลือกคำที่นักเรียนพบและใช้ในชีวิตประจำวัน ฝึกฟัง พูด อ่าน เขียนไปพร้อม ๆ กัน
3. เลือกฝึกคำที่มีในประมวลคำอ่านในหนังสือประกอบการเขียน คำง่าย ๆ ที่สะกดในมาตราแม่ ก กา มาฝึกก่อน
4. ใช้ของจริง กิริยาท่าทาง ภาพ และคำอธิบายเพื่อให้ความรู้ความหมาย
5. เล่นปริศนาคำทาย โดยใช้คำเก่าเป็นพื้นฐาน
6. เรียนรู้คำใหม่ ๆ โดยใช้คำเก่าเป็นพื้นฐาน
7. ฝึกต่อคำ เติมคำ เพื่อให้ได้คำใหม่
8. ให้ฟัง พูด อ่าน เขียนด้วยการฝึกด้วยตนเอง
9. ให้คิดหาคำเพิ่มจากคำที่กำหนดให้ด้วยตนเอง
10. หาคำตอบไว้ด้วยตนเองเมื่อปฏิบัติครบขั้นตอน โดยอาจใช้การบอก การแสดง กิริยาท่าทาง การเขียน และการตั้งคำถาม
11. กิจกรรมเน้นจากรูปแบบง่าย ๆ ไปหายากโดยเร้าความสนใจ ปฏิบัติด้วยตนเองด้วยความสนุกสนานและใช้วิธีการหลากหลายไม่ซ้ำวิธีการเดิม

ทัศนีย์ สุขเมธี (2542: 39) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำที่ครูสามารถจัดทำได้ดังนี้

1. ครูนำบทความหรือหนังสือมาให้นักเรียนอ่านก่อนในเวลาที่กำหนดแล้วครูเลือกคำในนั้นมาบอกให้เขียนอีกทีหนึ่ง
2. ครูและนักเรียนร่วมกันทำบัญชีคำยากในบทเรียน คิดไว้ที่แผนภูมิแล้วหลังจากนั้นจึงค่อยให้นักเรียนเขียน
3. ครูแต่งประโยคที่มีคำประกอบไปด้วยคำที่มักสะกดผิด แล้วเขียนเส้นใต้คำนั้นให้นักเรียนแก้
4. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม และให้หาคำพ้องเสียงจากพจนานุกรม

วิชา รอดสุด (2542: 13) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า การสอนเขียนสะกดคำมีวิธีที่หลากหลาย ครูสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนหลายวิธีด้วยกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมซึ่งครูจะเป็นผู้พิจารณา จุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนสนใจและสนุกสนานไม่เบื่อหน่ายในการเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

สุจิตตรา แก้วโต (2545: 20) กล่าวว่าหลักการและเทคนิคการสอนเขียนสะกดคำนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ครูผู้สอนภาษาไทยควรจะได้นำมาใช้เพื่อฝึกฝนให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ซึ่งอยู่ในดุลยพินิจและศิลปะของผู้สอนที่จะใช้เทคนิควิธีการสอนหลาย ๆ รูปแบบเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจไม่เบื่อหน่ายต่อการเขียนสะกดคำ โดยสอนไปเป็นตามลำดับขั้นตอน เริ่มจากการเห็นลักษณะภาพรวมของคำนั้นก่อน แล้วจึงค่อย ๆ ต่อให้ยากขึ้นขึ้นการอ่านสะกดคำ จดจำคำนั้นให้ได้ว่ามีลักษณะการเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์อย่างไรบ้าง จึงเขียนคำ ทบทวนและตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้พจนานุกรมหรือบัตรคำที่ครูเตรียมให้ นอกจากนั้นวิธีการสอนโดยกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงออกมาก ๆ เช่น แบ่งกลุ่มแข่งขันสะกดคำ เล่นเกมต่าง ๆ ค้นหาคำมาแลกเปลี่ยนกัน นำคำที่มักเขียนผิดมาเขียนเป็นประโยค เรียบเรียงเป็นเรื่องราวมาเขียนตามคำบอกกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้การเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บุญเพ็ญ สุวรรณสร (2548: 29) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนสะกดคำว่า ครูจะต้องมีความรู้ความสามารถในหลาย ๆ ด้านประกอบกัน เช่น สอนตามลำดับขั้นตอนที่ถูกต้อง การจัดกิจกรรมการสอนแต่ละครั้งต้องสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของผู้เรียน เช่น สุขภาพ อารมณ์ ความสามารถในการอ่าน การเขียน ในด้านกิจกรรมการสอนต้องมีบรรยากาศที่สนุกสนานไม่เบื่อหน่าย สร้างเจตคติที่ดีให้กับผู้เรียน ให้เห็นถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง รู้จักการใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การให้ทำแบบฝึก การแข่งขันเขียนคำ การจัดทำบัญชีรวบรวมคำยากมาแต่งประโยค ฯลฯ นอกจากนั้นควรสอนให้สัมพันธ์กันทั้ง

4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้นักเรียนนำการเขียนไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า ครูควรจะมีวิธีสอนเขียนสะกดคำที่เป็นลำดับ ขั้นตอน โดยเริ่มจากการเห็นลักษณะภาพรวมของคำนั้นก่อนแล้วจึงค่อยๆต่อให้ยากขึ้น ด้วยการ จดจำคำนั้นให้ได้ว่ามีลักษณะการเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์อย่างไรบ้างจึงเขียนคำและทบทวน ความถูกต้องอีกครั้ง ซึ่งกิจกรรมการสอนที่ใช้นั้นควรมีความหลากหลาย และมีความเหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน ตรงตามจุดประสงค์ เช่น การใช้เกม การทำบัญชีคำยาก ปริศนาคำทาย เป็นต้น และ เน้นการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมมาก ๆ ตลอดจนการจัดการจัดบรรยากาศในชั้น เรียนที่สนุกสนาน สร้างเจตคติที่ดีต่อผู้เรียน แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเขียนสะกดที่ ถูกต้อง และควรเน้นการสอนให้เกิดความสัมพันธ์กันทั้ง 4 ทักษะ คือการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน

การพัฒนาทักษะการเขียนในระดับประถมศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ผู้เรียนต้อง ฝึกฝนทักษะการเขียน คือ การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและ รูปแบบต่าง ๆ ของการเขียนซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ข้อความ เขียนรายงานชนิดต่าง ๆ การ เขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งกำหนดไว้เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 52) ดังนี้

คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ มีสุนทรีย์ที่ดี และมีมารยาทในการเขียน

ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นั้น สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท.2.1 ใช้กระบวนการ การเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ข้อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงาน ข้อมูลข่าวสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ได้กำหนดตัวชี้วัดไว้ดังนี้

1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด
2. เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน
3. เขียนบันทึกประจำวัน
4. เขียนจดหมายลาครู
5. เขียนเรื่องตามจินตนาการ
6. มีมารยาทในการเขียน

ดังนั้นการเขียนจึงเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญมาก โดยเฉพาะนักเรียนระดับประถมศึกษา เนื่องจากเป็นทักษะที่นักเรียนฝึกได้ช้ากว่าทักษะอื่น ๆ และเป็นทักษะที่ซับซ้อน เด็กจะต้องมี

ความพร้อมในการฝึกทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน ก่อนการฝึกทักษะการเขียน ครูต้องเน้นทักษะพื้นฐานในการเขียนเสียก่อน โดยให้นักเรียนได้ฝึกด้วยความสนุกสนาน ฝึกจากง่ายไปหายาก

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2542: 33) ได้เสนอแนะลำดับในการสอนเขียนไว้ ดังนี้

1. ก่อนการสอนครูควรจูงใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนหนังสือให้ถูกต้อง ชัดเจนสวยงาม เป็นการแสดงว่า ผู้เขียนเป็นผู้ที่มีการศึกษาคดี

2. พยายามสอนให้การเขียนสัมพันธ์กับการฟัง การพูดและการอ่าน

3. นักเรียนที่เขียนสะกดผิดพลาดครูควรใช้วิธีพูด ให้นักเรียนรู้สึกเต็มใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง

4. จัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ประกวดเขียนนิทาน ประกวดคัดลายมือ ประกวดเขียนเรียงความก็เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเขียนได้อย่างหนึ่ง

5. ในการจัดการสอนวิชาต่างๆจัดให้มีทักษะการเขียนได้เสมอ

นอกจากนี้ อัจฉรา ชีวะพันธ์ (2546: 66) ได้เสนอแนวทางในการจัดการเรียนรู้ การเขียนระดับประถมศึกษา ดังนี้

1. ฝึกให้นักเรียนสนใจศึกษาหาข้อมูลมาไว้ใช้เขียน

2. ฝึกให้นักเรียนใช้ภาษาเขียนได้ถูกต้อง

3. ฝึกฝนให้นักเรียนได้มีวัฒนธรรมในงานเขียน

4. จัดบรรยากาศที่ส่งเสริมและเอื้อต่อการเขียน

5. เอาใจใส่ในการตรวจแก้ไขการเขียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

6. สนใจหาเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้การเขียน

7. จัดกิจกรรมการเขียนในรูปแบบที่หลากหลาย

8. ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

9. สร้างความภาคภูมิใจในงานเขียนให้แก่ นักเรียน

สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ผู้เรียนต้องฝึกฝนทักษะการเขียน ได้แก่ การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ตลอดจนการเขียนเรียงความ ข้อความ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังนั้นการพัฒนาทักษะการเขียนนั้นมีความจำเป็น โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษา เพราะจะเป็นพื้นฐานให้นักเรียนมีทักษะการเขียนที่ดี และสามารถนำไปใช้ต่อไปในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาทักษะการเขียนก็เป็นเรื่องที่ต้องให้ความสนใจอย่างสม่ำเสมอ ทั้งการตรวจแก้ไข การหาเทคนิคใหม่มาจัดการเรียนรู้ให้ น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน และต้องมีการพัฒนาทักษะการเขียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

แนวคิดการพัฒนาแบบฝึกโดยใช้ภาพการ์ตูน

แบบฝึก

ความหมายของแบบฝึก

คำว่า “แบบฝึก” หรือ “แบบฝึกเสริมทักษะ” มีความหมายเดียวกัน ซึ่งบางครั้งจะเรียกว่า แบบฝึก บางครั้งเรียกว่าแบบฝึกเสริมทักษะ เพราะเป็นนวัตกรรมที่ครูนำมาใช้ในการฝึกหรือเสริมทักษะของผู้เรียน เพื่อให้เกิดรูปแบบในการเรียนการสอนและเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนให้สูงขึ้น ดังมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ ดังนี้

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2546: 48) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ ตามแนวของหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ และเสริมเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วนช่วยให้นักเรียนนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ได้อย่างแม่นยำถูกต้องและคล่องแคล่ว

ชาญชัย อัจจนสมาจาร (2540: 98) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะว่า คือ ส่วนหนึ่งของบทเรียน เป็นบทเรียนหรือหัวข้อที่นักเรียนต้องเรียน และเป็นโครงการที่ต้องทำให้เสร็จโดยมีคำถามให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้จากบทเรียนที่ผ่านมา ทำให้ทราบว่านักเรียนทำอะไรและทำให้สำเร็จผลอะไรในบทเรียน ซึ่งการใช้ความสามารถได้ทั้งในชั้นเรียนและที่บ้าน

กันต์คนัย วรจิตติพล (2542: 34) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะ คือ เครื่องมือทางการเรียนอย่างหนึ่งที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกกระทำด้วยตนเอง เพื่อจะได้มีทักษะหรือความชำนาญเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนรู้ในภาคทฤษฎีหรือด้านเนื้อหา ซึ่งในแบบฝึกควรประกอบด้วย คำแนะนำในการทำข้อคำถามหรือกิจกรรมและช่องว่างให้นักเรียนตอบคำถาม

อารีย์ วาสน์อำนวย (2545: 48) ได้ให้ความคิดว่าแบบฝึกคือ อุปกรณ์การเรียนการสอนอันประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ ที่จะนำไปใช้เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพิ่มขึ้นเพื่อจะได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้คล่องแคล่วเกิดความชำนาญและความแม่นยำซึ่งเป็นไปโดยอัตโนมัติ

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง งาน กิจกรรม เครื่องมือหรือสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจที่มุ่งให้นักเรียนได้นำมาใช้ฝึกฝน ปฏิบัติ เพื่อทบทวนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่เรียนมาแล้ว ทำให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ เกิดความชำนาญและความแม่นยำ ซึ่งจะ เป็นไปโดยอัตโนมัติ

หลักในการสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีขั้นตอน หรือแนวดำเนินการ ซึ่งมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักการสร้างแบบฝึกไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

ละออ การุณยวนิช (2517: 67, อ้างถึงใน อารีย์ บัวคุ้มภัย, 2540: 20) ได้เสนอหลักในการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ใช้หลักการเรียนรู้ เช่น นักเรียนต้องเข้าใจเป้าหมายที่ฝึก
2. การฝึกหัดต้องทำโดยจำเพาะเจาะจงเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้ามีแบบจะทำให้ได้ง่าย
3. ไม่ควรใช้เวลานานเกินไปจนนักเรียนเบื่อ ควรใช้เกมหรืออุปกรณ์ช่วย
4. วิธีฝึกนักเรียนควรใช้วิธีที่เป็นระเบียบ รวดเร็ว ย่นย่อ ครูควรตื่นตัว จับใจ กระตุ้นให้นักเรียนพร้อมที่จะทำ ขจัดสิ่งที่ไม่เข้าต่าง ๆ
5. ระดับความยากง่ายต้องเหมาะสมกับนักเรียน
6. เวลาที่ใช้ในการฝึกหัดในระยะแรก ๆ ควรสั้น ๆ แล้วค่อยขยายเวลาให้มากขึ้น
7. ต้องมีการฝึกหัดเป็นรายบุคคล หรือเฉพาะกลุ่ม เพราะแต่ละคนมีจุดอ่อนต่างกัน
8. ครูควรให้นักเรียนทราบผลความก้าวหน้าในการทำแบบฝึกหัด ซึ่งจะเป็นการจูงใจที่ดี

นงเยาว์ บวงสรวง (2545: 31) กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกไว้ว่า จะต้องคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ มีวิธีการฝึกทักษะที่เหมาะสม มีจุดมุ่งหมายในการฝึกที่ชัดเจน และสร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบน่าสนใจ โดยคำนึงถึงความพร้อมและความสามารถของนักเรียน แบบฝึกที่สร้างขึ้นควรมีการหาประสิทธิภาพให้ได้มาตรฐาน

มนทรา ภักดีณรงค์ (2540: 99-100) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการสร้างแบบฝึกไว้ว่า การสร้างแบบฝึกที่จะทำให้นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ได้ดีต้องมีองค์ประกอบหลัก คือ ต้องให้นักเรียนได้ฝึกกระทำด้วยตนเองบ่อย ๆ และสิ่งที่ควรคำนึงถึง คือ ต้องให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในขณะที่ทำแบบฝึก

บัดด์ (Butts, 1974: 85) กล่าวว่า หลักการสร้างแบบฝึกต้องเป็นดังต่อไปนี้

1. ก่อนที่จะสร้างแบบฝึกจะต้องกำหนดโครงสร้างคร่าว ๆ ก่อนว่าจะเรียนแบบฝึกเกี่ยวกับเรื่องอะไร มีวัตถุประสงค์อย่างไร
2. ศึกษาและทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำ
3. เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาให้สอดคล้องกัน
4. แจกวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็นกิจกรรมย่อย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียน

5. กำหนดอุปกรณ์ที่จะใช้ในกิจกรรมแต่ละตอนให้เหมาะสมกับแบบฝึก
6. กำหนดเวลาที่ใช้ในแบบฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสม
7. มีการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน

บ็อค (Bock, 1993: 3) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายของแบบฝึก
2. หารายละเอียดต่าง ๆ เป็นต้นว่าคำแนะนำขั้นตอนการทำ
3. สร้างรูปแบบที่หลากหลายเพื่อสร้างความเข้าใจให้นักเรียนมากที่สุด
4. แบบฝึกควรสร้างความเข้าใจให้นักเรียน เช่น การเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ลงในตารางแผนภูมิ

จากหลักการสร้างแบบฝึกดังกล่าว พอสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้สร้างจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ คือ ต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าจะสร้างแบบฝึกเกี่ยวกับอะไร เนื้อหาต้องไม่ยาวเกินไป มีความเหมาะสมกับวัย ความพร้อม ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน แบบฝึกควรมีหลายรูปแบบที่น่าสนใจ ไม่ควรใช้เวลานานเกินไปให้นักเรียนได้มีการฝึกบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้และความสนุกสนานในขณะที่ทำแบบฝึก

หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพสำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาเป็นองค์ประกอบและใช้เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกให้มีความเหมาะสมกับความสนใจ วัย และความสามารถของผู้เรียน ซึ่งมีผู้กล่าวถึงหลักจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึก ดังนี้

อารี บัวคัมภักย์ (2540: 22-23) กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไคค์ และสกินเนอร์ (Thorndike and Skinner) มีดังนี้

ธอร์นไคค์ (Thorndike) ได้ตั้งกฎการเรียนรู้ขึ้น 3 ข้อ สามารถนำไปใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะดังนี้

1. กฎแห่งผล (Law of Effect) มีใจความว่า การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองจะดียิ่งขึ้น เมื่อผู้เรียนแน่ใจว่าพฤติกรรมตอบสนองของตนถูกต้อง การให้รางวัลจะช่วยส่งเสริมการแสดงพฤติกรรมนั้นอีก
2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) มีใจความว่า การมีโอกาสดำเนินการซ้ำๆ พฤติกรรมหนึ่งจะทำให้พฤติกรรมนั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การฝึกหัดที่มีการควบคุมที่ดีจะส่งเสริมผลต่อการเรียนรู้

3. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) มีใจความว่า เมื่อมีความพร้อมที่จะตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมใด ๆ ถ้ามีโอกาสได้กระทำย่อมเป็นที่พอใจ แต่ถ้าไม่พร้อมที่จะตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมการบังคับให้กระทำย่อมทำให้เกิดความไม่พอใจ

นอกจากทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์น ไคค์แล้ว ยังมีแนวคิดของนักจิตวิทยาอีกท่านได้แก่ สกินเนอร์ (Skinner) ที่มีแนวคิดเกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก มีรายละเอียดดังนี้

1. การเรียนรู้จากการวางเงื่อนไขให้ปฏิบัติ (Operant Conditioning) หมายถึง แนวทฤษฎีการเรียนรู้ที่อธิบายว่า พฤติกรรมจะมีอัตราความเข้มของการตอบสนองสูงขึ้นเมื่อได้รับการเสริมแรง

2. กระบวนการเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึง กระบวนการที่นำมาใช้เพื่อเพิ่มหรือลดการตอบสนองในกระบวนการเสริมแรงนั้น จะมีการใช้ตัวเสริมแรง (Reinforce) เช่น คำชมเชย รางวัลที่เป็นวัตถุ สัญลักษณ์ หรือสิทธิพิเศษต่าง ๆ ตลอดจนการให้รู้ผลการกระทำของตนเอง

3. การให้เสริมแรงทันทีทันใด (Immediate Reinforcement) หมายถึง การกำหนดให้มีการเสริมแรงอย่างทันทีทันใดที่การตอบสนอง เช่น เมื่อนักเรียนตอบ ครูให้การเสริมแรงทันทีว่าคำตอบของนักเรียนถูกหรือผิด การรีรอการเสริมแรงจะทำให้เกิดการเรียนรู้ล่าช้าไป

สุจริต เพียรชอบ (2537: 137-138) ได้เสนอหลักจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนการสอนซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) ครูควรคำนึงอยู่เสมอว่า นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจทางภาษาต่างกัน ดังนั้น จึงไม่ควรหวังที่จะให้นักเรียนทุกคนทำเหมือนกันหมด แต่ก็ควรพยายามจัดระบบการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ให้เกิดความเจริญงอกงามให้มากที่สุด

2. การเรียนรู้โดยการฝึกฝนตามกฎการเรียนรู้ (Law of Exercise) ของธอร์น ไคค์เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกหัด การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีต่อเมื่อให้มีการฝึกหัด หรือการกระทำซ้ำ ถ้าผู้เรียนได้ฝึกฝนทำแบบฝึกหัด ได้ใช้ทักษะทางภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้มีทักษะดีมากขึ้นเท่านั้น

3. การเสริมกำลังใจ (Reinforcement) การเสริมกำลังใจทางบวกจะเป็นสื่อที่ช่วยให้นักเรียนทราบว่าสิ่งที่ตนแสดงออกไปนั้นถูกต้อง เมื่อนักเรียนทราบว่าตนทำได้ถูกต้องก็จะเกิดความภาคภูมิใจและพยายามทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า การเข้าใจหลักจิตวิทยาในเรื่องต่าง ๆ เช่น กระบวนการเสริมแรง การให้เสริมทันที การให้ความสำคัญของความแตกต่างระหว่างบุคคล หรือการที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน

และทำซ้ำ ๆ นั้น หากนำทฤษฎีเหล่านี้มาใช้ร่วมกับแบบฝึกจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจว่าสิ่งที่ตนทำไปนั้นถูกต้อง และเมื่อผู้เรียนทราบว่าตนทำถูกต้องก็เกิดแรงจูงใจที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะต่างๆ ได้อย่างสูงสุด

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก

การสร้างและพัฒนาแบบฝึกนั้น หากผู้สร้างมีความรู้และความเข้าใจในหลักการที่ถูกต้องแล้วจะช่วยให้ผู้ใช้แบบฝึกได้รับประโยชน์จากแบบฝึกนั้นได้อย่างดี ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกนั้นได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวเอาไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544: 145-146) กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหาในทุก ๆ ระดับชั้น
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหา ออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบฝึกและแบบทดสอบ
3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบ และขั้นตอนการใช้แบบฝึก เช่น จะนำแบบฝึกไปใช้อย่างไร ในแต่ละชุดจะประกอบไปด้วยอะไรบ้าง
4. สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่อง เฉพาะตอน แบบทดสอบที่สร้างจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้ในตอนที่ 2
5. สร้างบัตรฝึกหัด เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะ ในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบขนาดของบัตร พิจารณาตามความเหมาะสม
6. สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางในการตอบแต่ละเรื่องการสร้างบัตรอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อได้นำบัตรฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว
7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียน โดยจัดทำเป็นตอน เป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า
8. นำแบบฝึกไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง คุณภาพของแบบฝึกและคุณภาพของแบบทดสอบ
9. ปรับปรุงแก้ไข
10. รวบรวมเป็นชุดจัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้สารบัญเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

สรุปได้ว่า การสร้างและพัฒนาแบบฝึกนั้น ผู้สร้างแบบฝึกควรศึกษาปัญหาที่ต้องการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง มีการวิเคราะห์เนื้อหา วัตถุประสงค์ รูปแบบและขั้นตอนการใช้แบบฝึก ตลอดจนมีการสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจความก้าวหน้า มีการใช้บัตรฝึกหัดในการพัฒนาทักษะย่อย หรือสร้างบัตรอ้างอิงขึ้นเพื่อใช้อธิบายคำตอบ มีการบันทึกผลการเรียนหรือผลทดสอบ และแบบฝึกที่สร้างขึ้นควรมีการนำไปทดลองใช้ก่อนเพื่อหาข้อบกพร่อง คุณภาพของแบบฝึกและแบบทดสอบ จากนั้นจึงทำการแก้ไขปรับปรุงแล้วรวบรวมเป็นชุด ซึ่งควรมีคำชี้แจง และคู่มือการใช้แบบฝึกอย่างชัดเจน

ลักษณะที่ดีของแบบฝึก

การสร้างแบบฝึกให้มีคุณภาพเหมาะสมกับการนำไปใช้กับนักเรียนแต่ละระดับชั้นต้องศึกษาองค์ประกอบหลาย ๆ ประการ มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

มนทิวา ภักดีณรงค์ (2540 : 99 - 100) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. นักเรียนต้องสามารถฝึกทำได้บ่อยๆ
2. นักเรียนได้ลงมือกระทำเอง
3. นักเรียนมีความสนุกสนานในการทำแบบฝึก

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544 : 145) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสนใจของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้นๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำโดยง่าย
4. ใช้เวลาเหมาะสม
5. มีสิ่งน่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
6. ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้
7. มีให้เลือกทั้งตอบแบบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี
8. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีความ

หลากหลายรูปแบบและให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย

9. ควรใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ ฝึกคิดได้เร็ว และสนุก
10. ปลุกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา

กุศยา แสงเดช (2545, หน้า 6-7) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ไว้ดังนี้

1. แบบฝึกที่ดีควรความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างแสดงวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำความเข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายและเหมาะสมกับผู้ใช้เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้
2. แบบฝึกที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดหมายของการฝึกลงทุนน้อย ใช้ได้นานทันสมัย
3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกเหมาะกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน
4. แบบฝึกที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลายแบบเพื่อสร้างความสนใจ และไม่เบื่อในการทำและฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนชำนาญ
5. แบบฝึกที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดคำตอบและให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำข้อความ รูปภาพในแบบฝึก ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจของนักเรียน ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ว่านักเรียนจะเรียนได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ
6. แบบฝึกที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้นๆ มากยิ่งขึ้น และรู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่ได้ฝึกนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป
7. แบบฝึกที่ดีควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ เป็นต้น ฉะนั้น การทำแบบฝึกแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน จะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก
8. แบบฝึกที่ดีจัดทำเป็นรูปเล่ม นักเรียนสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองต่อไป
9. การที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันที่
10. แบบฝึกที่ดีจัดขึ้นนอกจากที่มีในหนังสือเรียนแล้วจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

11. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้คุณประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอในด้านผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลาในการลอกแบบฝึกจากตำราเรียนหรือกระดานดำ ทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้มากขึ้น

12. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะการพิมพ์เป็นรูปเล่มที่แน่นอน ลงทุนต่ำ แทนที่จะใช้พิมพ์ลงกระดาษไปทุกครั้งไป นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนได้อย่างมีระบบและมีระเบียบ

สรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีควรมีจุดหมายและตรงตามจุดประสงค์ ภาษาที่ใช้และรูปภาพควรมีความเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน อีกทั้งยังตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล แบบฝึกควรมีความสนุกสนานและกิจกรรมก็ควรมีความหลากหลาย นักเรียนสามารถนำไปฝึกด้วยตนเอง นอกจากนี้ควรมีแบบฝึกครบทุกระดับตั้งแต่ง่าย ปานกลาง และยาก เพื่อให้นักเรียนจะได้เลือกทำได้ตามความสามารถของตนเอง นอกจากนี้ได้ครูก็จะมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้คุณดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันที

ประโยชน์ของแบบฝึก

ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพราะการฝึกฝนจะทำให้เกิดความชำนาญ ความแม่นยำ มีพัฒนาทางภาษา แบบฝึกจึงเป็นสื่อการเรียนที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนภาษาไทย ซึ่งมีผู้ที่เสนอประโยชน์ของแบบฝึก ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544: 146) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะ ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน
2. ช่วยส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ
4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน
5. การให้นักเรียนทำแบบฝึก ช่วยให้คุณมองเห็นจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้คุณดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นได้ทันทั่วทั้งที่
6. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้คุณประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะเตรียมการสร้างแบบฝึก นักเรียนไม่ต้องเสียเวลาในการคัดลอกแบบฝึก ทำให้มีเวลาและโอกาสฝึกฝนได้มากขึ้น

เนาวรัตน์ ชื่อมณี (2540: 3) กล่าวสรุปว่า แบบฝึกมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ นำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้ว ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที ซึ่งจะช่วยให้ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย และลดภาระได้มาก

ณัฐพงศ์ สวางค์ตุ้ย (2542: 35) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกว่า แบบฝึกนั้นมีความสำคัญทั้งต่อตัวนักเรียนและครูผู้สอน ในด้านตัวนักเรียนนั้นทำให้นักเรียนได้เกิดทักษะ เกิดความรู้ ความชำนาญในการได้ฝึกฝน และยังสามารถมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เหมาะสม ในด้านครูผู้สอนนั้น แบบฝึกที่ดีถือว่าเป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครูผู้สอน ช่วยให้นักเรียนมองเห็นปัญหาต่างๆในการเรียนโดยอาศัยแบบฝึกได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า แบบฝึกมีความสำคัญและเป็นสื่อการเรียนที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนภาษาไทย เนื่องจากแบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้ดีขึ้น ช่วยเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้นนักเรียนจะได้ทำแบบฝึกที่ช่วยแก้ไขและพัฒนาความสามารถของนักเรียนได้ตรงตามจุดประสงค์ นักเรียนจะมีทักษะทางภาษาที่คงทน ประหยัดเวลาและแรงงานนักเรียนไม่ต้องเสียเวลาในการคัดลอกแบบฝึก และครูยังสามารถเห็นจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของนักเรียนซึ่งจะเป็นการช่วยให้ครูสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันที เนื่องจากแบบฝึกช่วยลดภาระการเตรียมการสอนของครูลง และครูจะได้มีเวลาแก้ไขปัญหาหรือส่งเสริมความสามารถของนักเรียนให้ดีขึ้น

ภาพการ์ตูน

ความหมายของภาพการ์ตูน

ภาพการ์ตูนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน ดังนั้นจึงมีนักวิชาการหลายท่านได้ทำการศึกษาและให้ความหมายไว้ดังนี้

กช ช่วงชวงค์ (2546: 5) กนก ชุลักษณ์ (2542: 1) ให้ความหมายของคำว่า การ์ตูน คล้ายคลึงกัน โดยระบุว่าเป็นคำทับศัพท์ในภาษาอังกฤษว่า Cartoon ซึ่งสันนิษฐานว่ามีรากศัพท์มาจากคำว่า คาร์โทเน (Cartone) ในภาษาอิตาลี ซึ่งหมายถึงแผ่นกระดาษที่มีภาพวาด ต่อมาความหมายของคำนี้อาจเปลี่ยนไปเป็นภาพล้อเลียนเชิงขบขันเปรียบเปรยเสียดสี เพื่อให้เกิดความรู้สึกขบขัน สะท้อนให้เห็นทัศนะ วิถีชีวิต คตินิยม ตลอดจนวิถีการเมืองของสังคมในช่วงเวลานั้น หรือแสดงจินตนาการฝันเฟื่อง แต่หนังสือบางฉบับกล่าวว่า การ์ตูนมาจากภาษาละตินว่า คาร์ตะ

(Carta) ซึ่งหมายถึงกระดาษ เพราะในสมัยนั้น การ์ตูน หมายถึง การวาดภาพบนผ้าใบขนาดใหญ่ วาดบนผ้ามันหรือเขียนลงกระดาษหรือภาพลงบนกระจกโมเสก

นอกจากคำว่า การ์ตูน ที่ใช้เรียกทับศัพท์ และใช้กันอย่างแพร่หลายจนกลายเป็นภาษาไทยแล้ว ยังมีคำภาษาอังกฤษคำอื่นอีกที่มีความหมายใกล้เคียงกัน คือ คำว่า

1. การ์ตูน (Cartoon) มาจากภาษาฝรั่งเศสว่า คาร์ตัน (Carton) หมายถึง รูปวาดบนกระดาษแข็ง เพื่อความบันเทิง เช่น ภาพล้อทางการเมือง วาดในกรอบและแสดงเหตุการณ์ที่เข้าใจได้โดยชัดเจน และมีคำบรรยายสั้น ๆ

2. คอมิกส์ (Comics) เป็นลักษณะการ์ตูนที่เล่าเรื่องโดยใช้ภาพเป็นหลัก มีลักษณะเด่น คือ มีการแบ่งช่องอ่านเล่าเรื่องออกมาเป็นช่อง ๆ ในหน้าเดียว บทคำพูดของตัวละครจะเป็นลักษณะตัวหนังสือในกรอบวงกลมคล้ายลูกโป่งคำพูดและมีเส้นชี้ติดกับกรอบว่าตัวละครนั้นกำลังพูดอะไร

3. ภาพล้อ (Caricature) เป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากคำว่า คาริแคร์ (Caricare) หมายถึง ภาพวาดที่ใช้ล้อเลียนหรือเสียดสี วาดในลักษณะที่ตัดทอนหรือทำให้รูปลักษณะบุคลิกผิดส่วนออกไป เช่น เน้นลักษณะเด่นเฉพาะตัวของบางคนให้ดูมากเกินความเป็นจริง รวมทั้งเน้นในจุดอื่น ๆ เช่น ขนชั้นทางสังคมหรือสถาบันต่างๆ ภาพล้อใช้เป็นเครื่องปลุกความรู้สึกนึกคิด ก่ออารมณ์ตอบรับให้เกิดแก่ผู้ดูตั้งแต่อารมณ์ขันเล็กน้อย จนกระทั่งถึงความรู้สึกโกรธแค้นรุนแรง เป็นวิถีทางในการสร้างภาพประกอบเรื่องที่ได้ผลดี เป็นเครื่องมือที่ดีในการวิพากษ์วิจารณ์แสดงความคิดเห็นในเรื่องของสังคม ศาสนา และการเมือง

4. นิยายภาพ (Illustrated Tale) เป็นการเล่าเรื่อง โดยใช้คำอธิบายหรือคำบรรยายในการเล่าเรื่องเป็นหลัก โดยมีภาพการ์ตูนเป็นตัวประกอบคำบรรยาย

สรุปโดยรวมแล้ว การ์ตูน หมายถึง ภาพวาดที่วาดขึ้นเพื่อความบันเทิง สามารถใช้ในการเล่าเรื่องโดยใช้ภาพเป็นหลัก ตลอดจนใช้ภาพที่วาดขึ้นนั้นเพื่อการล้อเลียนเสียดสี โดยการดึงเอาจุดเด่นเฉพาะตัวของบางคนออกมาแล้ววาดภาพออกมาให้มีลักษณะเกินความเป็นจริง ซึ่งภาพการ์ตูนสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการปลุกความรู้สึกนึกคิดให้แก่ผู้ดูได้ดีตั้งแต่อารมณ์ขันจนกระทั่งอารมณ์โกรธ

องค์ประกอบพื้นฐานของภาพการ์ตูน

การนำภาพการ์ตูนไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น ผู้นำภาพการ์ตูนไปใช้จึงควรทำการศึกษาและเข้าใจถึงองค์ประกอบในด้านต่างๆของภาพการ์ตูน โดยมีนักวิชาการได้ให้รายละเอียดไว้ดังนี้

ทน เขตกัน (2545: 11) กล่าวว่า เส้น รูปร่าง และรูปทรง เป็นองค์ประกอบขั้นพื้นฐานที่สำคัญในการเขียนภาพการ์ตูน รูปร่างและรูปทรง ต่างก็สื่อความหมายและอารมณ์ของการ์ตูนในลักษณะต่าง ๆ กัน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

เส้น เกิดจากจุดที่ต่อกันในทางยาวหรือเกิดจากการลาก ชิด เขียน ไปในทิศทางที่ต้องการ เส้นที่เป็นพื้นฐานมี 2 ลักษณะ คือ เส้นตรง และเส้น โค้ง ส่วนเส้นลักษณะอื่น ๆ จะเกิดจากเส้นตรงและเส้นโค้ง เช่น เส้นพื้นปลา เกิดจากการนำเส้นตรงมาต่อเชื่อมกัน

รูปร่าง เกิดจากการลากชิด เขียน ด้วยเส้นในลักษณะเป็น 2 มิติ คือ แสดงให้เห็นในด้านกว้าง และด้านยาว จนมองเห็นในลักษณะแบน

1. รูปร่างธรรมชาติ คือ รูปภายนอกของคน สัตว์
2. รูปร่างเลขาคณิต คือ การนำรูปวงกลม วงรี สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมและรูปอื่น ๆ มาประกอบเป็นภาพการ์ตูนลักษณะต่าง ๆ
3. รูปร่างอิสระ คือ รูปที่มีลักษณะไม่คงที่ ไม่แน่นอน เป็นรูปที่ประกอบด้วยเส้นคด เส้นโค้ง ซึ่งเป็นรูปที่มีลักษณะแตกต่างจากรูปร่างธรรมชาติและรูปทรงเลขาคณิต รูปร่างอิสระนี้จะมีลักษณะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับอารมณ์ของผู้เขียนเป็นสำคัญ

รูปทรง เป็นภาพที่มีลักษณะเป็น 3 มิติ คือ แสดงให้เห็นทั้งในด้านความกว้าง ความยาว และความหนาหรือความลึก ทำให้ดูสมจริงยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า เส้น รูปร่าง รูปทรง รูปร่างธรรมชาติ และรูปทรงเลขาคณิต รูปร่างอิสระ ล้วนเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของภาพการ์ตูน ซึ่งรูปร่างดังกล่าวเหล่านี้ต่างก็ช่วยให้ภาพการ์ตูนนั้นสามารถสื่อความหมายและอารมณ์ของการ์ตูนในลักษณะต่าง ๆ กันออกไป โดยเฉพาะรูปทรงซึ่งมีลักษณะเป็น 3 มิติจะทำให้ภาพการ์ตูนดูสมจริงมากขึ้น

ประเภทของการ์ตูน

การแบ่งประเภทของการ์ตูนนั้น สามารถจำแนกออกไปได้หลายชนิด ตามแต่เกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งตามความเห็นของนักวิชาการและผู้รู้ เช่น แบ่งตามลักษณะรูปแบบที่ใช้ประโยชน์จากงานการ์ตูน และแบ่งตามลักษณะการแสดงผลออกของศิลปินผู้ผลิตงานเขียนการ์ตูน (กนก ชูลักษณะ, 2542: 4-6) ดังนี้

1. แบ่งตามรูปแบบของการ์ตูน
  - 1.1 การ์ตูนประกอบเรื่อง (Cartoon Illustration) คือ ภาพการ์ตูนที่ใช้ประกอบเนื้อหา หรือใช้อธิบายข้อความเพื่อความเข้าใจของผู้อ่าน

1.2 การ์ตูนช่องเดี่ยวจบ (Single-panel Cartoons) คือ การ์ตูนที่มีเรื่องราวจบในภาพเดียว มักจะเป็นภาพขำขัน ล้อเลียนสังคม อาจจะมีคำบรรยาย คำวิจารณ์ เสียดสี หรือบทสนทนาในภาพ หรือไม่มีก็ได้

1.3 การ์ตูนเรื่อง (Comic Strip) คือ การเล่าเรื่องด้วยภาพที่ต่อเนื่องกันไป มีบทสนทนาอยู่ในลูกโป่งคำพูด (ที่วางรูปวงกลมมีปลายเรียวแหลมเข้าหาตัวผู้พูด)

1.4 ภาพยนตร์การ์ตูน (Animated Cartoon) คือ ภาพยนตร์การ์ตูนที่เคลื่อนไหวได้ บนแผ่นฟิล์มภาพยนตร์ ส่วนคำพูดจะออกมาทางร้องบันทึกเสียง

1.5 ผลิตภัณฑ์การ์ตูน (Cartoon Products) หมายถึงรวมผลผลิตทุกชนิดที่ภาพการ์ตูนถูกนำไปใช้เพื่อการสื่อสารและการแสดงออก เช่น บัตรอวยพร ภาพโปสเตอร์ เสื้อผ้า ของเล่น และเครื่องใช้ต่าง ๆ เป็นต้น

2. แบ่งตามลักษณะการแสดงออกของนักเขียนการ์ตูน

2.1 การ์ตูนบทบรรณาธิการและการ์ตูนการเมือง (Editorial and Political Cartoon) เป็นการ์ตูนที่เขียนขึ้นมาจากสาระสำคัญของบทบรรณาธิการ หรือเหตุการณ์ทางการเมืองที่น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความคิดเห็น อาจมีคำบรรยายหรือไม่มีก็ได้

2.2 การ์ตูนช่องเนื้อเรื่องสั้น ๆ จบในตัว (Comic Strip and Panels) เป็นการเล่าเรื่องราวของตัวการ์ตูนที่ผู้วาดกำหนดให้ ซึ่งอาจจะเป็นประสบการณ์ในชีวิตประจำวันที่บ้านหรือที่ทำงาน ฯลฯ คำพูดของตัวการ์ตูน จะอยู่ในลูกโป่งคำพูดข้าง ๆ ตัวผู้พูด

2.3 การ์ตูนขำขันรูปเดี่ยวจบ (Gag Cartoons) เป็นการ์ตูนช่องเดียวที่เน้นความตลกขบขันเป็นหลักโดยมีคำบรรยายสั้น ๆ เป็นคำพูดของตัวการ์ตูน หรืออาจจะไม่มีคำบรรยายเลยให้ผู้อ่านตีความจากภาพการ์ตูนเองก็ได้

2.4 การ์ตูนเรื่องยาว (Comic, Serial Cartoons) เป็นการ์ตูนที่มีเรื่องราวที่มีเนื้อหาต่อเนื่องกันไป อาจตีพิมพ์เป็นเล่ม หรือปรากฏในนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ต่อเนื่องกันทุกฉบับก็ได้

2.5 การ์ตูนประกอบเรื่อง (Illustrated Cartoons) เป็นการ์ตูนที่เขียนประกอบเนื้อหาหรือเรื่องราวต่าง ๆ มักใช้ประกอบกับแบบเรียนเพื่อการสอนหรืออธิบาย หรือใช้ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ การ์ตูนประเภทนี้แบ่งย่อยได้อีกสามชนิด ได้แก่

2.5.1 การ์ตูนโฆษณา (Commercial Cartoons) เป็นการ์ตูนที่ใช้ในการโฆษณาชวนเชื่อเกี่ยวกับสินค้านั้นๆ

2.5.2 การ์ตูนประชาสัมพันธ์ (Public Relations Cartoons) เป็นการ์ตูนในลักษณะเดียวกับการ์ตูนโฆษณา แต่ต่างกันที่วัตถุประสงค์ การ์ตูนประชาสัมพันธ์เป็นการ์ตูนที่ใช้เพื่อแจ้งข่าวให้ผู้อื่นได้ทราบโดยมิได้มุ่งหวังผลทางด้านการค้าเหมือนการ์ตูนโฆษณา

2.5.3 การ์ตูนประกอบการศึกษา (Visual Aid Cartoons) เป็นการ์ตูนที่ใช้ประกอบบทเรียน เพื่อให้ดูน่าสนใจมากขึ้น หรือเป็นหนังสือแบบเรียนที่อ่านง่าย ดูสนุกสำหรับเด็ก หรือผู้ใหญ่ที่มีการศึกษาน้อย

2.5.4 ภาพยนตร์การ์ตูน (Animated Cartoons) เป็นการทำให้ภาพการ์ตูนเคลื่อนไหวได้ราวกับมีชีวิต โดยการนำภาพการ์ตูนหลายๆ ภาพมาเรียงลำดับต่อเนื่องอย่างรวดเร็ว กลายเป็นกิริยาท่าทางของตัวละคร แล้วบันทึกได้บนแผ่นฟิล์มภาพยนตร์ ภาพยนตร์การ์ตูนขนาดสั้นอาจต้องใช้ภาพ 10,000-15,000 ภาพ ส่วนภาพยนตร์การ์ตูนขนาดยาวอาจใช้ภาพถึง 2,000,000 ภาพ ภาพยนตร์การ์ตูนนี้รวมถึงการ์ตูนทางโทรทัศน์ (Television Cartoons)

2.6 การ์ตูนล้อเลียนบุคคล (Critical Cartoons) คือ การ์ตูนล้อเลียนบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดีในสังคม ส่วนใหญ่เป็นบุคคลสำคัญทางการเมือง ดังนั้น อาจจัดการ์ตูนแบบนี้เข้าเป็นการ์ตูนการเมืองได้ ลักษณะการวาดจะเน้นที่ใบหน้า แต่ขยายให้คิดเพี้ยนไปจากความจริง เช่น วาดจมูกใหญ่ คางยื่น หูกาง คิ้วหนา เกินจริง เป็นต้น

กช ช่วงช่วงศรี (2542: 30) ได้แบ่งประเภทตามลักษณะของภาพการ์ตูนดังนี้

1. ภาพเขียนแบบธรรมชาติ (Natural Cartoons) แบ่งย่อยได้เป็น 2 ลักษณะ คือ การ์ตูนรูปสัตว์และการ์ตูนรูปคน ซึ่งการ์ตูนรูปสัตว์นั้นยังแบ่งได้อีกว่าเป็นรูปสัตว์ที่เหมือนสัตว์จริง หรือรูปสัตว์ที่มีกิริยาเหมือนคน

2. ภาพจิตร (Fine Cartoons) การ์ตูนที่เขียนอย่างสวยงามในลักษณะจิตรศิลป์ จนอาจถือได้ว่าเป็นงานศิลปะที่มีค่า

3. การ์ตูนภาพกราฟฟิก (Graphic Cartoons) เป็นการ์ตูนที่มีลักษณะเหมือนกับงานออกแบบ รูปร่างการ์ตูนมักเป็นรูปง่าย ๆ ทางเรขาคณิต มักระบายสีเรียบ ๆ ใช้น้ำหนักเล็กน้อย มีขอบเขตการลงสีเส้นของชัดเจนในลักษณะเดียวกับกราฟฟิก

4. การ์ตูน 3 มิติ (Three Dimension Cartoons) คือ การทำให้การ์ตูนเป็นรูป 3 มิติก่อน เช่น สร้างจากดิน ดินน้ำมัน ไม้ พลาสติก ฯลฯ แล้วนำมาถ่ายเป็นภาพยนตร์ยังสามารถใช้เทคนิคทำให้หุ่นการ์ตูนนั้นเคลื่อนไหวได้เหมือนมีชีวิตจริง

สรุปได้ว่า การ์ตูนสามารถจำแนกเป็นประเภทตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กัน เช่น การแบ่งตามลักษณะของรูปแบบที่ใช้ประโยชน์ เช่น ใช้ภาพการ์ตูนประกอบเรื่องราวหรือเนื้อหา ใช้ภาพการ์ตูนในการเล่าเรื่อง ใช้ภาพการ์ตูนมาเป็นภาพเคลื่อนไหวบนแผ่นฟิล์มภาพยนตร์ หรือใช้ภาพ

การ์ตูนประกอบในผลิตภัณฑ์ต่างๆ นอกจากนี้ภาพการ์ตูน ยังสามารถแบ่งได้ตามลักษณะของนักเขียนการ์ตูน เช่น การ์ตูนการเมือง การ์ตูนช่อง ซึ่งมีเนื้อเรื่องสั้นๆจบในตัว การ์ตูนเรื่องยาวมีเนื้อหาต่อเนื่องกันไป การ์ตูนที่มีบทบาทประกอบการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ตลอดจนการ์ตูนที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งภาพการ์ตูนเหล่านี้ อาจจะเป็นภาพในเชิงเลียนแบบธรรมชาติ ภาพการฝึก ตลอดจนภาพสามมิติซึ่งมีการเคลื่อนไหวได้เสมือนมีชีวิตจริง

ประโยชน์ของการ์ตูนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

ปัจจุบันมีนักวิชาการ นักวิจัย และผู้เกี่ยวข้องกับวงการการ์ตูนหลายท่านที่นำภาพการ์ตูนมาใช้ในการศึกษาวิจัย และเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ซึ่งขอยกตัวอย่างความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องและนักวิชาการถึงประโยชน์ของการ์ตูนในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ (2545: 8) กล่าวว่า การ์ตูนนับว่ามีอิทธิพลกับเด็กมาก เพราะเป็นโลกใบใหม่ใบแรกที่เด็ก ๆ จะได้เรียนรู้ นอกจากบทเรียนในห้องเรียนและคำพร่ำสอนของผู้ปกครองด้วยการ์ตูนมีความง่ายในการเข้าใจ ทั้งยังมีรูปภาพประกอบที่สวยงาม เส้นโค้งภาพลายเส้นการ์ตูนที่ดูสนุก มีอารมณ์ขัน มีเรื่องราวที่ตื่นเต้น เร้าใจและกระตุ้นจินตนาการได้ดี เชิญชวนให้เด็กอ่านหนังสือมากขึ้น มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2547: 22) มีความเห็นว่าหนังสือการ์ตูนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการอ่านของเด็กได้ เพราะถ้าเด็กไม่สนใจการอ่านหนังสือการ์ตูนเลย พ่อแม่หรือครูต้องเริ่มปลูกฝังให้มินิสัยรักการอ่าน โดยเริ่มจากศูนย์ แต่ถ้าเด็กสนใจอ่านหนังสือการ์ตูน ผู้ใหญ่จะสามารถชี้แนะให้อ่านหนังสือประเภทอื่น ๆ ได้อีก เท่ากับว่าผู้ปกครองและครูเริ่มจากหนึ่ง กล่าวคือ เด็กมีพื้นฐานสนใจหนังสือการ์ตูนอยู่แล้วก็จะเป็นสิ่งเร้าใจให้เด็กรักการอ่านต่อไป

กนก ชุตติชัย (2542: 168-169) กล่าวว่า ได้มีผู้ศึกษาในเรื่องการอ่านของเด็ก และพบว่าเด็ก 9 ใน 10 คนสนใจอ่านหนังสือการ์ตูน และจะติดตามอ่านเป็นนิสัยไปจนโต และหนังสือการ์ตูนที่ใช้คำศัพท์ไม่เกิน 1,000 คำ จะช่วยกระตุ้นความสนใจในการอ่านของผู้เริ่มเรียนได้ การใช้หนังสือภาพการ์ตูนในการเรียนการสอน สามารถใช้ให้เป็นประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ใช้เป็นหนังสือเสริมประสบการณ์ เพื่อเสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน หนังสือภาพการ์ตูนที่มีเนื้อหามุ่งเน้นบันเทิงคดี โดยแทรกคติเตือนใจนั้นมีส่วนเร้าความสนใจในการอ่านของเด็ก เพื่อให้เกิดทักษะในการอ่านเกิดความชำนาญในการอ่าน เมื่ออ่านมากก็เดดนิสัยรักการอ่าน
2. ใช้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมหรือประกอบการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ หนังสือภาพการ์ตูนสามารถใช้ให้ความรู้ในวิชาต่าง ๆ โดยมีภาพประกอบการบรรยายด้วยคำพูดก็ได้จะทำให้เด็กได้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลินในการอ่านมากขึ้น

3. ใช้เป็นหนังสือเรียนในการเรียนแต่ละวิชา ซึ่งมีความเป็นไปได้น้อยที่จะใช้หนังสือภาพการ์ตูนตลอดทั้งเล่มมาเป็นหนังสือเรียนประจำวิชาแต่ก็มีการนำรูปแบบหนังสือภาพมาใช้ในบางส่วน

สังเขต นาคไพจิตร (2530 : 72) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของภาพการ์ตูนที่นำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ดังนี้

1. กระตุ้นให้เรียน การ์ตูนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ใช้เป็นเครื่องเร้าความสนใจในห้องเรียนได้เป็นอย่างดี เช่น “การ์ตูนให้ความรู้อะไรบ้าง” การ์ตูนเรื่องนี้ควรจะให้ชื่อเรื่องว่าอะไร” เป็นต้น การ์ตูนนี้ใช้ได้ทั้งโรงเรียนประถมและโรงเรียนมัธยม ประโยชน์โดยตรงคือทำให้มีอารมณ์ขัน เรียน ได้สนุก ถ้าตัวนักเรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนนั้น ทำให้การเรียนได้ผลเพิ่มขึ้น

สำหรับการ์ตูนที่ไม่มีคำอธิบายเรื่อง เป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดความสนใจได้มากกว่าการ์ตูนที่มีคำอธิบายเรื่อง เพราะทำให้เกิดความรู้สึกท้าทายความคิดของผู้ดู

2. ให้อธิบายให้เข้าใจ การใช้ภาพการ์ตูนง่ายๆอธิบายวิชาที่เรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น เช่น ในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยเขียนภาพแมลงมี 2 ขา แล้วให้นักเรียนคิดว่าถูกต้องหรือไม่ ในการใช้การ์ตูนประกอบการสอนนี้ ครูต้องเลือกใช้การ์ตูนที่เหมาะสม อย่าให้นักเรียนเห็นเป็นเรื่องตลกจนเกินไป ต้องให้ความเอาใจใส่ในรายละเอียดของเนื้อหาวิชาตรงกับความมุ่งหมายที่วางไว้

3. ใช้เป็นกิจกรรมนักเรียน การให้นักเรียนเขียนภาพการ์ตูนด้วยตนเอง หรือประกอบกิจกรรมในการเรียนด้านต่างๆเป็นการเสริมสร้างให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ จึงนับได้ว่าประโยชน์มาก เช่น การเขียนภาพการ์ตูนเกี่ยวกับการทำความสะอาด เกี่ยวกับการขับรถที่ปลอดภัยเกี่ยวกับกิจกรรมของนักเรียน หรือสุขปฏิบัติในการรับประทานอาหาร เป็นต้น นักเรียนจะใช้ภาพการ์ตูนเป็นเครื่องมือในการช่วยให้เกิดความสนใจได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ ลอคลี (Lochrie, 2003) กล่าวว่า มีวิธีการสอนที่หลากหลายที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และส่งเสริมการเปิดอภิปรายได้อย่างเสรี และวิธีที่ดีมีคุณค่าที่สุด คือการใช้ภาพการ์ตูนเข้ามาเป็นสื่อการเรียนการสอน เพราะภาพการ์ตูนจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองถึงสิ่งที่เห็นได้อย่างไม่รีรอ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้เดิมรวมเข้ากับลักษณะนิสัยใจคอของแต่ละบุคคล เพื่อใช้ในการตีความหมายของภาพที่เห็นออกมาเป็นแต่ละแนวความคิดเห็นได้เป็นอย่างดี

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า ภาพการ์ตูนนั้นมีสีสันสวยงาม เข้าใจง่าย ซึ่งเสน่ห์ของภาพและลายเส้นการ์ตูนที่ดูสนุก มีอารมณ์ขัน มีเรื่องราวที่ตื้นตื้นเร้าใจนั้นช่วยกระตุ้นจินตนาการได้ดี ภาพการ์ตูนจึงช่วยให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้และยังมีบทบาทสำคัญในการ

ส่งเสริมการอ่านของเด็กๆ ได้ดี นอกจากนี้ภาพการ์ตูนยังใช้ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้ดี เนื่องจากช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีความสุขเพลิดเพลิน ช่วยทำให้บทเรียนง่ายต่อความเข้าใจ นอกจากนี้ภาพการ์ตูนยังช่วยพัฒนาความคิด การแสดงออก หรือใช้เป็นแรงจูงใจให้นักเรียนมีพฤติกรรมในด้านต่างๆ ดีขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ ซึ่งมีผู้ทำการศึกษาวิจัย เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะในเรื่องการเขียนสะกดคำเอาไว้หลากหลายวิธี ดังนี้

เนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540: 72) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกภาษาไทยการสะกดคำยาก เรื่องเปิดหาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 85.96/81.00 แสดงว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากเรื่องเปิดหาย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วารภรณ์ เหลี่ยมไธสง (2542: 63-69) ได้ทำการวิจัยเรื่องทักษะการอ่านและการเขียนในการสะกดคำยากภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านท่าสองคอน อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 62 ห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมมีทักษะการอ่านและการเขียนในการสะกดคำยากภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนมากกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะและนักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนเฉลี่ยการอ่านและการเขียนสะกดคำยากหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุพรรณา สงวนศิลป์ (2544: 195) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยทำการศึกษาแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเขาทอง จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 3 ห้องเรียน ซึ่งทำการสุ่มอย่างง่าย เพื่อเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน และเป็นกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามตรา ตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 85.68/84.80 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามตรา ตัวสะกดโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนเขียนตามปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเขียนตามปกติ

สุจิตตรา แก้วโต (2545: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลการใช้เกมการสะกดคำที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนอนุบาลชาณุวรลักษณบุรี จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 30

คน ผลการวิจัยพบว่า 1) เกมการสะกดคำวิชาภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 90.68/88.50 2) ความสามารถในการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมการสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมการสะกดคำมีความสามารถในการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยสูงกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ไพบุลย์ มุลติ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามตราตัวสะกดกลุ่มสระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองค่าย กลุ่มโรงเรียนบัวกระสัง สำนักงานประถมศึกษาอำเภอเมืองบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า แผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามตราชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 93.11/87.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามตราตัวสะกดมีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาไทยหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการศึกษาวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำให้มีประสิทธิภาพนั้นผู้สอนควรมีแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพควบคู่กับการใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เช่น การใช้เกมหรือนิทานประกอบการจัดการเรียนรู้ หรือการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเพื่อพัฒนาทักษะการสะกดคำของนักเรียน ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่ดีขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพการ์ตูนในการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพการ์ตูนในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีผู้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อนำภาพการ์ตูนมาใช้ในการจัดการเรียนรู้หลากหลายวิธี ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐานและงานวิจัยที่ใช้แบบฝึกตลอดจนงานวิจัยที่ใช้รูปภาพการ์ตูนในการแก้ปัญหาและพัฒนา ซึ่งมีผู้วิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาวิจัย ดังนี้

ศราวุธ จักรเป็ง (2541: 43) ได้ทำการศึกษาเรื่องเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือการ์ตูนกับการสอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสือการ์ตูนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุพิมล ทรงประดิษฐ์ (2543: 39) ได้ทำการศึกษาวิจัยการสอนซ่อมเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้รูปภาพการ์ตูนประกอบการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านตรวจ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบบทเรียน และกลุ่มควบคุมที่ครูเป็นผู้สอนซ่อมเสริมจากแบบทดสอบทั้ง 3 ชุด กลุ่มละ 15 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มทดลองมีผลการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุม

กลั่นพยอม สุระคาย (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยการพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีภาพการ์ตูนประกอบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทวีพัฒนา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านมีผลการเรียนสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อกิจกรรมแบบฝึกและการฝึกอ่าน

รุจิรา ภูปาทา (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยการผลิตรีเชิดการ์ตูน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ARTICLE สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำคาราชญ์บำรุง กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน ใช้ทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง 3 คน และแบบกลุ่มเล็ก 9 คน โรงเรียนบ้านม่วงวิทยาคม ใช้ทดลองแบบภาคสนาม จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า วิชาการ์ตูนมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ประกอบกิจกรรมการสอนได้ ซึ่งจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

พิณเพชร นูรณภิญญ์ (2545: 83) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกภาพถ่ายและแบบฝึกภาพการ์ตูน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ภาพถ่าย แบบฝึกการ์ตูนและไม่ใช้แบบฝึกมีความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สระศรี ภิรมย์โยธี (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยสื่อการเรียนรู้ประเภทการ์ตูนมีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านสูงขึ้น ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สื่อการจัดการเรียนรู้ประเภทการ์ตูนสามารถทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดี เพราะการ์ตูนจะเป็นแรงเสริมทำให้เด็กกระตือรือร้นในการเรียน และสามารถช่วยผ่อนคลายและลดภาระของผู้สอนลงได้

จากการศึกษาวิจัยข้างต้น กล่าวได้ว่าการใช้ภาพการ์ตูนประกอบการจัดการเรียนรู้สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้จากผลการวิจัยข้างต้นยังแสดงให้เห็นว่า สื่อการจัดการเรียนรู้ประเภทการ์ตูนสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เพราะ

การ์ตูนจะเป็นแรงเสริมทำให้เด็กกระตือรือร้นในการเรียน และสามารถช่วยผ่อนคลายและลดภาระของผู้สอนลงได้

งานวิจัยต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยต่างประเทศที่ใช้รูปภาพการ์ตูนในการแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะต่างๆของผู้เรียน ซึ่งมีผู้วิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาวิจัย ดังนี้

ลอคครี่ (Lochrie, 2003) ได้ทำการทดลองวิจัยการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการสอนในชั่วโมงภาษาต่างประเทศกับนักเรียนจำนวน 40 คน เป็นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในเมืองกลาสโกว์ ประเทศสกอตแลนด์ ในบทเรียนที่ว่าด้วยการอภิปราย โดยติดภาพไว้ด้านหลังของห้องเรียนแล้วให้ผู้เรียนเริ่มอภิปรายจากสิ่งที่มองเห็นในภาพภายใต้ประสบการณ์พื้นฐานของแต่ละคน ผลการวิจัยพบว่า ภาพการ์ตูนสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนกล่าวอภิปรายได้อย่างคล่องแคล่วหลากหลายความคิดและทัศนคติ รวมถึงมีบรรยากาศของความสนุกสนานเป็นกันเองอยู่ในชั้นเรียน และที่สำคัญทัศนคติที่แตกต่างกันนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ รับฟังซึ่งกันและกันมากขึ้น บราวน์ (Brown 1977 : 113) ได้ทำการทดลองการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในสหรัฐอเมริกา ซึ่งครูจัดมุมการ์ตูนไว้บนป้ายสำลีนหน้าห้องเรียน และนักเรียนจะเลือกตัดการ์ตูนจากหนังสือพิมพ์ และวารสาร ไปติดไว้ที่มุมดังกล่าว พร้อมทั้งอธิบายจุดเด่นของการ์ตูนนั้น ในแต่ละสัปดาห์นักเรียนจะช่วยกันพิจารณาเลือกการ์ตูนประจำสัปดาห์ที่ดีที่สุด และบรรยายข่าวหรือเหตุการณ์สำคัญในรอบสัปดาห์ได้ดีที่สุด แล้วตีพิมพ์ประกาศพิเศษ ผลการทดลองพบว่าการจัดกิจกรรมดังกล่าวช่วยให้นักเรียนเข้าใจจุดสำคัญของภาพในหนังสือพิมพ์ และวารสาร ซึ่งช่วยสะท้อนเหตุการณ์ปัจจุบันของประเทศและทั่วโลกได้ ซึ่งถือเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา

โซเนส (Sones 1944 : 289-239) ได้ทำการทดลองกับนักเรียนจำนวน 400 คน ซึ่งเป็นนักเรียนระดับเกรด 6 และเกรด 7 โดยให้กลุ่มทดลองอ่านการ์ตูนเรื่องวันเดอร์วูแมน ซึ่งเป็นเรื่องราวชีวิตของหญิงสาวผู้หนึ่งที่มีชื่อว่า การ์ล่า โบตัน และให้กลุ่มควบคุมอ่านเรื่องวันเดอร์วูแมนแบบหนังสือเรียนธรรมดา ผลการทดลองปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมร้อยละ 30 แต่เมื่อให้กลุ่มควบคุมลองอ่านหนังสือการ์ตูนดูบ้าง ผลปรากฏว่าคะแนนการสอบครั้งที่สองของกลุ่มควบคุมสูงกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากผลการวิจัยดังกล่าวโซเนสได้สรุปว่าหนังสือที่มีภาพการ์ตูนช่วยส่งเสริมให้เรียนรู้ได้ดีกว่าการเรียนจากหนังสือเรียนธรรมดา

จากการศึกษาผลงานการวิจัยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า การ์ตูนมีบทบาทอย่างสำคัญในการเรียนการสอนเพราะช่วยให้บทเรียนดูน่าสนใจมากขึ้นและผู้เรียนมีความกระตือรือร้นใน

การอ่านบทเรียนที่มีภาพการ์ตูนมากกว่าบทเรียนที่มีแต่ตัวหนังสือ นอกจากนี้แล้วการ์ตูนยังมีบทบาทในการพัฒนาและส่งเสริมการอ่านให้แก่ผู้เรียน เพราะเสน่ห์หลายเส้นของภาพการ์ตูนที่คูลูก มีอารมณ์ขัน เชิญชวนให้สนใจอ่านหนังสือมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาวิจัยโดยใช้ภาพการ์ตูนร่วมกับแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราเพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

สรุป

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นั้นผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาหลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยศึกษาและทบทวนความรู้เรื่องสาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ตัวชี้วัด การเขียนสะกดคำ ความหมายของการเขียนสะกดคำ สาเหตุที่ทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิด และแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนในระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยยังได้ศึกษาแนวคิดในการพัฒนาแบบฝึก ลักษณะที่ดีของแบบฝึกซึ่งควรมีความน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และประโยชน์จากการใช้แบบฝึก นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษารูปแบบและลักษณะของภาพการ์ตูน องค์ประกอบของการ์ตูน และประโยชน์ของการใช้ภาพการ์ตูนในการเรียนรู้ ตลอดจนศึกษางานวิจัยต่างๆที่มีความเกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ การพัฒนาแบบฝึกและการใช้ภาพการ์ตูนในงานวิจัยต่างๆ ซึ่งจากผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนนั้นมีวิธีการที่หลากหลาย เช่น การใช้เกมหรือนิทานในการจัดการเรียนการสอน และนอกจากการใช้เกมและนิทานในการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำให้ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นแล้วนั้น การใช้แบบฝึกทักษะในการพัฒนาการเขียนสะกดคำ ก็เป็นอีกหนึ่งแนวทางที่ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เนื่องจากแบบฝึกทักษะนั้นช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้หลังจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน และส่งเสริมทักษะทางภาษาให้ดีขึ้น นักเรียนเห็นการพัฒนาของตนเองและครูก็เห็นจุดเด่นหรือจุดด้อยของนักเรียนเพื่อนำมาพัฒนาส่งเสริม หรือสามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดและทันทั่วทั้งที่ นอกจากนี้งานวิจัยหลายงานที่มีการนำภาพการ์ตูนมาใช้เป็นส่วนประกอบของการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะด้านต่างๆของนักเรียน โดยผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น เมื่อผู้เรียนได้รับการเรียนรู้โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเรียน หรือใช้ภาพการ์ตูนเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยนักเรียนส่วนใหญ่ที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกและการใช้ภาพ

การรู้ต้นประกอบการเรียนการสอนนั้นจะมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะในด้านต่างๆ หลังจากศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนั้นทำให้ผู้วิจัยมีแนวทางที่จะนำภาพการรู้ต้นมาใช้ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะร่วมกับภาพการรู้ต้นเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบหนึ่งกลุ่ม สอบก่อนและสอบหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วิธีและขั้นตอนการวิจัย

วิธีและขั้นตอนการวิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัยทั้งหมด 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนการทดลอง ขั้นสร้างเครื่องมือ ขั้นตอนการทดลอง และขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการทดลอง

ขั้นตอนนี้เป็นการจัดเตรียมและกำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชาย-หญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา จำนวน 2 ห้อง รวม 64 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา จำนวน 1 ห้อง รวม 30 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา

3.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

4. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ตัวชี้วัดที่ 1 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำโดยนำคำศัพท์มาจากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 4 มาตรา ได้แก่ มาตราแม่ก มาตราแม่กบ มาตราแม่กน และมาตราแม่กด ทั้งนี้ มาตราแม่กน และมาตราแม่กด เป็นมาตราที่มีจำนวนตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรามากกว่ามาตราอื่น ๆ จึงมีจำนวนคำศัพท์ที่คัดเลือกมาได้มากกว่า รวมได้คำศัพท์ที่สะกดไม่ตรงตามมาตราทั้งสิ้นจำนวน 242 คำ ดังนี้ มาตราแม่ก มีจำนวน 20 คำ มาตราแม่กบ มีจำนวน 20 คำ มาตราแม่กน มีจำนวน 65 คำ และมาตราแม่กด มีจำนวน 137 คำ

จากนั้นนำคำศัพท์ทั้ง 242 คำ มาคัดเลือกเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน โดยการให้นักเรียนทดสอบเขียนตามคำบอก และนำคำที่อยู่ในเกณฑ์ยากมากและยากมาจัดเป็นชุดแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน ให้ได้ชุดละ 20 คำ (ภาคผนวก ฉ: 109)

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โดยใช้การทดลอง จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ชั่วโมงแรกเป็นการทดสอบก่อนเรียนและชั่วโมงสุดท้ายเป็นการทดสอบหลังเรียนและประเมินความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนนี้เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ตลอดจนทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก การสร้างแบบทดสอบ เพื่อนำมาใช้ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา
2. แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเรื่องมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา
3. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

- 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดที่

ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- 1.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

- 1.1.2 ศึกษาวิธีสอนและกิจกรรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียน

เป็นสำคัญ

- 1.1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ เพื่อเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 3

เรื่อง ที่	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	แผนการจัด การเรียนรู้	จำนวน คำศัพท์
1.	มาตรา แม่กน	1. อ่านและเขียนคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่กนได้ถูกต้อง	1. แผนการจัด การเรียนรู้ที่ 1	10 คำ
		2. บอกความหมายของคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่กนได้ ถูกต้อง	2. แผนการจัด การเรียนรู้ที่ 2	10 คำ
2.	มาตรา แม่กบ	1. อ่านและเขียนคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่กบได้ถูกต้อง	1. แผนการจัด การเรียนรู้ที่ 3	10 คำ
		2. บอกความหมายของคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่กบ ได้ถูกต้อง	2. แผนการจัด การเรียนรู้ที่ 4	10 คำ

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 (ต่อ)

เรื่อง ที่	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	แผนการจัด การเรียนรู้	จำนวน คำศัพท์
3.	มาตรา แม่ก	1. อ่านและเขียนคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่กได้ถูกต้อง 2. บอกความหมายของคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ก ได้ถูกต้อง	1. แผนการจัด การเรียนรู้ที่ 5	10 คำ
			2. แผนการจัด การเรียนรู้ที่ 6	10 คำ
4.	มาตรา แม่ก	1. อ่านและเขียนคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่กได้ถูกต้อง 2. บอกความหมายของคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ก ได้ถูกต้อง	1. แผนการจัด การเรียนรู้ที่ 7	10 คำ
			2. แผนการจัด การเรียนรู้ที่ 8	10 คำ

1.1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา
จำนวน 8 แผน การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมเป็นเวลาทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

1.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ
3 คน ตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง และความเหมาะสมของเนื้อหา วัตถุประสงค์
กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและการประเมินผล

1.1.6 นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of
Item Objective Congruence: IOC)

1.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ผู้วิจัยได้
ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
การเขียนสะกดคำ

2.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.3 กำหนดจุดประสงค์ของการใช้แบบฝึกการเขียนคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดที่ไม่
ตรงตามมาตราที่สร้างขึ้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

2.3.1 อ่านและเขียนคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง

2.3.2 บอกความหมายของคำที่อยู่ในมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง

2.4 จัดทำบัญชีคำศัพท์ โดยการรวบรวมคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราจากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และคำศัพท์พื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งรวบรวมได้ทั้งสิ้น 242 คำ

2.5 คัดเลือกคำ นำคำทั้ง 242 คำมาจัดเป็นชุดมาตราตัวสะกดจำนวน 4 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 มาตราแม่กน จำนวน 65 คำ ชุดที่ 2 มาตราแม่กบ จำนวน 20 คำ ชุดที่ 3 มาตราแม่กค จำนวน 20 คำ และชุดที่ 4 มาตราแม่กด จำนวน 137 คำ

2.6 คัดเลือกคำศัพท์เพื่อสร้างเป็นแบบฝึกด้วยการหาระดับความยากง่ายของคำ จัดทำโดยนำชุดทดสอบการเขียนคำตามคำบอกไปทดสอบ และนำผลการทดสอบมาตรวจสอบหาระดับความยากง่ายของคำ (อรรถย นุตรดิษฐ์, 2540: 37) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงระดับความยากง่ายของคำ

ระดับความยากง่ายของคำ	เกณฑ์การแปลความหมาย
ค้ำง่ายมาก	คำที่เขียนผิดน้อยกว่าร้อยละ 20
ค้ำง่าย	คำที่เขียนผิดร้อยละ 21-40
ค้ำยากง่ายปานกลาง	คำที่เขียนผิดร้อยละ 41-60
ค้ำยาก	คำที่เขียนผิดร้อยละ 60-80
ค้ำยากมาก	คำที่เขียนผิดร้อยละ 80-100

2.7 สร้างชุดทดสอบการเขียนตามคำบอก โดยนำคำที่คัดเลือกไว้ในข้อ 5 มาสร้างเป็นชุดทดสอบการเขียนตามคำบอก

2.8 นำค้ำยากมากและค้ำยาก มาสร้างเป็นแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนฉบับร่าง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 4 ชุด ชุดละ 20 คำ

2.9 วางโครงเรื่อง (Plots) การ์ตูนให้สอดคล้องกับคำศัพท์ในแต่ละชุด

2.10 เขียนภาพการ์ตูนขึ้นตามโครงเรื่องที่ได้วางไว้

2.11 นำแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง และข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

2.12 นำแบบฝึกพร้อมกับภาพที่ได้ปรับปรุงแล้วมาประเมิน โครงร่างแบบฝึก โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และภาษา ด้านแบบฝึก ด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็น พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2547: 117)

คะแนน +1 สำหรับเนื้อหาที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น

คะแนน 0 สำหรับเนื้อหาที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่

คะแนน -1 สำหรับเนื้อหาที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อนั้น จากนั้นบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ที่ยอมรับได้ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่าทุกแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 1.00 (ภาคผนวก ก: 74-81)

2.13 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.14 นำแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาประสิทธิภาพ โดยทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยพลกษมาลา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 จากสูตร E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537: 85) โดยดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การทดลองแบบรายบุคคล 1: 1 (Individual Tryout) ผู้วิจัยนำแบบฝึกไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่เคยเรียนเรื่องตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรฐานมาก่อน และมีระดับความสามารถในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 1 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน แล้วจึงใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน จำนวน 4 แบบฝึก ทำแบบทดสอบหลังเรียนแล้วนำมาคำนวณหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของภาพกับเนื้อหา ขนาดตัวอักษร ความถูกต้อง ความสอดคล้องของเนื้อหา กับแบบทดสอบ

ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การหาประสิทธิภาพรายบุคคล (individual Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purpose Sampling) โดยเลือกนักเรียน เก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน และกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 (80/80) ได้ค่าประสิทธิภาพ 77.50/78.88 (ภาคผนวก ก: 92)

จากการทดสอบหาค่าประสิทธิภาพแบบรายบุคคลนั้น พบว่า มีข้อควรปรับปรุงแก้ไขในเรื่องของภาษาที่ใช้ในการตั้งคำถามซึ่งไม่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน กล่าวคือวิธีการตั้งคำถามนั้นซับซ้อนเกินไป ทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสน ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงแก้ไขโดยเลือกใช้คำง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนในการตั้งคำถาม เพื่อให้เข้าใจง่ายและมีความเหมาะสมกับผู้เรียนยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองแบบกลุ่มเล็ก (Small Group Tryout) ผู้วิจัยนำแบบฝึกที่ผ่านการทดลองกับรายบุคคลมาแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 9 คน ที่ไม่

เคยเรียนเรื่องตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรฐานมาก่อน โดยคัดเลือกนักเรียนเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและใช้เกณฑ์เดียวกันกับการทดลองรายบุคคลและนำข้อมูลจากการทดลองมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเวลา และการใช้ภาษาในแบบฝึก แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกโดยใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มย่อย (Small Group Tryout) โดยเลือกนักเรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 3 คน โดยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ (80/80) เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน ได้ค่าประสิทธิภาพ 80.14/80.74 (ภาคผนวก ค: 93)

จากการทดสอบแบบกลุ่มเล็กนั้น พบว่า มีข้อควรปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับตัวหนังสือ และรูปภาพ เนื่องจากข้อความและรูปภาพนั้นวางอยู่ในตำแหน่งที่ห่างกันเกินไป ทำให้เกิดความสับสน ผู้วิจัยจึงได้ทำการปรับปรุงแก้ไขโดยปรับตำแหน่งของรูปภาพและข้อความให้อยู่ในตำแหน่งที่ใกล้กันมากขึ้น เพื่อให้สามารถสังเกตได้ว่าเป็นข้อความและรูปภาพที่อยู่ในชุดเดียวกัน

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองภาคสนาม (Field Tryout) ผู้วิจัยนำแบบฝึกที่ได้ปรับปรุงแก้ไขในขั้นตอนที่ 2 แล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน ที่ไม่เคยเรียนเรื่องตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรฐานมาก่อน โดยคัดเลือกนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 10 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและใช้เกณฑ์เดียวกันกับการทดลองรายบุคคล และนำข้อมูลจากการทดลองมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบฝึกอีกครั้งหนึ่ง

ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เป็นการหาประสิทธิภาพภาคสนาม (Field Tryout) กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 (80/80) เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน ได้ค่าประสิทธิภาพ 82.17/81.56 (ภาคผนวก ค: 94)

การทดลองใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สรุปได้ว่าแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรฐานจำนวน 30 ข้อ เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เพื่อวัดพฤติกรรมของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ว่า นักเรียนสามารถจำแนกคำที่มีตัวสะกดไม่ตรง

ตามมาตราในมาตราต่างๆ ได้ถูกต้อง และนักเรียนสามารถบอกความหมายของคำเหล่านั้นได้ถูกต้อง และข้อสอบแบบเดิมคำ จำนวน 10 ข้อ เพื่อวัดว่านักเรียนสามารถเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง ซึ่งข้อสอบแบบเดิมคำมีคุณสมบัติของเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ได้ดี เนื่องจากข้อสอบแบบเดิมคำจะจำกัดคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น (กังวล เทียนกันท์เทศน์, 2536) ซึ่งดำเนินการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- 3.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ในคำอธิบายของหลักสูตรเพื่อเขียนจุดประสงค์
- 3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และแบบเดิมคำ จำนวน 20 ข้อ
- 3.4 เสนอแบบทดสอบแก่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและเนื้อหา
- 3.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ด้านการสอนภาษาไทยตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องของข้อสอบกับวัตถุประสงค์ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .05 ขึ้นไป
- 3.6 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เคยเรียนเรื่องตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรามาแล้ว และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
- 3.7 นำผลการทดลองมาวิเคราะห์รายชื่อหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป พร้อมทั้งปรับปรุงข้อที่ไม่ถึงเกณฑ์ จนได้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 30 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ และข้อสอบแบบเดิมคำ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งข้อสอบชนิดเดิมคำมีคุณสมบัติของเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี (กังวล เทียนกันท์เทศน์, 2536) จากนั้นนำผลมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR20 ของคูเดอร์ ริชชาดสัน (Kuder Richardson, อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2552: 168)
- 3.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา ที่ได้ตามเกณฑ์ปรับปรุงใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา 1 ชุด เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียนและทำแบบทดสอบอีกหนึ่งชุด โดยนำแบบทดสอบชุดเดิมมาสลับตัวเลือก เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบหลังเรียน

4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา โดยผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎีและวิธีสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

4.2 นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษา

4.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

4.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกการเขียนมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยแบบสอบถามจะมีทั้งสิ้น 4 ด้าน คือ ด้านการจัดรูปเล่ม ด้านภาพการ์ตูน ด้านกิจกรรมในแบบฝึก และด้านการใช้ภาษา นำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย

การให้ความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่วัดได้นั้น ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายโดยพิจารณาค่าระดับความคิดเห็นไว้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.00 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการทดลอง

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการทดลอง เพื่อนำไปวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนเป็นข้อสอบแบบตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แล้วตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

2. ดำเนินการทดลอง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นควบคู่กับแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เริ่มดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 สัปดาห์ละ 2 คาบ เป็น

ระยะเวลา 4 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 10 คาบ รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยผู้วิจัยขอเสนอ ตารางแสดงหัวข้อดำเนินการทดลอง ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงรายการกิจกรรมในการดำเนินการทดลอง

ครั้งที่	กิจกรรมการสอน	เนื้อหา	สื่อการเรียนรู้
1	ทดสอบก่อนเรียน		
2	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่กก	คำและความหมายที่สะกด ด้วยตัวสะกดในมาตราแม่กก	แบบฝึกพร้อมกับ ภาพการ์ตูน
3	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่กข	คำและความหมายที่สะกด ด้วยตัวสะกดในมาตราแม่กข	แบบฝึกพร้อมกับ ภาพการ์ตูน
4	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่กค	คำและความหมายที่สะกด ด้วยตัวสะกดในมาตราแม่กค	แบบฝึกพร้อมกับ ภาพการ์ตูน
5	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่กจ	คำและความหมายที่สะกด ด้วยตัวสะกดในมาตราแม่กจ	แบบฝึกพร้อมกับ ภาพการ์ตูน
6	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่กฉ	คำและความหมายที่สะกด ด้วยตัวสะกดในมาตราแม่กฉ	แบบฝึกพร้อมกับ ภาพการ์ตูน
7	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่กช	คำและความหมายที่สะกด ด้วยตัวสะกดในมาตราแม่กช	แบบฝึกพร้อมกับ ภาพการ์ตูน
8	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่กฌ	คำและความหมายที่สะกด ด้วยตัวสะกดในมาตราแม่กฌ	แบบฝึกพร้อมกับ ภาพการ์ตูน
9	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่กฏ	คำและความหมายที่สะกด ด้วยตัวสะกดในมาตราแม่กฏ	แบบฝึกพร้อมกับ ภาพการ์ตูน
10	ทดสอบหลังเรียนและประเมินความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน		

3. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบความแตกต่าง

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนสามารถทำแบบฝึกระหว่างเรียนเกี่ยวกับตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราแต่ละชุดได้ถูกต้อง

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบ
หลังเรียนเกี่ยวกับตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราแต่ละชุดได้ถูกต้อง

การคำนวณหาค่าประสิทธิภาพใช้สูตรดังนี้

E_1 คือ แทนค่าประสิทธิภาพกระบวนการ (ระหว่างเรียน)

E_2 คือ แทนค่าประสิทธิภาพผลลัพธ์ (หลังเรียน)

2. การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของคะแนน
3. การวิเคราะห์หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
5. การคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ใช้สูตรหาค่าความ
เชื่อมั่น ตามสูตร KR20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน
6. การคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวิจัยที่มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

- 1) เพื่อสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
- 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ
- 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา จำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย โดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จากการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยฤทธิษมาลา จำนวน 30 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียน แล้วจึงดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยได้เป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ซึ่ง
 ใช้นักควบคุมกับแผนการจัดการเรียนรู้ใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 10 คาบ รวมการทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียนและการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน ซึ่งผลจากการทดลองใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ค่าประสิทธิภาพ 91.29/89.33 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์ E_1 / E_2	เกณฑ์
E_1	91.29	80
E_2	89.33	80

จากตารางที่ 5 พบว่าค่าร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำใบงานระหว่างเรียน มีค่าเท่ากับ 91.29 และร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 89.33 ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 91.29/89.33 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ 80/80 ผลปรากฏว่า แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

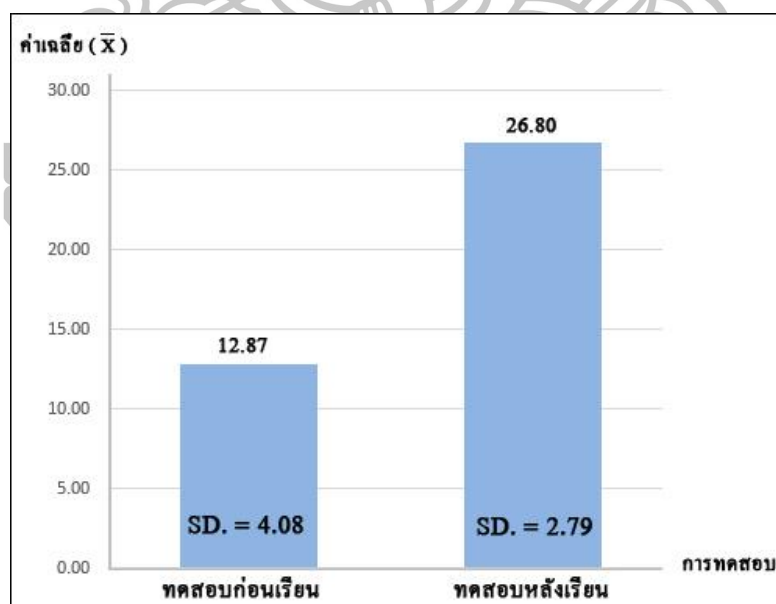
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีรายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	t-test
การทดสอบก่อนเรียน	30	12.87	4.08	17.62*
การทดสอบหลังเรียน	30	26.80	2.79	

จากตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x} = 12.87$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 4.08) และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x} = 26.80$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 2.79) ต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแผนภาพแสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังภาพที่ 2

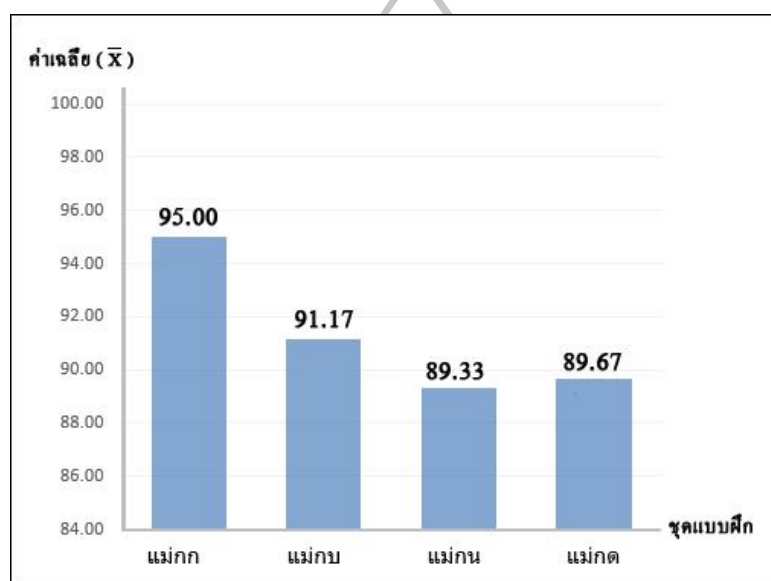

ภาพที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จากภาพที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน โดยแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัยได้จัดทำแผนภาพแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 แบบฝึก ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเรียนด้วยแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จากภาพที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเรียนจำนวน 4 แบบฝึกของนักเรียนทุกคนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 80

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จากการประเมินแบบสอบถามความความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยนำคะแนนจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนที่เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 3 ระดับ คือ ระดับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมาก ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับปานกลาง ระดับ 1 หมายถึง

ความคิดเห็นในระดับน้อย มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและนำไปเทียบเกณฑ์ตามแบบมาตราส่วนประเมินค่า ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา กรุงเทพฯ เกี่ยวกับการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ	รายการ	$\bar{x}$	S.D.	แปล ความหมาย
การจัดรูปเล่ม				
1.	หน้าปกสวยงาม	2.87	0.35	มาก
2.	กระดาษคงทน ไม่ฉีกขาดง่าย	2.83	0.38	มาก
3.	การเข้าเล่มคงทน	2.80	0.48	มาก
4.	ใช้งานง่าย จับถือสะดวก	2.87	0.43	มาก
ความคิดเห็น โดยรวมด้านการจัดรูปเล่ม		2.84	0.41	มาก
ภาพการ์ตูน				
1.	ภาพการ์ตูนชัดเจน	2.87	0.43	มาก
2.	ภาพที่การ์ตูนสวยงาม	3.00	0.00	มาก
3.	ภาพการ์ตูนเข้าใจง่าย	2.97	0.18	มาก
4.	ภาพการ์ตูนทำให้เขียนสะกดคำได้ดีขึ้น	2.90	0.40	มาก
5.	ภาพการ์ตูนช่วยให้ชอบเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น	3.00	0.00	มาก
6.	ต้องการใช้ภาพการ์ตูนในวิชาอื่นๆ	2.97	0.18	มาก
ความเห็น โดยรวมด้านภาพการ์ตูน		2.95	0.19	มาก
กิจกรรมในแบบฝึก				
1.	เข้าใจง่าย สามารถทำได้ด้วยตัวเอง	2.93	0.25	มาก
2.	ให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน	2.93	0.25	มาก
3.	กิจกรรมน่าสนใจ	2.73	0.45	มาก
ความเห็น โดยรวมด้านกิจกรรมในแบบฝึก		2.87	0.32	มาก
การใช้ภาษา				
1.	ขนาดตัวหนังสือชัดเจน อ่านง่าย	2.87	0.35	มาก
2.	ใช้ภาษาเข้าใจง่าย ไม่สับสน	2.93	0.25	มาก
ความเห็น โดยรวมด้านการใช้ภาษา		2.90	0.30	มาก
ความคิดเห็น โดยรวมทุกด้าน		2.90	0.30	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา เกี่ยวกับการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความคิดเห็นโดยรวม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.90$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า นักเรียนมีความเห็น โดยรวมสูงที่สุดในด้านภาพการ์ตูน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.95$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.19) รองลงมาคือด้านการจัดรูปเล่ม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.84$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.41) ด้านกิจกรรมในแบบฝึก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.87$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.32) และด้านการใช้ภาษามีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.90$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.30) ตามลำดับ

ข้อสังเกตจากการทำกิจกรรมการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำ ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. จากการสนทนาสอบถามพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ร้อยละ 75 มีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากนักเรียนจะใช้รูปภาพการ์ตูนช่วยในการจดจำตัวสะกดของคำศัพท์ต่างๆ ซึ่งเป็นวิธีที่ช่วยให้นักเรียนจดจำคำได้ดีขึ้นและสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น
2. การสนทนาสอบถามนักเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เสนอให้มีการใช้นิทานประกอบภาพการ์ตูนในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย
3. จากการสังเกตบรรยากาศในห้องเรียนขณะใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นั้นพบว่า นักเรียนทุกคนมีท่าทางสนุกสนาน ผ่อนคลาย มีความกระตือรือร้นในการทำงานและไม่มีท่าทางที่แสดงอาการเครียดหรือเบื่อหน่าย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา

รูปแบบในการวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองแบบ One Group Pretest-Post-test Design การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกใช้สูตร E_1/E_2 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำคะแนนมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่า t-test วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสือนี้ทาน เพื่อเพิ่มทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา และใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการแสดงความความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 8 แผน 2) แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเรื่องมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 4 แบบฝึก 3) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา ชนิดเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ และชนิดเติมคำ จำนวน 10 ข้อ และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า แบบฝึกที่ใช้ร่วมกับภาพการ์ตูน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 91.29/89.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีเกณฑ์สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยพฤกษมาลา เกี่ยวกับการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดชัยพฤกษมาลา เกี่ยวกับการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความคิดเห็นโดยรวม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.90$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า นักเรียนมีความเห็นโดยรวมที่ระดับมากในด้านภาพการ์ตูน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.95$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.19) รองมาคือด้านการใช้ภาษามีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.90$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.30) ด้านกิจกรรมในแบบฝึกมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.87$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.32) ด้านการจัดรูปเล่ม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.84$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.41) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า แบบฝึกที่ใช้ร่วมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นั้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 91.29/89.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่ใช้ภาพการ์ตูนในการศึกษาวิจัย ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 และนำมา

ประกอบการวิเคราะห์เนื้อหาสาระเกี่ยวกับการเขียนตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา และใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน ทำให้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนนั้นสอดคล้องกับหลักสูตรและมีความเหมาะสมกับผู้เรียนซึ่งยังอยู่ในวัยเด็ก เนื่องจากวัยเด็กเป็นวัยที่ชอบอ่านการ์ตูน ดังที่ กรมวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 35) ได้สำรวจความสนใจและรสนิยมของเด็กและเยาวชน พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาชอบอ่านการ์ตูนมากที่สุด อีกทั้งคนในแวดวงหนังสือสำหรับเด็กต่างก็ยอมรับว่า “การ์ตูนอยู่คู่กับเด็ก” ไม่ว่าจะเป็นการ์ตูนโทรทัศน์ ภาพยนตร์การ์ตูน และหนังสือการ์ตูน ทั้งที่อยู่ในแบบหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสารและการ์ตูนเล่ม ส่วนแล้วแต่ได้รับการต้อนรับอย่างปรีดีเปรมจากผู้ดู ผู้อ่านในวัยเยาว์ทั้งสิ้น

แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นั้นมีทั้งสิ้น 4 แบบฝึกด้วยกัน ได้แก่ มาตราแม่ก มาตราแม่กบ มาตราแม่กน และมาตราแม่กด โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและพัฒนาในทุก ๆ ด้าน เช่น ด้านเนื้อหา ด้านการสร้างแบบฝึก และด้านภาพการ์ตูน เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับวัย ระดับความรู้ และความสนใจของผู้เรียน โดยจะกล่าวเป็นหัวข้อดังนี้

ด้านภาพการ์ตูน ภาพการ์ตูนที่ผู้วิจัยใช้ในแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นั้นเป็นภาพการ์ตูนที่มีสีสันสดใส สามารถใช้แทนพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราในมาตราต่าง ๆ ได้ดี สื่อความหมาย และมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลินในการเรียน กระตุ้นให้มีความอยากที่จะเรียนรู้และศึกษา ดังที่ ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ (2545: 8) กล่าวไว้ว่า การ์ตูนนับว่ามีอิทธิพลกับเด็กมาก เพราะเป็น โลกใบใหม่ใบแรกที่เด็ก ๆ จะได้เรียนรู้ นอกจากบทเรียนในห้องเรียนและคำปราศสอนของผู้ปกครอง ด้วยการ์ตูน มีความง่ายในการเข้าใจ ทั้งยังมีรูปภาพประกอบที่สวยงาม เส้นโค้งของภาพลายเส้น การ์ตูนที่ดูสนุก มีอารมณ์ขัน มีเรื่องราวที่ตื่นเต้น ไร่ใจและกระตุ้นจินตนาการได้ดี เชิญชวนให้เด็กอ่านหนังสือมากขึ้น

ด้านเนื้อหา การคัดเลือกคำศัพท์ที่ใช้ในแบบฝึกนั้น ผู้วิจัยได้ใช้การคัดเลือกและรวบรวมคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราทั้ง 4 มาตรา ได้แก่ มาตราแม่ก มาตราแม่กบ มาตราแม่กน และมาตราแม่กด จากหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งรวมแล้วได้คำศัพท์ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราทั้งสิ้น จำนวน 242 คำ จากนั้นนำคำศัพท์มาคัดเลือกเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน ซึ่งจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนนั้น ผู้วิจัยมุ่งไปที่การพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จึงมีวิธีการคัดเลือกคำศัพท์ที่

นำมาใช้ในแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนโดยการให้นักเรียนทดสอบเขียนตามคำบอก จากนั้นนำคำที่อยู่ในเกณฑ์ยากมากและยาก มาจัดเป็นชุดแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน ให้ได้ชุดละ 20 คำ ดังนั้นแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนในแต่ละมาตรานั้นจึงเป็นคำศัพท์ที่ช่วยพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ด้านการสร้างแบบฝึก ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูล ทฤษฎีในการสร้างแบบฝึกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เกิดความกระตือรือร้น ผู้เรียนสามารถทำได้ด้วยตนเอง มีสำนวนภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2544: 145) ได้ระบุถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้ 1) เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว 2) เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสนใจของนักเรียน 3) มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำโดยง่าย 4) ใช้เวลาเหมาะสม 5) มีสิ่งน่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ 6) ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้ 7) มีให้เลือกทั้งตอบแบบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี 8) ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีความหลากหลายรูปแบบและให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย 9) ควรใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ ฝึกคิดได้เร็วและสนุก และ 10) ปลุกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบฝึก ดังที่ เนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540: 72) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกภาษาไทยการสะกดคำยาก เรื่องเป็ดหาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 85.96/81.00 แสดงว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากเรื่อง เป็ดหาย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษาและค้นคว้างานวิจัย ศึกษาผลการทดลอง และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ตลอดจนคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยได้รวบรวมและนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน โดยมีการทดลองหาประสิทธิภาพแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนแบบรายบุคคล กลุ่มเล็ก และภาคสนามแล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ได้แบบฝึกที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งแสดงว่า การสอนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มี

ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ นั้นสามารถพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ผลดี ซึ่งสอดคล้องกับ สุพิมล ทรงประดิษฐ์ (2543: 39) กลิ่นพยอม สุระคาย (2544: บทคัดย่อ) และบราวน์ (Brown, 1977: 113) กล่าวคือ สุพิมล ทรงประดิษฐ์ ได้ศึกษาวิจัยการสอนซ่อมเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้รูปภาพการ์ตูนประกอบการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน บ้านตรวจ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนซ่อมเสริม โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบบทเรียน และกลุ่มควบคุมที่ครูเป็นผู้สอนซ่อมเสริมจากแบบทดสอบทั้ง 3 ชุด กลุ่มละ 15 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มทดลองมีผลการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุม กลิ่นพยอม สุระคาย ทำการศึกษาวิจัยการพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีภาพการ์ตูนประกอบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทิววิวัฒนา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกการอ่านมีผลการเรียนสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อกิจกรรมแบบฝึกและการฝึกอ่าน Brown ได้ทำการทดลองการจัดการเรียนรู้ เกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนใน โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง ในสหรัฐอเมริกา โดยครู จัดมุมการ์ตูนไว้บนป้ายสำลีน้าห้องเรียน และนักเรียนจะเลือกตัดการ์ตูนจากหนังสือพิมพ์ และวารสารไปติดไว้ที่มุมดังกล่าว พร้อมทั้งอธิบายจุดเด่นของการ์ตูนนั้น ในแต่ละสัปดาห์นักเรียนจะช่วยกันพิจารณาเลือกการ์ตูนประจำสัปดาห์ที่ดีที่สุดและบรรยายข่าวหรือเหตุการณ์สำคัญในรอบสัปดาห์ได้ดีที่สุด แล้วคิดป้ายประกาศพิเศษ ผลการทดลองพบว่าการจัดกิจกรรมดังกล่าวช่วยให้นักเรียนเข้าใจจุดสำคัญของภาพในหนังสือพิมพ์และวารสาร ซึ่งช่วยสะท้อนเหตุการณ์ปัจจุบันของประเทศและทั่วโลกได้ ซึ่งถือเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าในภาพรวมเห็นด้วยมาก โดยพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมในระดับเห็นด้วยมากในด้านภาพการ์ตูน เนื่องจากเป็นแบบฝึกที่ใช้ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราร่วมกับการใช้รูปภาพการ์ตูนประกอบนั้นมีความสวยงาม น่าสนใจดึงดูดความสนใจของผู้เรียน จึงทำให้นักเรียนสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน รองลงมาคือด้านการใช้ภาษา เนื่องจากภาษาที่ใช้เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ความคิดเห็นรองลงมาตามลำดับ คือ ด้านกิจกรรมในแบบฝึกและด้านการจัดรูปเล่ม ทั้งนี้ในภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจ และกระตือรือร้นในการเรียนด้วยการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นอย่างดีด้วย

เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ยังอยู่ในวัยที่ชอบรูปภาพที่มีสีสันสดใส ภาพการ์ตูนที่ใช้เข้าใจง่าย ช่วยให้การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราดีขึ้น ภาษาที่ใช้ในแบบฝึกเข้าใจง่าย นักเรียนสามารถทำแบบฝึกได้ด้วยตนเอง กิจกรรมในแบบฝึกมีความเหมาะสม ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สนิท สัตโยภาส (2545:54) ที่ว่า แบบฝึกควรมีความเหมาะสมกับวัยและระดับของนักเรียน มีความยาวพอเหมาะกับความสนใจของนักเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนทำแบบฝึกด้วยความตั้งใจ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยและการนำไปใช้ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้แสดงความคิดเห็นต่อการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดด้านภาพการ์ตูน เนื่องจากนักเรียนใช้รูปภาพการ์ตูนในการช่วยจดจำตัวสะกดของคำศัพท์ต่างๆ ได้ดีและสามารถเขียนสะกดคำได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูนำภาพการ์ตูนไปใช้ร่วมกับแบบฝึกเรื่องอื่นๆ เพื่อพัฒนาทักษะของนักเรียน
2. จากผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมในระดับเห็นด้วยมากในด้านภาพการ์ตูน ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนะให้ครูนำภาพการ์ตูนมาใช้ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มากขึ้น เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี ไม่เคร่งเครียดและยังสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้มากขึ้น
3. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อภาพการ์ตูนอยู่ในระดับที่สูงที่สุด และอันดับรองลงมาได้แก่ด้านการใช้ภาษา ดังนั้นในการสร้างแบบฝึกครูจึงควรคำนึงถึงการเลือกใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและไม่สับสน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะด้านต่างๆ สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาให้มากขึ้น โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 (ช่วงชั้นที่ 1) ซึ่งเป็นช่วงวัยที่กำลังขึ้นชอบรูปภาพและสีสันของตัวการ์ตูนมาก
2. ควรมีการศึกษาวิจัยหรือสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนในหัวข้ออื่นๆ เช่น การเขียนสะกดคำที่มีตัวการ์นต์ คำควบกล้ำ และคำเป็นคำตาย เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนควบคู่ไปกับการใช้เทคนิคการสอนอื่นๆ เช่น เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด(Think pair Share) หรือทฤษฎีสร้างความรู้ใหม่โดยผู้เรียนเอง (Constructivism)

รายการอ้างอิง

- กช ช่วงชูวงศ์. (2546). **วาดการ์ตูนคอมมิคส์ Comicker**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วาดศิลป์.
- กนก ชวลีภรณ์. (2542). **หนังสือการ์ตูนสำหรับเด็ก**. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กรวิการ์ รื่นรัมย์. (2543). **รายงานการวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำใน วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดระยอง**. ระยอง: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). **การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กลิ่นพยอม สุระคาย. (2544). “การพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มี ภาพการ์ตูนประกอบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์. (2536). **การวัด การวิเคราะห์ การประเมินทางการศึกษาเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- กันต์ดน้อย วรจิตติพล. (2542). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม จังหวัด นครปฐม.” สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม
- กำชัย ทองหล่อ. (2543). **หลักภาษาไทย**. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- กุศยา แสงเดช. (2545). **หนังสือส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพฯ: แม็ค
- ชัยรงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์. (2537). **การพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ชาญชัย อานจนสมาจาร. (2540). **หลักการสอนทั่วไป**. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- ซาร่าห์ ฟิลิปส์. (2545). **กิจกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก (Young Learners)**. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

- ณัฐพงศ์ สวางค์ดุษย์. (2542). “การพัฒนาแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพเรื่องการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทน เขตกัน. (2545). **คู่มือการเขียนภาพการ์ตูนเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้และเพื่ออาชีพ**. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- ทัศนีย์ ศุภเมธิ. (2542). **วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ธนาคารพิมพ์.
- นงเยาว์ บวงสรวง. (2545). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับวิธีการเขียนตามคำบอก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าปางวิทยา จังหวัดเพชรบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เนาวรัตน์ ชื่นมณี. (2540). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก เรื่องเปิดหาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- บุญเพ็ญ สุวรรณสร. (2548). “การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ปิยนถ น่วมทอง. (2543). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปิยวรรณ สังข์จันทร์พร. (2548). “การพัฒนาชุดการสอนทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ประณัติ บุตรมาลา. (2548). **การทดลองใช้แบบฝึกทักษะคำคล้องจองประกอบเพลง สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. ร้อยเอ็ด: โรงเรียนดงยางสะแบง.

- ประณัติ บุตรมาลา. (2550). “ผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยรูปแบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4MAT).” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์. (2545). **การ์ตูนเพื่อนรัก**. กรุงเทพฯ: มติชน.
- ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2541). **การใช้ภาษาไทยในวงราชการ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินติ้งเฮาส์.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2546). **วิธีสอนเด็กเรียนยาก**. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- พิณเพชร บุรณภิญโญ. (2545). “การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียน โดยใช้แบบฝึกภาพถ่าย และแบบฝึกการ์ตูน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พนมวัน วรรณีย์. (2542). “การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2547). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พะยอม แก้วกำเนิด. (2533). **หลักการของหลักสูตรประถมศึกษา และมัธยมศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- พัชรี วรจรัสรังสี. (2542). “การวิเคราะห์คำสะกดยากที่เขียนผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร.” **วารสารวิชาการ**. 4, 52-53 (เมษายน 2542).
- ไพบุลย์ มูลดี. (2546). “การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2547). **ไขปัญหาการ์ตูนพีเวอร์: แนวทางการปลูกนิสัยรักการอ่าน**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- มนตรี ภัคดิณรงค์. (2540). “การศึกษาแบบฝึกกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้เรื่องยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มะลิ อาจวิชัย. (2540). “การพัฒนาแบบฝึกภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำให้ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน แม่กด และแม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- รุจิรา ภูปาทา. (2544). “การผลิตวีซีดีการ์ตูน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ARTICLE สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2552). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วงเดือน แสงผึ้ง. (2550). “การพัฒนาแบบฝึกการเขียนสะกดคำโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วรารณ เหลี่ยมไธสง. (2542). “ทักษะการอ่านและการเขียนในการสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนโดยใช้เกมและใช้แบบฝึกทักษะ.” วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิลาวัลย์ สุภิกฤษ์. (2550). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิภา รอดสุด. (2542). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศราวุธ จักรเป็ง. (2541). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือการ์ตูนกับการสอนปกติ.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สังเขต นาคไพจิตร. (2530). **การ์ตูน**. มหาสารคาม: โรงพิมพ์ปริดาการพิมพ์.

สนิท สัตโยภาส. (2545). “การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน.” รายงานการวิจัยของวิทยาลัย
ครูเชียงใหม่สหวิทยาลัยล้านนา.

สระศรี ภิรมณย์โยธี. (2547). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพ
การ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชา
สมาสัย ในพระบรมราชูปถัมภ์.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

สายสุนีย์ สกุลแก้ว. (2534). “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2544). **พัฒนาการของคุณภาพนักเรียน
ประถมศึกษาและแนวทางการประเมิน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.

สุจริต เพียรชอบ. (2542). **การพัฒนาการสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุจิตตรา แก้วโต. (2537). “การศึกษาผลการใช้เกมสะกดคำที่มีต่อความสามารถในการเขียน
สะกดคำวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสหศาสตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันราชภัฏ
นครสวรรค์.

สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2545). **การเขียน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- สุพรรณนา สงวนศิลป์. (2544). “การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำจากหนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุพิมล ทรงประดิษฐ์. (2543). การสอนซ่อมเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบบทเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- หทัย ดันหยง. (2539). การสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม (Literary Minitexts) เพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในระดับประถมศึกษา: รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: ประยูรวงศ์.
- อดุลย์ ภูปลื้ม. (2539). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดคำละคำ.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรทัย นุตรดิษฐ์. (2540). “การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” ปริญญาโทปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรอุมา ตั้งพัฒนาสมบูรณ์. (2546). “การพัฒนาแบบฝึกการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัจฉรา ชิวพันธ์ และคณะ. (2546). **กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อารี บัวคุ้มภัย. (2540). “การสร้างแบบฝึกเพื่อเสริมทักษะการใช้ถ้อยคำในงานเขียนร้อยแก้วสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อารีย์ วาสน์อานวย. (2545). “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เอกนัท จารุเมธีชน. (2547). **ภาษาไทยสำหรับครู**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- Bock, Susanne. (1993). "Developing Materials for the Study of Literature." **English Teaching Forum**. 31, 3 (July 1995): 135-142.
- Brown, J.W., Lewis, R.B., and Herclerood, F.F. **An Instructional Technology Media and Method**. New York: McCraw-Hill book, Co., 1977.
- Butts, D.D. (1974). **The Teaching of Science: A Self Directed Planning Guide**. New York: Harper and Row Publisher.
- Lochrie, Kate. (2003). **Using cartoon as an effective Learning and Strategy**. accessed August 2, 1992. available from <http://www.scre.ac.uk/rie/nl5/nl5Lochrie.html>
- Luneberg, James. (1950), **Essentials of Good English**. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Pittman, David J. (1978). **Mass Media Juvenile Delinquency. Juvenile Delinquency**. New York: Philosophical Library, Inc.
- Wooburn, Robert Jomer. (1980), "The Effect of Articulation Disorder upon the Spelling Ability of Third Fourth and Fifth Grade Childern." **Dissertation Abstracts International** 40 (August 1980): 4782-A.
- W. W. D. Sones. (2008). **The Comics and Instructional Method**. Accessed: 11 October. Available from <http://www.jstor.org/stable/2262696>

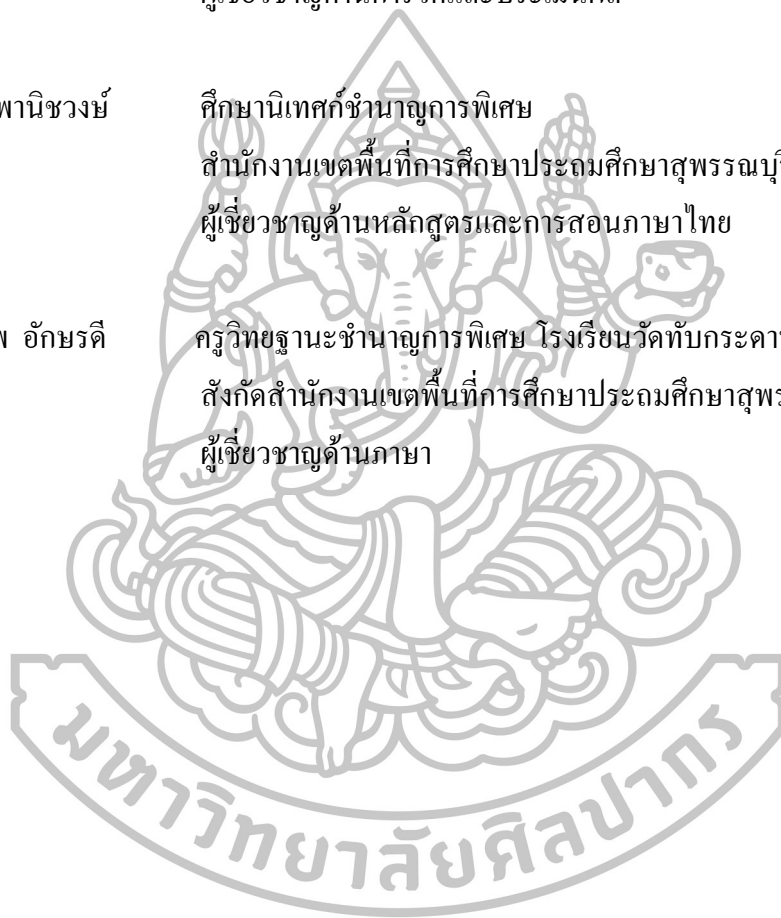

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

.....

1. นางสาวมาลี สุธีกุล   ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
2. นางกัญญา พานิชวงษ์   ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทย
3. นางประไพ อักษรดี   ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดทับกระดาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2
ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

สำเนา

ที่ ศธ 0520.107/ ๑๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
22 ถนนบรมราชชนนี คลิ่งชั้น
กรุงเทพฯ 10170

๑๐ มีนาคม 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน นางสาวสุมาลี สุธิกุล ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

ด้วย นางสาวณัฐธนาถ สุกสี นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้สร้างเครื่องมือวิจัยเพื่อใช้ในการประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การสร้างแบบฝึกร่วมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะเรื่อง การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3" และจำเป็นต้องมีผู้ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธารทัศนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย คลิ่งชั้น
โทร. 0-28497502-3

ปณิธานบัณฑิตวิทยาลัย "มุ่งส่งเสริม สนับสนุน เพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิตศึกษา"

สำเนา

ที่ ศธ 0520.107/ ๑๘๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
22 ถนนบรมราชชนนี คลังชั้น
กรุงเทพฯ 10170

10 มีนาคม 2558

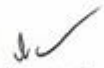
เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย
เรียน นางกัลยา พานิชวงษ์ ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

ด้วย นางสาวณัฐธนาถ สุกสี นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้สร้างเครื่องมือวิจัยเพื่อใช้ในการประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การสร้างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะเรื่อง การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3" และจำเป็นต้องมีผู้ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.บ้านใจ ชารัทธวงศ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย คลังชั้น
โทร. 0-28497502-3

ปณิธานบัณฑิตวิทยาลัย "มุ่งส่งเสริม สนับสนุน เพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิตศึกษา

สำเนา

ที่ ศธ 0520.107/ ๑๙๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
22 ถนนบรมราชชนนี คลองตัน
กรุงเทพฯ 10170

10 มีนาคม 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นางประไพ อักษรดี ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

ด้วย นางสาวณัฐธนาถ สุกสี นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้สร้างเครื่องมือวิจัยเพื่อใช้ในการประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การสร้างแบบฝึกร่วมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะเรื่อง การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3" และจำเป็นต้องมีผู้ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าวด้วย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารัทสนวงศ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย คลองตัน

โทร. 0-28497502-3

ปณิธานบัณฑิตวิทยาลัย "มุ่งส่งเสริม สนับสนุน เพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิตศึกษา

ที่ ศธ 0520.107/ ๑๑๗๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ถนนบรมราชชนนี ตำบลช้าง
กรุงเทพฯ 10170

๑๑ พฤษภาคม 2558

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา

ด้วย นางสาวณัฐธาดา สุกสี นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้สร้างเครื่องมือวิจัยเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การสร้างแบบฝึกร่วมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะเรื่อง การเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3” มีความประสงค์จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยและขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดชัยพฤกษ์มาลา

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดให้ความอนุเคราะห์ตามความประสงค์ของนักศึกษา เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธารทัตตวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย ตำบลช้าง

โทร. 0-28497502-3

ปณิธานบัณฑิตวิทยาลัย “มุ่งส่งเสริม สนับสนุน เพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิตศึกษา”

ภาคผนวก ค

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและคะแนนผลการทดสอบ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตารางที่ 8 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2 (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 1 เรื่องตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่ก) ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ	เนื้อหา	คะแนน			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้					
1.	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00
2.	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
1.	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
3.	มีการระบุพฤติกรรมที่ต้องกรวัดชัดเจน	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1.	มีความยากง่ายเหมาะสมแก่ช่วงชั้น	+1	+1	+1	1.00
2.	ส่งเสริมให้นักเรียนใช้กระบวนการคิด	+1	+1	+1	1.00
3.	ถูกต้อง ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	+1	+1	+1	1.00
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
1.	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00
2.	สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3.	กิจกรรมการสอนเป็นลำดับขั้นตอน	+1	+1	+1	1.00
4.	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00
5.	เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	+1	+1	+1	1.00
6.	กิจกรรมที่จัดสามารถปฏิบัติได้จริง	+1	+1	+1	1.00
ค่าเฉลี่ยรวม					1.00

ตารางที่ 9 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2 (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 2 เรื่องตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราแม่กก) ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ	เนื้อหา	คะแนน			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้					
1.	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00
2.	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
1.	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
3.	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1.	มีความยากง่ายเหมาะสมแก่ช่วงชั้น	+1	+1	+1	1.00
2.	ส่งเสริมให้นักเรียนใช้กระบวนการคิด	+1	+1	+1	1.00
3.	ถูกต้อง ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	+1	+1	+1	1.00
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
1.	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00
2.	สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3.	กิจกรรมการสอนเป็นลำดับขั้นตอน	+1	+1	+1	1.00
4.	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00
5.	เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	+1	+1	+1	1.00
6.	กิจกรรมการฝึกปฏิบัติจริง	+1	+1	+1	1.00
ค่าเฉลี่ยรวม					1.00

ตารางที่ 10 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4 (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 1 เรื่องตัวละครที่ไม่ตรงตามตราแม่กบ) ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบ ฝึกร่วมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวละครไม่ตรงตามตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ	เนื้อหา	คะแนน			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้					
1.	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00
2.	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
1.	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
3.	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1.	มีความยากง่ายเหมาะสมแก่ช่วงชั้น	+1	+1	+1	1.00
2.	ส่งเสริมให้นักเรียนใช้กระบวนการคิด	+1	+1	+1	1.00
3.	ถูกต้อง ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	+1	+1	+1	1.00
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
1.	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00
2.	สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3.	กิจกรรมการสอนเป็นลำดับขั้นตอน	+1	+1	+1	1.00
4.	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00
5.	เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	+1	+1	+1	1.00
6.	กิจกรรมการฝึกปฏิบัติจริง	+1	+1	+1	1.00
ค่าเฉลี่ยรวม					1.00

ตารางที่ 11 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4 (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 2 เรื่องตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราแม่กบ) ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบ ฝึกร่วมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวละครไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ	เนื้อหา	คะแนน			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้					
1.	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00
2.	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
1.	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
3.	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1.	มีความยากง่ายเหมาะสมแก่ช่วงชั้น	+1	+1	+1	1.00
2.	ส่งเสริมให้นักเรียนใช้กระบวนการคิด	+1	+1	+1	1.00
3.	ถูกต้อง ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	+1	+1	+1	1.00
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
1.	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00
2.	สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3.	กิจกรรมการสอนเป็นลำดับขั้นตอน	+1	+1	+1	1.00
4.	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00
5.	เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	+1	+1	+1	1.00
6.	กิจกรรมการฝึกปฏิบัติจริง	+1	+1	+1	1.00
ค่าเฉลี่ยรวม					1.00

ตารางที่ 12 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-6 (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 1 เรื่องตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราแม่กน) ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบ ฝึกร่วมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวละครไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ	เนื้อหา	คะแนน			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้					
1.	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00
2.	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
1.	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
3.	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1.	มีความยากง่ายเหมาะสมแก่ช่วงชั้น	+1	+1	+1	1.00
2.	ส่งเสริมให้นักเรียนใช้กระบวนการคิด	+1	+1	+1	1.00
3.	ถูกต้อง ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	+1	+1	+1	1.00
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
1.	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00
2.	สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3.	กิจกรรมการสอนเป็นลำดับขั้นตอน	+1	+1	+1	1.00
4.	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00
5.	เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	+1	+1	+1	1.00
6.	กิจกรรมการฝึกปฏิบัติจริง	+1	+1	+1	1.00
ค่าเฉลี่ยรวม					1.00

ตารางที่ 13 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 -6 (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 2 เรื่องตัวละครที่ไม่ตรงตามตราแม่กน) ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวละครไม่ตรงตามตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ	เนื้อหา	คะแนน			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้					
1.	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00
2.	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
1.	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
3.	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1.	มีความยากง่ายเหมาะสมแก่ช่วงชั้น	+1	+1	+1	1.00
2.	ส่งเสริมให้นักเรียนใช้กระบวนการคิด	+1	+1	+1	1.00
3.	ถูกต้อง ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	+1	+1	+1	1.00
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
1.	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00
2.	สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3.	กิจกรรมการสอนเป็นลำดับขั้นตอน	+1	+1	+1	1.00
4.	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00
5.	เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	+1	+1	+1	1.00
6.	กิจกรรมการฝึกปฏิบัติจริง	+1	+1	+1	1.00
ค่าเฉลี่ยรวม					1.00

ตารางที่ 14 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8 (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 1 เรื่องตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราแม่กด) ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวละครไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ	เนื้อหา	คะแนน			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้					
1.	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00
2.	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
1.	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
3.	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1.	มีความยากง่ายเหมาะสมแก่ช่วงชั้น	+1	+1	+1	1.00
2.	ส่งเสริมให้นักเรียนใช้กระบวนการคิด	+1	+1	+1	1.00
3.	ถูกต้อง ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	+1	+1	+1	1.00
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
1.	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00
2.	สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3.	กิจกรรมการสอนเป็นลำดับขั้นตอน	+1	+1	+1	1.00
4.	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00
5.	เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	+1	+1	+1	1.00
6.	กิจกรรมการฝึกปฏิบัติจริง	+1	+1	+1	1.00
ค่าเฉลี่ยรวม					1.00

ตารางที่ 15 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8 (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 2 เรื่องตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราแม่กด) ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบ ฝึกร่วมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ลำดับ	เนื้อหา	คะแนน			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้					
1.	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00
2.	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง					
1.	สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.	มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
3.	ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน	+1	+1	+1	1.00
จุดประสงค์การเรียนรู้					
1.	มีความยากง่ายเหมาะสมแก่ช่วงชั้น	+1	+1	+1	1.00
2.	ส่งเสริมให้นักเรียนใช้กระบวนการคิด	+1	+1	+1	1.00
3.	ถูกต้อง ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	+1	+1	+1	1.00
กระบวนการจัดการเรียนรู้					
1.	สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	1.00
2.	สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
3.	กิจกรรมการสอนเป็นลำดับขั้นตอน	+1	+1	+1	1.00
4.	ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00
5.	เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	+1	+1	+1	1.00
6.	กิจกรรมการฝึกปฏิบัติจริง	+1	+1	+1	1.00
ค่าเฉลี่ยรวม					1.00

ตารางที่ 16 แสดงผลรวมค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 3 ท่าน

แผนการจัดการเรียนรู้	ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ความหมาย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2 เรื่องตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่ก (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 1)	เท่ากับ 1.00	สอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2 เรื่องตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่ก (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 2)	เท่ากับ 1.00	สอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4 เรื่องตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่ก (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 1)	เท่ากับ 1.00	สอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4 เรื่องตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่ก (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 2)	เท่ากับ 1.00	สอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-6 เรื่องตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่ก (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 1)	เท่ากับ 1.00	สอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-6 เรื่องตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่ก (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 2)	เท่ากับ 1.00	สอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8 เรื่องตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่ก (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 1)	เท่ากับ 1.00	สอดคล้องกับจุดประสงค์
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8 เรื่องตัวละครที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่ก (กระบวนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 2)	เท่ากับ 1.00	สอดคล้องกับจุดประสงค์

ตารางที่ 17 แสดงผลการหาประสิทธิภาพแบบรายบุคคล 1: 1 (Individual Tryout)

นักเรียน คนที่	คะแนนใบงานระหว่างเรียน				รวม คะแนน	คะแนน ทดสอบ หลังเรียน
	แบบฝึกแม่ก	แบบฝึกแม่บ	แบบฝึกแม่ค	แบบฝึกแม่ด		
	20	20	20	20	80	30
1	20	20	20	19	79	29
2	17	19	17	9	62	26
3	14	14	14	10	52	26
รวม	51	53	51	38	193	81
ค่าเฉลี่ย	17.00	17.67	17.00	12.67	64.33	27.00
S.D.	3.00	3.21	3.00	5.51	13.65	1.73
ร้อยละ	85.00	88.33	85.00	63.33	80.42	90.00

E1: 77.50

E2: 78.88

ตารางที่ 18 แสดงผลการหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (Small Group Tryout)

นักเรียน คนที่	คะแนนใบงานระหว่างเรียน				รวม คะแนน	คะแนน ทดสอบ หลังเรียน
	แบบฝึกแม่ก	แบบฝึกแม่บ	แบบฝึกแม่ค	แบบฝึกแม่ด		
	20	20	20	20		
1	20	20	20	20	80	30
2	19	18	19	19	75	29
3	18	19	18	19	74	28
4	17	20	20	16	73	25
5	15	17	17	17	66	23
6	15	18	18	17	68	20
7	15	12	12	11	50	18
8	13	14	11	10	48	23
9	10	11	10	12	43	22
รวม	142	149	145	141	577	218
ค่าเฉลี่ย	15.78	16.56	16.11	15.67	64.11	24.22
S.D.	3.11	3.40	3.98	3.74	13.56	4.12
ร้อยละ	78.89	82.78	80.56	78.33	80.14	80.74

E1: 80.14

E2: 80.74

ตารางที่ 19 แสดงผลการหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (Field Tryout)

นักเรียน คนที่	คะแนนใบงานระหว่างเรียน				รวม คะแนน	คะแนน ทดสอบ หลังเรียน
	แบบฝึกแม่ก	แบบฝึกแม่บ	แบบฝึกแม่ค	แบบฝึกแม่ด		
	20	20	20	20	80	30
1	18	20	0	17	55	25
2	14	17	19	11	61	27
3	15	13	20	19	67	22
4	20	17	17	20	74	29
5	18	15	20	12	65	26
6	19	17	16	13	65	23
7	15	17	18	17	67	27
8	15	20	14	12	61	29
9	16	15	20	11	62	27
10	20	18	19	18	75	26
11	17	17	19	10	63	22
12	16	19	17	15	67	24
13	17	15	12	13	57	22
14	20	20	16	13	69	24
15	18	20	12	19	69	25
16	15	14	17	11	57	21
17	20	17	17	18	72	26
18	20	18	20	16	74	22
19	17	20	12	14	63	22
20	15	16	16	17	64	22
21	18	19	11	13	61	26
22	15	20	14	13	62	23
23	15	16	15	9	55	21
24	20	18	16	14	68	27
25	18	17	15	14	64	24

ตารางที่ 19 แสดงผลการหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม (Field Tryout) (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนนใบงานระหว่างเรียน				รวม คะแนน	คะแนน ทดสอบ หลังเรียน
	แบบฝึกแม่กบ	แบบฝึกแม่กบ	แบบฝึกแม่กบ	แบบฝึกแม่กบ		
	20	20	20	20	80	30
26	16	16	19	16	67	23
27	15	18	20	16	69	23
28	18	18	20	11	67	23
29	18	19	14	17	68	26
30	16	20	14	14	64	27
รวม	514	526	479	433	1952	734
ค่าเฉลี่ย	17.13	17.53	15.97	14.43	65.07	24.47
S.D.	1.94	1.96	4.10	2.94	5.26	2.33
ร้อยละ	85.67	87.67	79.83	72.17	81.33	81.56

E1: 82.17

E2: 81.56

ตารางที่ 20 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน เรื่องการใช้แบบฝึกร่วมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 20 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน เรื่อง
ใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด
ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
9.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22.	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
23.	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
24.	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
25.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
31.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 20 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน เรื่อง
ใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกด
ไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
36.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
37.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
38.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
39.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
40.	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 21 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อของแบบทดสอบ
ก่อนเรียน-หลังเรียน ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพ
การ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ค่าความ ยากง่าย	แปลผล	อำนาจ จำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพ ของข้อสอบ
1	0.43	ใช้ได้	0.85 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.50	ใช้ได้	0.75 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.50	ใช้ได้	0.75 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.80	ใช้ได้	0.55 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.73	ตัดทิ้ง	0.63 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.93	ตัดทิ้ง	0.20	0.28	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
7	0.80	ใช้ได้	0.46 *	0.01	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.63	ใช้ได้	0.42 *	0.02	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.80	ใช้ได้	0.46 *	0.01	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.50	ใช้ได้	0.75 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้

ตารางที่ 21 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) รายชื่อของแบบทดสอบ ก่อนเรียน-หลังเรียน ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความ ยากง่าย	แปลผล	อำนาจ จำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพ ของข้อสอบ
11	0.97	ตัดทิ้ง	0.35	0.06	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
12	0.97	ตัดทิ้ง	0.35	0.06	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
13	0.80	ใช้ได้	0.55 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.30	ใช้ได้	0.05	0.79	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
15	0.80	ใช้ได้	0.55 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.83	ตัดทิ้ง	0.37 *	0.04	ใช้ได้	ตัดทิ้ง
17	0.40	ใช้ได้	0.56 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.80	ใช้ได้	0.50 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.80	ใช้ได้	0.04	0.83	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
20	0.87	ตัดทิ้ง	0.41 *	0.02	ใช้ได้	ตัดทิ้ง
21	0.43	ใช้ได้	0.85 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้
22	0.63	ใช้ได้	0.55 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.70	ใช้ได้	0.36 *	0.05	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.50	ใช้ได้	0.75 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้
25	0.60	ใช้ได้	0.28	0.14	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
26	0.50	ใช้ได้	0.75 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.50	ใช้ได้	-0.10	0.60	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
28	0.70	ใช้ได้	0.76 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.53	ใช้ได้	0.25	0.18	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
30	0.43	ใช้ได้	0.85 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้

ตารางที่ 21 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) รายชื่อของแบบทดสอบ ก่อนเรียน-หลังเรียน ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพ การ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความ ยากง่าย	แปลผล	อำนาจ จำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพ ของข้อสอบ
31	0.80	ใช้ได้	0.46 *	0.01	ใช้ได้	ใช้ได้
32	0.73	ใช้ได้	0.63 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.83	ตัดทิ้ง	0.61 *	0.00	ใช้ได้	ตัดทิ้ง
34	0.70	ใช้ได้	0.36 *	0.05	ใช้ได้	ใช้ได้
35	0.80	ใช้ได้	0.35	0.06	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
36	0.43	ใช้ได้	0.85 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้
37	0.57	ใช้ได้	0.40 *	0.03	ใช้ได้	ใช้ได้
38	0.77	ใช้ได้	0.31	0.09	ตัดทิ้ง	ตัดทิ้ง
39	0.43	ใช้ได้	0.85 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้
40	0.80	ใช้ได้	0.55 *	0.00	ใช้ได้	ใช้ได้

ค่าความเที่ยง (Reliability) KR-20 = 0.9391

ตารางที่ 22 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มี ต่อแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรง ตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ลำดับ	รายการ	คะแนน			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
การจัดรูปเล่ม					
1.	หน้าปกสวยงาม	+1	+1	+1	1.00
2.	กระดาษคงทน ไม่ฉีกขาดง่าย	+1	+1	+1	1.00
3.	การเข้าเล่มคงทน	0	+1	+1	0.67
4.	ใช้งานง่าย จับถือสะดวก	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 22 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	คะแนน			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ภาพการ์ตูน					
1.	ภาพที่ใช้มีขนาดเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00
2.	ภาพที่ใช้มีความสวยงาม	+1	+1	+1	1.00
3.	ภาพที่ใช้ทำให้เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00
4.	ภาพที่ใช้ช่วยให้เขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	1.00
5.	ภาพที่ใช้ช่วยให้รู้สึกอยากเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น	+1	+1	+1	1.00
6.	ควรใช้ภาพลักษณะนี้ในบทเรียนอื่นๆ อีกต่อไป	+1	+1	+1	1.00
กิจกรรมในแบบฝึก					
1.	เข้าใจง่าย สามารถทำได้ด้วยตัวเอง	+1	+1	+1	1.00
2.	ให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน	+1	+1	+1	1.00
3.	กิจกรรมในแต่ละหน่วยมีจำนวนเหมาะสม ไม่มากหรือน้อยเกินไป	+1	+1	+1	1.00
การใช้ภาษา					
1.	ขนาดตัวหนังสือเหมาะสม ชัดเจน อ่านง่าย	+1	+1	+1	1.00
2.	ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่สับสน	+1	+1	+1	1.00

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตารางที่ 23 แสดงผลคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ที่ใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

นักเรียนคนที่	Pretest (30)	Posttest (30)	ค่าความต่าง
1	12	22	10
2	10	23	13
3	11	26	15
4	9	25	16
5	5	22	17
6	13	26	13
7	14	28	14
8	12	27	15
9	22	30	8
10	11	25	14
11	14	28	14
12	13	22	9
13	15	27	12
14	15	30	15
15	21	26	5
16	10	27	17
17	5	28	23
18	9	26	17
19	15	30	15
20	11	26	15
21	12	27	15
22	16	28	12
23	15	28	13
24	22	30	8
25	10	26	16
26	26	30	4
27	11	27	16
28	11	28	17
29	5	29	24
30	11	27	16
$\bar{x}$	12.87	26.80	
S.D.	4.08	2.79	

ตารางที่ 24 แสดงผลสรุปการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน เพื่อทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ลำดับที่	รายการ	ผลการวิเคราะห์			
		($\bar{X}$)	(S.D.)	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
1.	การจัดรูปเล่ม	2.84	0.41	มาก	4
2.	ภาพการ์ตูน	2.95	0.19	มาก	1
3.	กิจกรรมในแบบฝึก	2.87	0.32	มากที่สุด	3
4.	การใช้ภาษา	2.90	0.30	มาก	2
	รวม	2.90	0.30	มาก	

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย หน่วยที่ 1
(แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราในแม่ก

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ ท 2.1

สามารถเขียนคำได้ถูกต้องความหมาย และสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้และประสบการณ์เขียนข้อความและเรื่องราวแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการ รวมทั้งใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

มาตรฐานที่ ท 4.1

สามารถสะกดคำ โดยนำเสียงและรูปของพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ประสมเป็นคำอ่าน และเขียนคำได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา

องค์ความรู้สำคัญ

แม่ก คือ คำที่มีพยัญชนะ ก เป็นตัวสะกด หรือตัวอื่นที่ออกเสียงเหมือน ก สะกดมีพยัญชนะ ข ค ฉ เป็นตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. เขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา “แม่ก” ได้
2. จำแนกคำที่มีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา “แม่ก” ได้
3. บอกความหมายของคำที่มีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา “แม่ก” ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ความรู้ (K)
  - 1.1 เข้าใจหลักการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ก
  - 1.2 เข้าใจความหมายของคำที่มีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา แม่ก
2. ทักษะ (P)
  - 2.1 เขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่ก ได้ถูกต้อง
  - 2.2 บอกความหมายของคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กได้ถูกต้อง

3. คุณธรรมและจริยธรรม/การปฏิบัติจริง (A)

3.1 มีความสุขจากกระบวนการทำงาน

3.2 มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม

3.3 รักในการอ่าน เขียน พูดในภาษาไทย (คุณลักษณะอันพึงประสงค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย)

กระบวนการจัดการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ 1)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันร้องเพลง มาตราแมก และทำท่าประกอบเพลง

เพลงมาตราแมก

(ทำนองเพลง Are you sleeping)

มาตราแมก ก ๆ

ไก่อ๊ ไข่ ควาย ๆ

ฃ ระฆัง ตีดังกังวาน ๆ

สราญสุขใจ ๆ

โยกเขกเลขหก ๆ

เมฆ ไรค โซค ๆ

ล้วนสะกดด้วยแมก ก ๆ

มีสี่ตัว ๆ

2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อเพลง มาตราแมก นั้น มีตัวสะกดใดบ้างที่อยู่ในมาตราแมก

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. ครูสอนนักเรียนเรื่องตัวสะกดที่อยู่ในมาตราแมกนั้น ได้แก่ ก ข ค ฃ และเมื่ออ่านจะอ่านออกเสียงเหมือนมี ก เป็นตัวสะกด

2. ครูยกตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราในมาตราแมก และอธิบายความหมาย

3. ครูถามนักเรียนว่านักเรียนเคยเห็นคำใดบ้างที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแมก ให้นักเรียนช่วยกันคิดหาคำตอบ

4. นักเรียนใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเรื่องตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราแมก

ขั้นสรุป

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปความรู้เรื่องคำที่สะกดด้วยตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราแมก ดังต่อไปนี้

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแมก คือ คำที่มีตัวสะกดด้วยตัว ก และคำที่ออกเสียงเหมือนมีตัว ก เป็นตัวสะกด ได้แก่ ข ค ฃ

กระบวนการจัดการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ 2)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนช่วยกันคิดทบทวนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กจากที่ได้เรียนไปในชั่วโมงที่แล้ว

ขั้นดำเนินกิจกรรม

1. ครูติดบัตรคำบนกระดาน
2. นักเรียนศึกษาคำและความหมายของคำที่สะกดด้วยตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา

แม่ก

- 2.1 นักเรียนอ่านคำจากบัตรคำ ได้แก่

- 2.2 นักเรียนสังเกตคำที่สะกดด้วยตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา แม่ก

- 2.3 นักเรียนช่วยกันอธิบายความหมายของคำบนกระดาน

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปว่าตัวสะกดในมาตราแม่กได้แก่ ก ข ค และ ฆ เมื่ออ่านออกเสียงจะเหมือนมี ก เป็นตัวสะกด จากนั้นให้นักเรียนใช้แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเรื่องตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราแม่ก

แหล่งการเรียนรู้/สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ ได้แก่ คำว่า สามัคคี พรรคพวก โชค วิหค และ ประมุข
2. เพลงมาตราแม่ก

การวัดและประเมินผล

ชิ้นงาน/ภาระงาน	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์
- การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราแม่ก	- ประเมินจากผลการทำแบบทดสอบ	- แบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูนเรื่องตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราแม่ก	- ทำใบงานได้ถูกต้อง

บันทึกหลังการสอน

ปัญหาที่พบ

- ขณะทำกิจกรรมนักเรียนส่วนใหญ่อยากเป็นตัวแทนออกมาตอบคำถามที่หน้าชั้นเรียน จึงรีบแย่งกันออกมาจากที่นั่งเป็นผลให้ห้องเรียนไม่เป็นระเบียบ
- นักเรียนบางคนจะทำงานช้า ซึ่งอาจจะเป็นเพราะนักเรียนคุยเล่นกับเพื่อนขณะทำงานไปด้วย

แนวทาง/วิธีการสอน/รูปแบบการสอน/เทคนิคการสอนที่ใช้พัฒนาหรือแก้ปัญหา

- ใช้วิธีการเลือกนักเรียนออกมาทำกิจกรรมจากการสุ่มเลขที่ และพยายามให้ทุกคนมีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมอย่างเท่าเทียมกัน
- แยกกลุ่มนักเรียนที่ชอบคุยกันขณะทำงาน และเสนอข้อตกลงในการทำงานให้ทันเวลาเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการจับกลุ่มคุยกันและหันมาตั้งใจทำงาน

ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

- นักเรียนให้ความร่วมมือจากการสุ่มเลขที่เป็นอย่างดี เนื่องจากทุกคนมีโอกาสได้ออกมาทำกิจกรรม
- นักเรียนมีความตั้งใจในการทำงานให้ทันเวลามากขึ้น

แนวทางปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

- เนื่องจากนักเรียนเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งอยู่ในวัยเด็ก การใช้เกมประกอบการเรียนรู้จึงมีส่วนช่วยให้นักเรียนให้ความสนใจในการทำกิจกรรมกันอย่างมาก ดังนั้นจึงควรเพิ่มเติมเกมที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนคำศัพท์ที่สะกดด้วยตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราให้มากขึ้น

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

...../...../.....

มาตราแม่ก

ตัวสะกด ในมาตราแม่ก	คำศัพท์ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ก				
	คำ				
ข	สุข	ประมุข	ตัวเลข	สุนัข	
ค	ภาคภูมิ	สมัคร	ยุค	วรรค	บริโศก
	บุคคล	เช็ด	บุคลิก	ประโยชน์	พรรคพวก
	บริจาค	สามัคคี	วิหค	พญานาค	
ฃ	เมฆ	มัจฉาน			

มาตราแม่กบ

ตัวสะกด ในมาตราแม่กบ	คำศัพท์ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กบ				
	คำ				
พ	เคารพ	อาภัพ	เสรีภาพ	อพยพ	ศัพท์
	อาชีพ	ศพ	สุภาพ	ทรัพย์	ทัพพี
ภ	ลาก	ปรารถ	โลก		
ฟ	ยี่ราฟ	กราฟ	เสิร์ฟ		
ป	ทวิป	รูป	สรุป	คำสาป	

มาตราแม่กน

คำ ตัวสะกด ในมาตราแม่กน	คำศัพท์ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กน					
	ร	ชนาคาร	ลำธาร	เกสร	เพียร	อาคาร
ล	ข้อมูล	บันดาล	สกุล	ถวิล		
ณ	พระกรรม	คำนวณ				
ญ	เหรียญ	มอญ	พยัญชนะ	สามัญ	กล้าหาญ	คำขวัญ
	วันเพ็ญ					
พ	วาพ					

มาตราแม่กด

คำ ตัวสะกด ในมาตราแม่กด	คำศัพท์ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่กด		
	ต	อนุญาต	สังเกต
ฉ	กฎหมาย		
ฉ	ปรากฏ		
ฐ	ประเสริฐ		
ฒ	พัฒนา		
ท	ประมาท	มารยาท	
ธ	ปฏิเสธ	อาวุธ	
ศ	อากาศ		
ษ	มนุษย์	ประดิษฐ์	บุรุษ
ส	โอกาส	สาหัส	
จ	ปีศาจ	สำเร็จ	
ถ	โสด		
ท	พญาครุฑ		

ภาคผนวก ข
แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
เรื่อง ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
(แบบทดสอบก่อนเรียน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. “การปรากฏ....ตัว” พยัญชนะที่หายไปคือข้อใด
 ก. ศ ข. ฎ ค. ฦ
2. “พระกรร....” หมายถึง หู ควรสะกดด้วยพยัญชนะตามข้อใด
 ก. น ข. ญ ค. ฦ
3. “ลูกเสือ.....” เขียนเป็นคำที่ถูกต้องได้อย่างไร
 ก. สามัญ ข. สามัณ ค. สามัร
4. “ทวิ.....เอเซีย” ควรเติมตัวสะกดในข้อใด
 ก. บ ข. พ ค. ป
5. “ยุ.....สมัย” พยัญชนะที่ถูกต้องคือข้อใด
 ก. ก ข. ค ค. ข
6. “ในโอกาส.....ขึ้นปีใหม่” ต้องสะกดด้วยพยัญชนะในข้อใด
 ก. ษ ข. ศ ค. ส
7. คำว่า “ทะ – นา – คาน” ข้อใดเขียนถูกต้อง
 ก. **ธนาคาร** ข. ธนาคาล ค. ธนาคาณ
8. ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง
 ก. สุนัก ข. พญานาก ค. สมัครใจ
9. “พัต – ทะ – นา” เป็นคำอ่านของคำในข้อใด
 ก. พัทนา ข. **พัฒนา** ค. พัทนา

10. ข้อใดมีการอ่านออกเสียงตัวสะกดในแม่ กน ทุกคำ
 ก. วรรณ ประมาท
 ข. มอญ สกฤ
 ค. เพียร อาชีพ
11. ข้อใดมีตัวสะกดอยู่ในมาตราเดียวกันกับคำว่า “อนุญาต” ทุกคำ
 ก. ฐ... เคาร...
 ข. พยั...ชนะ อากา...
 ค. อากา... ปีส...
12. “หมอดูทายว่า นั้น โชคดี จะมี.....ลอย” เติมคำที่หายไป
 ก. ลา... ข. ฐ... ค. โล...
13. “การจراج.....ติดขัด” ควรเติมตัวสะกดในข้อใด
 ก. ล ข. ณ ค. ร
14. ข้อใดมีตัวสะกดในมาตราเดียวกันกับคำว่า “ถวิ.....”
 ก. คำนว..... ข. ประเท.... ค. มนุ....ย์
15. “นามสกุ..... ติดตัวเรามาตั้งแต่เกิด” ควรเติมตัวสะกดตามข้อใด
 ก. ร ข. ณ ค. ล
16. ข้อใดมีตัวสะกดแตกต่างจากคำว่า “อาภัพ”
 ก. โรงศ..... ข. เว้นวรร..... ค. อ.....ย์.....
17. “คุณครูตรวจเข้.....ความเรียบร้อย” ควรเติมพยัญชนะใดเป็นตัวสะกด
 ก. ก ข. ณ ค. ข
18. “เตี๊ยกฉลาดต้องช่างสังเก.....” ควรเติมพยัญชนะใดลงในช่องว่าง
 ก. ค ข. ฐ ค. ต

19. “คุณยายปรีจา.....ตรี.....ย์แก่คนจน” ควรเติมพยัญชนะใดลงในช่องว่างตามลำดับ

ก. ข พ

ข. ค พ

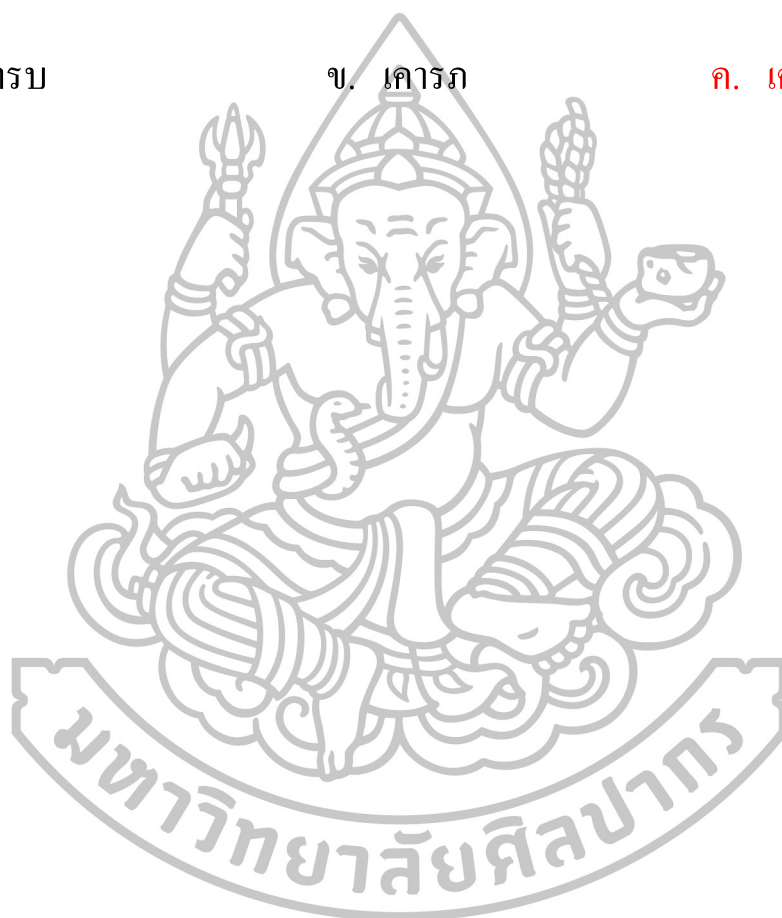
ค. ข ฟ

20. “เด็กชายก้องแสดงความ.....คุณครูได้อย่างสวยงาม” ข้อใดคือคำตอบที่ถูกต้อง

ก. เคารบ

ข. เคารภ

ค. เคารพ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
เรื่อง ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
(แบบทดสอบก่อนเรียน)

ชื่อ..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้เขียนเติมตัวสะกดที่หายไป

1. ผุงปลาว่ายน้ในลำธา..(ร)...
2. เด็กชายต้อมกำลังเขียนกรา..(พ)...แห่ง
3. ประเทศไทยมีในหลวงเป็นพระประมุ..(ช)....
4. ฉันรู้สึกกา...(ค)..ภูมิใจในความเป็นไทย
5. ประชาชนทุกคนต้องเคารพก...(ฎ)...หมาย
6. ปีส...(จ)..ร้ายมักพ่ายแพ้ความดี
7. พระจันทร์เต็มดวงในคืนวันเพ็...(ญ)....
8. คุณยายใช้ท...(พ)...พื้ตักข้าว
9. เขาปฏิเสธ...(ช)...การทดลองยาเสพติด
10. เขาเป็นทหารที่มีความกล้าหา...(ญ)....

19. “เด็กฉลาดต้องช่างสังเกต.....” ควรเติมพยัญชนะใดลงในช่องว่าง

ก. ค

ข. ต

ค. ฐ

20. “คุณยายบริจาค.....ทรัพย์.....ให้แก่คนยากจน” ควรเติมพยัญชนะใดลงในช่องว่างตามลำดับ

ก. ค พ

ข. ข ฟ

ค. ข พ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
เรื่อง ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
(แบบทดสอบหลังเรียน)

ชื่อ..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้เขียนเติมตัวสะกดที่หายไป

1. คุณยายใช้ท้...(พ)...พีดักข้าว
2. ประเทศไทยมีในหลวงเป็นพระประมุ...(ช)...
3. เด็กชายต่อมกำลังเขียนกรา...(พ)...แท่ง
4. พระจันทร์เต็มดวงในคืนวันเพ็...(ญ).....
5. เขาเป็นทหารที่มีความกล้าหา...(ญ)....
6. ประชาชนทุกคนต้องการปก...(ฎ)....หมาย
7. ฉันรู้สึกภา...(ค)...ภูมิใจในความเป็นไทย
8. ปีสกา...(จ)...ร้ายมักพ่ายแพ้ความดี
9. ผู่งปลาว่ายนน้ำในลำธา...(ร)....
10. เขาปฏิเสธ...(ช)...การทดลองยาเสพติด

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแบบฝึกพร้อมกับภาพการ์ตูน

แม่กก

ตัวสะกดในมาตราแม่กก
มีดังนี้ค่ะ

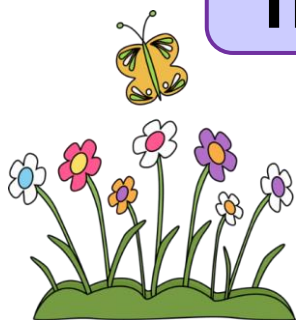
ตัวสะกดในมาตราแม่กก

ก

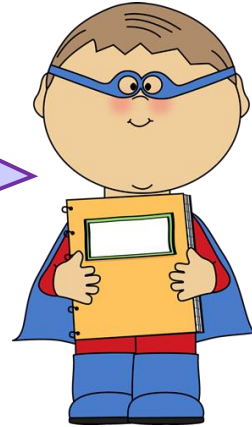
ฅ

ข

ค

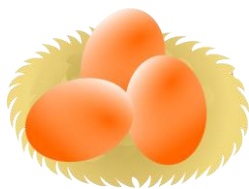
“ตัวสะกดใน “มาตราแม่กก”
จะแทนด้วยภาพดังต่อไปนี้ นะครับ”

ข

ค

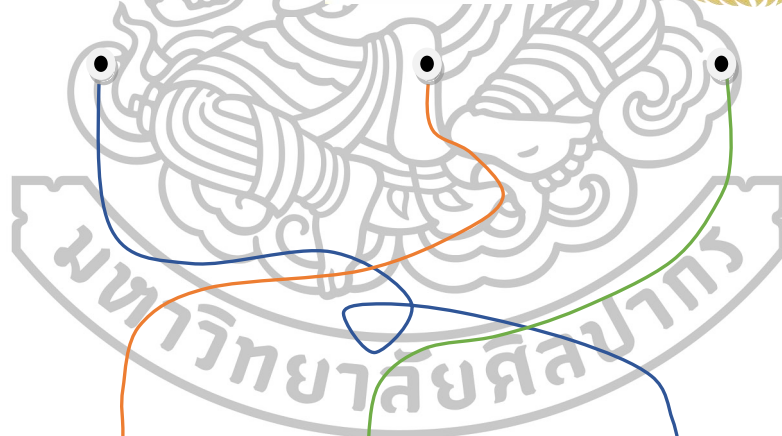
ฅ

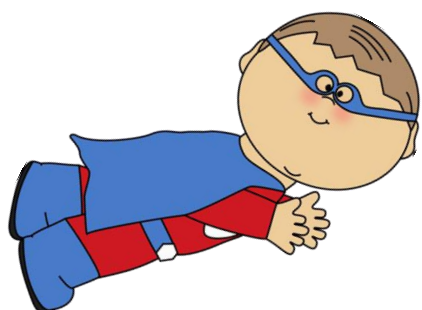
มหาวิทยาลัยศิลปากร

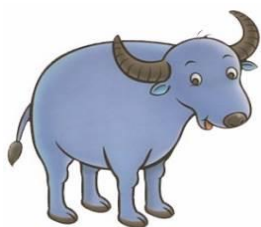
เพื่อนๆ มาลองเติมตัวสะกด
ใน "มาตราแม่ก" จากรูปภาพคุณะครับ

Three empty boxes for writing, each with a dotted line and a solid line for handwriting practice. The boxes are connected to the illustrations above by colored lines: orange for the buffalo, green for the water pot, and blue for the eggs.

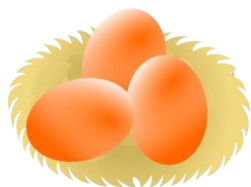
“เพื่อนๆ ช่วยโยงเส้นจับคู่ภาพ
กับตัวสะกดให้ถูกต้องนะคะ”

ข

ค

ฅ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

เพื่อนๆ ช่วยแทนตัวสะกดในแม่กจากภาพ
แล้วเขียนให้ถูกต้องนะครับ

๑. สามั คี

=

๒. มั วาน

=

๓. พญานา

=

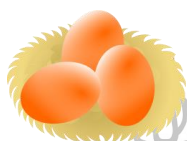
๔. บุ ลิก

=

๕.ไข่

=

๖.สุ่นั้

=

๗.วืห

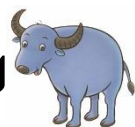
=

๘.ตัวเต

=

๙.ประโย

=

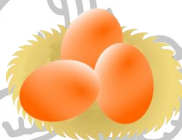
๑๐. ปริชา

=

๑๑. ปริโธ

=

๑๒. ประมุ

=

๑๓. ปุ คติ

=

๑๔. เม

=

๑๕. ผู้

= _____
_____

๑๖. วรรณ

= _____
_____

๑๗. พรรค พวก

= _____
_____

๑๘. สัม ธิ

= _____
_____

๑๙. ความสุข

= _____
_____

๒๐.ภา ภูมิ

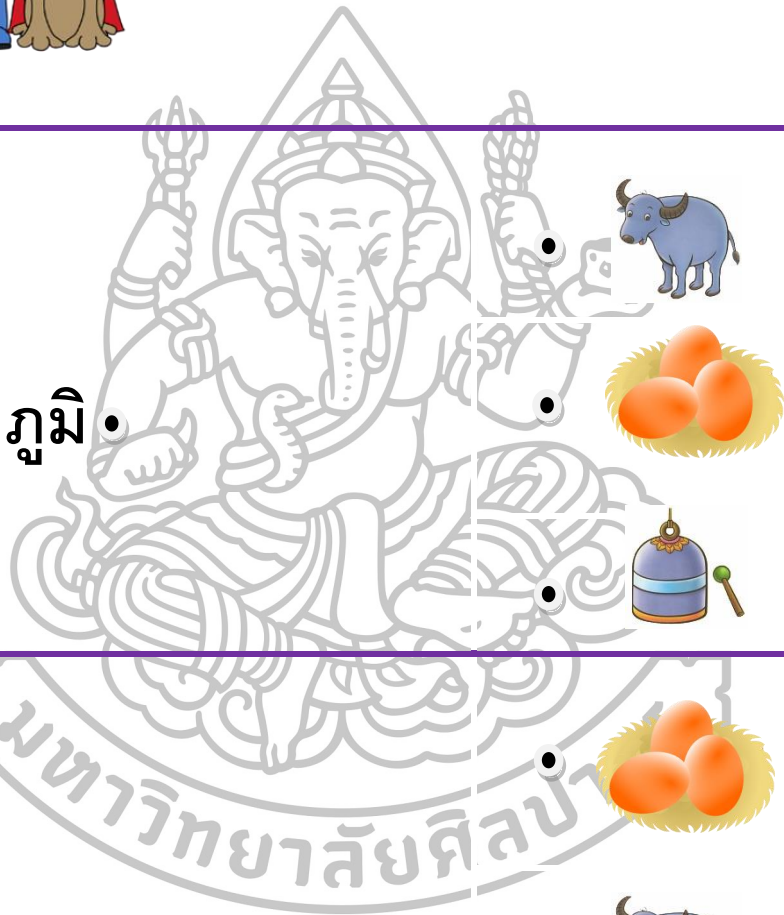
=

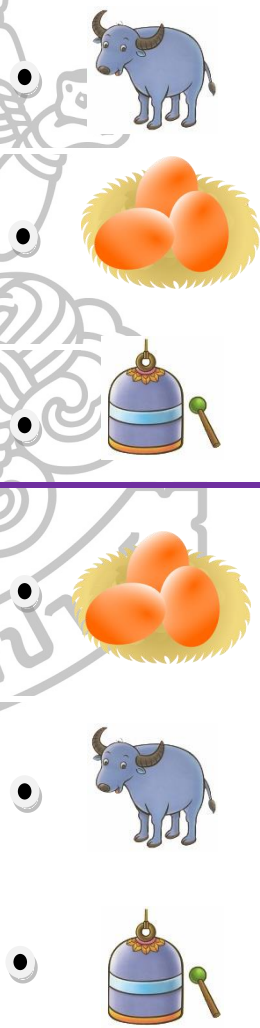

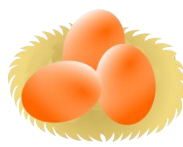

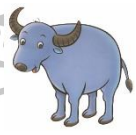

เพื่อนๆช่วยโยงเส้นจับคู่ตัวสะกด
ที่หายไปให้สัมพันธ์กับภาพครับ

๑.ภา...ภูมิ

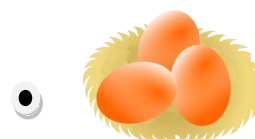
๒.ประมุ...

<p>๓.ไข่...</p>	<p> </p>
<p>๔.แม่...วาน</p>	<p> </p>
<p>๕.พร...พวก</p>	<p> </p>

<p>๖. ยุ...สมัย</p>	
<p>๗. ความสุ...</p>	
<p>๘. ปร...จา...</p>	

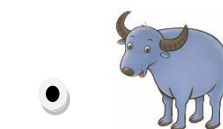
๙. สุนัข... ●

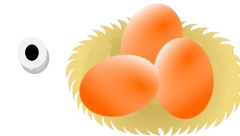
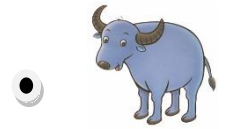
๑๐. บุ... ลีป ●

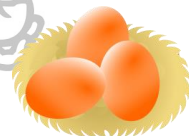
๑๑. สม... ร ●

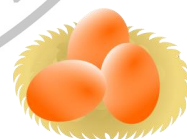
๑๒. วรริ...

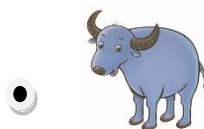
๑๓. บุ...คิล

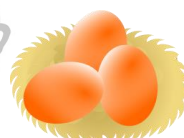
๑๔. เม...

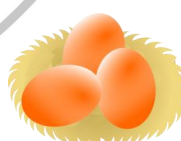
๑๕. บริโก...

๑๖. วิห...

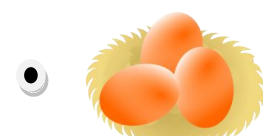
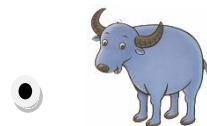

๑๗. พญา...

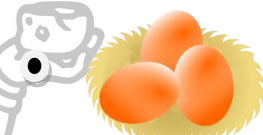

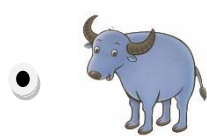
๑๘. ตัวเลข... ●

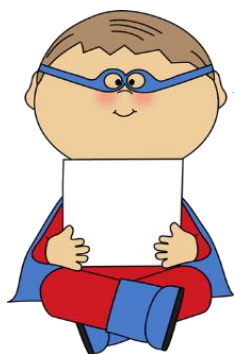

๑๙. ประโยค... ●

๒๐. สาม... คี ●

เพื่อนๆช่วยเติมตัวสะกดที่ถูกต้อง
แล้วนำคำไปเขียนในช่องว่าง
ที่มีตัวสะกดตามภาพครับ

บริโก..... สม่...ร   วรร.....   บุ.....คด   สู่.....
 ตัวเล.....   พญานา.....   สาม์.....คิ   วิห.....   เม.....

Handwriting practice lines consisting of multiple rows of horizontal dashed lines in purple, green, and orange colors.

ให้เพื่อนๆเติมตัวสะกดที่ถูกต้อง
ลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้ด้วยนะคะ

๑. ตัวเล.....	๑๑. สุนั.....
๒. ภา.....ภูมิ	๑๒. สามี.....คี
๓. สม่.....ร	๑๓. ประมุ.....
๔. พรร.....พวก	๑๔. ปุ.....ลิก
๕. วรริ.....	๑๕. พญา.....
๖. ปุ.....คณ	๑๖. ประโย.....
๗. ญ.....สมัย	๑๗. ทั้.....
๘. เม.....	๑๘. ปรีโก.....
๙. ความสุ.....	๑๙. วิห.....
๑๐. มั.....วาน	๒๐. ปรีจา.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	ณัฐชนน สุกสี
ที่อยู่	45/12 หมู่บ้านธนากร 4 ตำบลวัดชลอ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
ที่ทำงาน	โรงเรียนนานาชาติบริติชโคลัมเบีย แขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
พ.ศ. 2547	สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต โปรแกรมวิชาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
พ.ศ. 2554	ศึกษาต่อระดับปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2547	โรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2551	โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2553	โรงเรียนนานาชาติบริติชโคลัมเบีย กรุงเทพมหานคร